

Hallituksen esitys Eduskunnalle Maaseutuviraston toimivaltuuksia koskevaksi lainsäädännöksi

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Maaseutuvirasto aloittaa toimintansa 1 päivänä toukokuuta 2007. Virasto vastaa maataloushallinnon tukijärjestelmien toimeenpanosta.

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi useita lakeja, joissa on säädetty maa- ja metsätalousministeriön tai maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksen tehtävistä. Muutettavaksi esitettyihin lakeihin ehdotetaan tehtäväksi muutokset, joita Maaseutuviraston

perustaminen edellyttää. Laeissa säädettäisiin Maaseutuvirastosta annettua lakia täydentäen tehtävistä, jotka vastaisuudessa hoidetaan Maaseutuvirastossa sekä asioista, joiden osalta päätösvaltaa ja määräysenantovaltuuksia voidaan antaa Maaseutuvirastolle.

Ehdotetut lait ovat tarkoitettut tulemaan voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

SISÄLLYSLUETTELO

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....	1
SISÄLLYSLUETTELO	2
YLEISPERUSTELUT.....	5
1. Johdanto	5
2. Nykytila	5
3. Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset.....	7
4. Esityksen vaikutukset	8
5. Asian valmistelu.....	8
5.1. Valmisteluvaiheet ja -aineisto.....	8
5.2. Lausunnot ja niiden huomioon ottaminen.....	8
6. Riippuvuus muista esityksistä.....	8
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT.....	9
1. Lakiehdotusten perustelut.....	9
1.1. Laki Euroopan yhteisen yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta.....	9
1.2. Laki maatilatalouden kehittämisrahastosta.....	13
1.3. Maaseutuelinkeinojen rahoituslaki	14
1.4. Porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslaki	18
1.5. Kolttalaki	20
1.6. Laki maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä.....	20
1.7. Laki tilatukijärjestelmän täytäntöönpanosta	22
1.8. Laki maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista.....	22
1.9. Laki maaseutuelinkeinorekisteristä.....	22
1.10. Perintökaari	23
1.11. Laki poikkeuksellisten tulvien aiheuttamien vahinkojen korvaamisesta..	23
1.12. Laki satovahinkojen korvaamisesta.....	24
1.13. Laki Euroopan yhteisen maidon ja maitotuotteiden kiintiöjärjestelmän täytäntöönpanosta.....	25
1.14. Laki maaseutuelinkeinojen hallinnosta kunnissa	27
1.15. Luopumiseläkelaki	27
1.16. Laki maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta	27
1.17. Laki maatalousyrittäjien sukupolvenvaihdoseläkkeestä.....	27
1.18. Laki maatalousyrittäjien luopumistuesta.....	28
1.19. Laki maatalouden harjoittamisesta luopumisen tukemisesta.....	28
1.20. Laki maataloustuotannon lopettamistuesta.....	29
1.21. Maatalousyrittäjien eläkelaki.....	29
2. Tarkemmat säännökset ja määräykset.....	30
3. Voimaantulo.....	30
4. Suhde perustuslakiin ja säätämisyjärjestys	30
LAKIEHDOTUKSET.....	32
Euroopan yhteisen yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta annetun lain muuttamisesta.....	32
maatilatalouden kehittämisrahastosta annetun lain 2 a ja 3 §:n muuttamisesta	34
maaseutuelinkeinojen rahoituslain muuttamisesta.....	35

porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain muuttamisesta.....	41
kolttalain muuttamisesta.....	46
maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annetun lain muuttamisesta.....	47
tilatukijärjestelmän täytäntöönpanosta annetun lain 14 §:n muuttamisesta	48
maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain 25 ja 27 §:n muuttamisesta.....	49
maaseutuelinkeinorekisteristä annetun lain muuttamisesta.....	50
perintökaaren 25 luvun 8 §:n muuttamisesta.....	51
poikkeuksellisten tulvien aiheuttamien vahinkojen korvaamisesta annetun lain muuttamisesta.....	52
satovahinkojen korvaamisesta annetun lain muuttamisesta.....	53
Euroopan yhteisön maidon ja maitotuotteiden kiintiöjärjestelmän täytäntöönpanosta annetun lain muuttamisesta.....	54
maaseutuelinkeinojen hallinnosta kunnissa annetun lain 1 ja 5 §:n muuttamisesta	56
luopumiseläkelain 14 §:n muuttamisesta.....	57
maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta annetun lain 28 ja 31 §:n muuttamisesta	57
maatalousyrittäjien sukupolvenvaihdoseläkkeestä annetun lain 35 ja 38 §:n muuttamisesta.....	58
maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain muuttamisesta.....	59
maatalouden harjoittamisesta luopumisen tukemisesta annetun lain muuttamisesta	60
maataloustuotannon lopettamistuesta annetun lain 18 ja 20 §:n muuttamisesta.....	61
maatalousyrittäjien eläkelain 17 f §:n muuttamisesta.....	62
LIITE	63
RINNAKKAISTEKSTIT	63
Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta annetun lain muuttamisesta.....	63
maatilatalouden kehittämisrahastosta annetun lain 2 a ja 3 §:n muuttamisesta	66
maaseutuelinkeinojen rahoituslain muuttamisesta.....	68
porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain muuttamisesta.....	79
kolttalain muuttamisesta.....	88
maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annetun lain muuttamisesta.....	90
tilatukijärjestelmän täytäntöönpanosta annetun lain 14 §:n muuttamisesta	93
maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain 25 ja 27 §:n muuttamisesta.....	94
maaseutuelinkeinorekisteristä annetun lain muuttamisesta.....	95
perintökaaren 25 luvun 8 §:n muuttamisesta.....	97
poikkeuksellisten tulvien aiheuttamien vahinkojen korvaamisesta annetun lain muuttamisesta.....	99
satovahinkojen korvaamisesta annetun lain muuttamisesta.....	100
Euroopan yhteisön maidon ja maitotuotteiden kiintiöjärjestelmän täytäntöönpanosta annetun lain muuttamisesta.....	103

maaseutuelinkeinojen hallinnosta kunnissa annetun lain 1 ja 5 §:n muuttamisesta	
.....	109
luopumiseläkelain 14 §:n muuttamisesta.....	110
maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta annetun lain 28 ja 31 §:n muuttamisesta	
.....	111
maatalousyrittäjien sukupolvenvaihdoseläkkeestä annetun lain 35 ja 38 §:n	
muuttamisesta.....	112
maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain muuttamisesta.....	113
maatalouden harjoittamisesta luopumisen tukemisesta annetun lain muuttamisesta	
.....	115
maataloustuotannon lopettamistuesta annetun lain 18 ja 20 §:n muuttamisesta... 	118
maatalousyrittäjien eläkelain 17 f §:n muuttamisesta.....	119

YLEISPERUSTELUT

1. Johdanto

Maa- ja metsätalousministeriön hallinnonalalle on Maaseutuvirastosta annetulla lailla (666/2006), jäljempänä maaseutuvirastolaki, perustettu uusi keskusvirasto, joka aloittaa toimintansa 1 päivänä toukokuuta 2007. Maaseutuvirasto toimii maa- ja metsätalousministeriön alaisena keskushallintoviranomaisena. Virasto vastaa maataloushallinnon tukijärjestelmien toimeenpanosta. Viraston tehtäväalue käsittää kansallisten säädösten sekä neuvoston ja komission asetusten mukaisten toimenpiteiden suunnittelu-, ohjaus- ja toimeenpanotehtävät.

Maaseutuvirastolain 2 §:n mukaan virastolle siirretään tehtävät siten kuin kansallisissa laeissa tarkemmin säädetään. Tämän hallituksen esityksen tarkoituksena on, että lakeihin tehdään sellaiset muutokset, joita Maaseutuviraston perustaminen edellyttää. Ehdotuksen mukaan laeissa säädettäisiin maaseutuvirastolakia täydentäen tehtävistä, jotka jatkossa hoidetaan Maaseutuvirastossa sekä asioista, joiden osalta määräys- ja päätösvalta voidaan delegoida Maaseutuvirastolle. Toimeenpanotehtävät siirtyisivät Maaseutuviraston hoidettaviksi ja ministeriön tehtävät painottuisivat maatalous- ja maaseutupolitiikan strategiaan kysymyksiin. Viraston tehtäviin kuuluisivat toimeenpanoon kuuluvat norminantotehtävät, eräiden tukihakujen järjestäminen siihen liittyvine koulutuksineen, maksatus, kirjanpito, takaisinperintä, toimeenpanon seuranta, valvonta, raportointi komissiolle, sisäinen tarkastus sekä oman toimialan tietojärjestelmien ylläpito ja kehittäminen.

Maa- ja metsätalousministeriön, Maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksen ja työvoima- ja elinkeinokeskusten maaseutuosastojen tehtävistä on säädetty muun muassa maaseutuelinkeinojen rahoituslaissa, porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslaissa, kolttalaissa, Euroopan yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta, maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä, maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista sekä poikkeuksellisten tulvien aiheuttamien va-

hinkojen korvaamisesta annetuissa laeissa. Lisäksi tehtävistä on säädetty muun muassa perintökaareissa, maaseutuelinkeinorekisteristä annetussa laissa, Euroopan yhteisön maidon ja maitotuotteiden kiintiöjärjestelmän täytäntöönpanosta annetussa laissa, maatalouden kehittämisrahastosta annetussa laissa sekä maatalousyrittäjien luopumisjärjestelmiä koskevassa lainsäädännössä. Laeissa on myös valtuutuksia valtioneuvostolle ja ministeriölle antaa asetuksia lakien täytäntöönpanosta.

Maaseutuvirastolain mukaisten tehtävien siirtäminen edellyttää maatalouden lainsäädäntöön sisältyvien viittausten tarkistamista ja muuttamista uusien toimivaltasuhteiden järjestämiseksi.

2. Nykytila

Euroopan yhteisölle on annettu yksinomainen toimivalta maatalouspolitiikan tavoitteiden toteuttamiseksi. Jäsenvaltiot eivät voi noudattaa kansallista maatalouspolitiikkaa tai antaa kansallisia säännöksiä asioista, jotka on säännelty yhteisötasolla. EY:n yhteistä maatalouspolitiikkaa säännellään pääasiassa asetuksilla, mutta myös direktiiveillä ja päätöksillä. Yhteistä maatalouspolitiikkaa sääntelevät asetukset sekä niiden nojalla annetut päätökset ovat sellaisenaan Suomea sitovia ja tulevat ilman erillistä voimaannpanoa välittömästi sovellettaviksi. Eräät EY:n asetukset sisältävät säännöksiä, joissa edellytetään myös kansallisten säännösten ja määräysten antamista. Kansallisella lainsäädännöllä voidaan antaa myös täydentäviä säännöksiä silloin, kun EY:n säännökset sisältävät jonkin asian osalta ainoastaan vähimmäisvaatimukset.

Maa- ja metsätalousministeriöllä on valtioneuvostotasolla vastuu maataloudesta ja maaseudun kehittämisestä. Euroopan yhteisen yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta annetun lain (1100/1994) 2 §:n mukaan EY:n yhteisen maatalouspolitiikan yleinen täytäntöönpano kuuluu maa- ja metsätalousministeriölle, joka on EY:n säädöksissä tarkoitettu toimivaltainen viranomainen. Maa- ja metsätalousministeriön tehtäviin

kuuluvat maatalous- ja maaseutupolitiikan strategisten kysymysten lisäksi näiden toimeenpanon suunnittelu, ohjaus ja seuranta. Lisäksi maa- ja metsätalousministeriö hoitaa jonkin verran myös varsinaisia toimeenpanotehtäviä, jolloin sille kuuluu hallintopäätösten tekoa ja tuen saajia koskevia tarkastuksia. Maa- ja metsätalousministeriö voi kuitenkin jonkin asian tai asiaryhmän osalta siirtää toimivaltaansa kuuluvia tehtäviä määräämälleen hallinnonalansa viranomaiselle. Myös siirto muun hallinnonalan viranomaiselle on mahdollista.

Nykyisin maa- ja metsätalousministeriö vastaa EY:n tukien ja kansallisista varoista maksettavien tulotukien, maatilatalouden rakenteen ja maaseudun kehittämiseen sekä maataloustuotteiden markkinoihin vaikuttavien tukijärjestelmien toimeenpanosta Suomessa. Maaseutuvirasto aloittaa toimintansa Helsingissä 1 päivänä toukokuuta 2007, josta lukien virasto vastaa kokonaisuudessaan näiden tukijärjestelmien toimeenpanosta. Virasto hallinnoi vuosittain arviolta yli kahden miljardin euron tukia ja maksuja, joista noin 40 prosenttia on EU:n rahoittamia. Maaseutuvirasto on vastuussa riittävän koulutuksen ja tiedottamisen järjestämisestä asiakkaille heitä koskevista maataloushallinnon asioista. Maaseutuvirasto tulee hoitamaan valvonnan toimeenpanoa.

Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1258/1999 on säädetty jäsenvaltion velvollisuudesta hyväksyä maksajavirasto, jonka tehtävänä on yhteisön varojen hallinnointi. Osa toimeenpanotehtävistä luokitellaan maksajavirastotehtäviksi. Maksajaviraston keskeisenä tehtävänä on maksujen hyväksyminen, maksujen suorittaminen ja maksukirjapito. Maksajavirastona toimivat maa- ja metsätalousministeriöstä maatalousosaston toimeenpanolinjat ja sisäisen tarkastuksen yksikkö sekä maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksen talousryhmä. Tietopalvelukeskuksen talousryhmä hoitaa tukien maksamisen, maksuihin liittyvän kirjanpidon sekä menoilmoitusten tekemisen komissiolle. Tukien hallintoon ja valvontaan liittyy myös paljon pääosin yhteisön säädösten edellyttämiä tietojärjestelmiä ja rekistereitä, joiden ylläpidosta ja kehittämisestä tietopalvelukeskus on huolehtinut.

Suomen maksajavirasto on toiminut Ahvenanmaan itsehallintolain (1144/1991) 32 §:n nojalla annetun sopimusasetuksen perusteella maksajavirastona myös Ahvenanmaan maakunnan osalta. Ahvenanmaan maakunnan hallituksen kanssa on tehty sopimus maksajavirastotehtävien hoitamisesta ja tietojen vaihdosta. Sopimuksen nojalla Ahvenanmaan maakunnan hallitus on hoitanut osan maksajavirastotehtävistä.

Työvoima- ja elinkeinokeskusten maaseutuasastot sekä Ahvenanmaan lääninhallitus vastaavat muun muassa maatalouden rakente- ja maaseudun kehittämistukien myöntämisestä sekä maatalouden pinta-ala- ja eläinperusteisten tukien valvonnoista. Paikallisviranomaisina toimivat kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset, jotka vastaavat muun muassa maatalouden suorien tukien toimeenpanosta alueellaan.

Muita valvontatehtäviin ja tukien hallintoon osallistuvia viranomaisia ovat Elintarviketurvallisuusvirasto, lääninhallitukset, kuntien elintarvikevalvontaviranomaiset, Sosiaali- ja terveydenhuollon tuotevalvontakeskus, ympäristöministeriö, alueelliset ympäristökeskukset, kunnaneläinlääkärit, uuden tilaneuvontajärjestelmän tilaneuvojat, tullilaitos ja valtion hallinnon ulkopuolisia organisaatioita sekä Ahvenanmaan maakunnan hallitus. Rakennetukien hallintoon osallistuvat myös luottolaitokset. Maatalous- ja maaseututukien hallintoon liittyy lisäksi kaksi ministeriön hoidettavana olevaa valtion talousarvion ulkopuolista rahastoa, maatilatalouden kehittämisrahasto ja maatalouden interventiorahasto.

EY:n yhteisen maatalouspolitiikan mukaiset toimenpiteet ja maaseudun kehittämistoimet toimeenpannaan jäsenvaltiossa. Jotta Euroopan yhteisöjen komissiolla talousarviosta vastaavana elimenä olisi riittävät takeet siitä, että jäsenvaltiossa toimitaan yhteisön säädösten mukaisesti, on säädetty jäsenvaltion velvollisuudesta hyväksyä maksajavirasto. Vuoden 2007 alusta tulee voimaan yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1290/2005, jäljempänä rahoitusasetus. Asetuksen mukaan toimenpiteiden rahoitusta varten perustetaan yhteisön talousarvioon kaksi erillistä rahastoa, joista Euroopan maatalouden tukirahasto keskittyy yhteisen maatalouspolitiikan ja Eu-

roopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto maaseudun kehittämissä politiikan rahoittamiseen. Rahastoja perustetaan kaksi, koska niiden rahoittamat toimenpiteet edellyttävät osin samanlaisia, mutta osittain toisistaan erilaisia hallintomenettelyjä.

Vuoden 2007 alusta lukien sovelletaan uutta ohjelmakautta koskevaan yhteisön tukeen neuvoston asetusta Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston tuesta maaseudun kehittämiseen (EY) N:o 1698/2005, jäljempänä EY:n maaseutuasetus. Asetuksen mukaan jäsenvaltion on nimettävä kunkin maaseudun kehittämissä ohjelman hallinnoinnista vastaava hallintoviranomainen, hyväksytty maksajavirasto sekä todistuksen myöntävä toimielin. Tehtävät eri toimielinten välillä on eriytettävä säädösten edellyttämällä tavalla. Jäsenvaltio voi yhteisön lainsäädännön puitteissa päättää, miten se kansallisesti järjestää edellä mainittujen tehtävien hoidon. Koska Suomessa on integroitu tietojärjestelmä, jossa EU-tukia ja kansallisia tukia hallinnoidaan samalla järjestelmällä, on perusteltua määrittellä maksajaviraston ja maa- ja metsätalousministeriön rajapinta kaikkien tukien osalta samanlaiseksi.

3. Esityksen tavoitteet ja keskeiset ehdotukset

Esityksessä ehdotetaan useisiin lakeihin muutoksia, joilla siirrettäisiin näissä laeissa tai niiden nojalla annetuissa säädöksissä maa- ja metsätalousministeriölle annettuja toimeenpanon suunnittelu-, ohjaus- ja seuranta-tehtäviä sekä eräitä hallintopäätöksiä Maaseutuviraston tehtäväksi. Lakien muuttamisen aikataulun ja laajuuden vuoksi lainmuutokset ehdotetaan tässä yhteydessä toteutettavaksi vain Maaseutuviraston perustamisen edellyttämässä laajuudessa.

EU -tukien lisäksi Maaseutuvirasto hallinnoi kokonaan kansallisesti rahoitettavia tukia, joita käsitellään pääsääntöisesti samalla tavalla kuin EU -tukia. Maaseutuvirasto tulee toimimaan Suomessa maksajavirastona, ja osa toimeenpanotehtävistä luokitellaan maksajavirastotehtäviksi. EY:n maaseutuasetuksessa tarkoitettua ohjelman hallintoviranomaisena toimii Manner-Suomen maaseudun kehittämissä ohjelman osalta maa- ja metsätalousministeriö, mutta eräiltä osin hallintoviran-

omaistehtäviä hoitavat myös muut viranomaiset. Maaseutuvirasto vastaisi hallintoviranomaistehtävien osalta lähinnä varsinaisia toimeenpanotehtäviä hoitavien viranomaisten ohjauksesta ja valvonnasta, seurantajärjestelmistä sekä niiden tuottaman tiedon koostamisesta ja oikeellisuudesta.

Maksajavirastona, hallintoviranomaistehtäviä hoitavana viranomaisena ja kansallisten tukijärjestelmien toimeenpanosta vastaavana viranomaisena Maaseutuvirasto vastaisi toimialaansa kuuluvista Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan ja sitä täydentävän kansallisen lainsäädännön mukaisista toimeenpanotehtävistä sekä yhteisön ja kansallisen lainsäädännön mukaisista maaseudun kehittämistoimien toimeenpanotehtävistä. Virastolle kuuluisi tuki- ja kiintiöjärjestelmien toimeenpanon suunnittelu sekä toimeenpanossa tarvittavien ohjeiden, päätöskaavojen ja lomakkeiden laatiminen ja ylläpito sekä toimeenpanoa koskeva koulutus, neuvonta, raportointi, ohjaus, valvonta, sisäinen tarkastus, resurssointi ja johtaminen. Hirvi- ja petoeläinten maataloudelle ja poroille aiheuttamien vahinkojen korvaamisessa noudatettavista jakoperusteista, korvausten hakemiseen liittyvistä menettelyistä sekä lomakkeiden vahvistamisesta säädettäisiin kuitenkin nykyisellä tavalla valtioneuvoston ja maa- ja metsätalousministeriön asetuksilla.

Maaseutuviraston tehtävänä on toimeenpanon johtaminen sekä siihen liittyvän alaisen hallinnon johtaminen. Virastolla olisi myös oikeus antaa lakia ja asetuksia tulkitsevaa ohjeistusta alaiselle hallinnolle. Maaseutuvirasto ohjaisi ja valvoisi myös maksajavirastotehtävien hoitamista muissa viranomaisissa, ja vastaisi tehtäviensä hoitamiseksi tarvittavien, toimialaansa kuuluvien tietojärjestelmien omistajana niiden tietosisällön ylläpidosta ja kehittämisestä. Kuitenkin hirvi- ja petoeläinten korvausten maksatukseen liittyvän tukisovelluksen kehittämisessä maa- ja metsätalousministeriöllä olisi ohjaava rooli.

Toimeenpanotehtävien siirtäminen Maaseutuvirastolle edellyttää myös määräystenanto valtuuksien perustamista virastolle sen tehtäviin ja vastuisiin liittyvissä teknisluonteisissa ja vähäistä harkintavaltaa sisältävissä asioissa, joiden osalta on tärkeää varmistaa toimeenpanon onnistuminen kokonaisuudessaan ja keskitetysti ja jotka eivät koske edun-

saajien tärkeitä etuja. Maaseutuvirasto voisi antaa määräyksiä useista muutettaviksi ehdotetuissa laeissa tarkoitetuista toimeenpanoon liittyvistä menettelytavoista sekä muun muassa tukijärjestelmien toimeenpanoon liittyvistä teknisluonteisista yksityiskohdista. Määräykset koskisivat muun muassa tukien, lainojen ja muiden etuuksien hakemis-, myöntämisen- ja maksamismenettelyä sekä tarkastusten ja valvonnan toimeenpanon yksityiskohtia. Maksajavirastotehtävien hoitaminen edellyttää, että Maaseutuvirasto pystyy suorittamaan EU:n maksajavirastolle säätämät ja siltä edellyttämät toimenpiteet ja tämän vuoksi on tärkeää siirtää määräykseenantovaltaa Maaseutuvirastolle.

4. Esityksen vaikutukset

Esitys liittyy maaseutuvirastolakiin siten, että esityksen vaikutukset ilmenevät pääasiassa hallituksen esityksestä koskien Maaseutuvirastosta annettua lakia sekä maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta annetun lain muuttamista (HE). Tehtävien siirtäminen Maaseutuvirastolle vaikuttaa maa- ja metsätalousministeriölle jäävien tehtävien järjestämiseen ja samalla ministeriön organisaatioon. Toimiva yhteistyö ministeriön ja viraston välillä tulee jatkossa olemaan tärkeää erityisesti osallistuttaessa päätöksentekoon Euroopan yhteisön toimielimissä sekä kansallisen lainsäädännön valmistelussa.

Esityksellä on vaikutuksia myös työvoima- ja elinkeinokeskuksiin, joiden tehtävien hoitamisesta Maaseutuvirasto tulee maa- ja metsätalousministeriön lisäksi ohjaamaan. Maaseutuvirasto vastaisi omaan toimialaansa kuuluvien tehtävien osalta työvoima- ja elinkeinokeskusten toiminnallisesta ohjauksesta sekä tulosohjauksesta. Työvoima- ja elinkeinokeskuksista annetun lain (23/1997) mukaan työvoima- ja elinkeinokeskus on myös sen keskushallinnon viraston tai laitoksen ohjauksessa ja valvonnassa, jonka toimialaan kuuluvia tehtäviä se on säädetty tai määrätty hoitamaan.

Maaseutuviraston perustamisella ei ole vaikutuksia kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisille kuuluviin tehtäviin. Kuntien ohjaus niiden hoitaessa maataloushallinnon tehtäviä kuuluisi kuitenkin Maaseutuvirastolle.

Valitukset maaseutuviraston antamista pää-

töksistä ehdotetaan esityksessä osoitettaviksi maaseutuelinkeinojen valituslautakunnalle. Niiden päätösten osalta, jotka nykyisin tehdään maa- ja metsätalousministeriössä ja joista valitetaan korkeimmalle hallinto-oikeudelle, valitustie tulee siten muuttumaan. Valituslautakunnan työn määrän arvioidaan näiden muutosten myötä hieman lisääntyvän, mutta tehtävät hoidetaan nykyisten resurssien puitteissa.

Valtion vuoden 2007 talousarvioesityksessä on otettu huomioon ne järjestelyt, joita tehtävien ja määrärahojen siirtäminen maa- ja metsätalousministeriöstä ja maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta virastoon edellyttävät.

5. Asian valmistelu

5.1. Valmisteluvaiheet ja -aineisto

Esitys on valmisteltu virkatyönä maa- ja metsätalousministeriössä.

5.2. Lausunnot ja niiden huomioon ottaminen

Esitysluonnoksesta on pyydetty lausunnot oikeusministeriöltä, valtiovarainministeriöltä, kauppa- ja teollisuusministeriöltä, sisäasiainministeriöltä, työministeriöltä, ympäristöministeriöltä, Elintarviketurvallisuusvirastolta, maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskukselta, työvoima- ja elinkeinokeskuksilta, maaseutuelinkeinojen valituslautakunnalta, Maa- ja metsätaloustuottajain keskusliitto MTK r.y:ltä, Svenska lantbruksproducenternas centralförbund SLC r.f:ltä, Maatalousyrittäjien eläkelaitokselta, Paliskuntain yhdistykseltä, saamelaiskäräjiltä, kolttien kyläkokoukselta sekä maatalousministeriön osastoilta ja erillisyyksiköiltä.

Lausunnoissa esitetyt seikat on pyritty mahdollisuuksien mukaan ottamaan huomioon esityksen valmistelussa.

6. Riippuvuus muista esityksistä

Tämän hallituksen esityksen lisäksi eduskunnan käsiteltäväksi on annettu hallituksen esitys laiksi eräiden maataloushallinnon alan lainojen ja saamisten siirtämisestä Valtiokonttorin hoitettavaksi ja siirrettäviä lainoja

ja saamia koskevien lakien muuttamisesta (HE 148/2006), hallituksen esitys laiksi maaseudun kehittämiseen myönnettävistä tuista sekä hallituksen esitys maatalouden ympäristötukia, luonnonhaittakorvausta ja eräitä mui-

ta tukia koskevaksi laiksi, joiden yhteydessä esitetään muutettavaksi muun muassa maaseutuelinkeinojen rahoituslakia ja maatilatalouden kehittämisrahastosta annettua lakia.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotusten perustelut

1.1. Laki Euroopan yhteisen yhteisen maatalouspolitiikan täytäntönnäpänosta

2 §. Toimivaltainen viranomainen. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 momentti, jonka mukaan Maaseutuvirasto toimisi yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005, jäljempänä rahoitusasetus, 6 artiklassa tarkoitettuna maksajavirastona. Maaseutuvirasto vastaisi sille yhteisen lainsäädännössä säädettyjen tehtävien osalta varojen käytön seurannasta ja oman toimialansa valvonnan järjestämisestä sekä varojen käyttöä koskevien selvitysten laatimisesta. Maaseutuvirasto myös ohjaisi ja valvoisi muita viranomaisia niiden hoitaessa edellä mainitun rahoitusasetuksen 6 artiklan nojalla maksajaviraston vastuulle kuuluvia tehtäviä. Maaseutuvirastolain 2 §:n mukaan Maaseutuvirastolle kuuluu siten kuin Euroopan yhteisen asetuksissa sekä kansallisissa laeissa ja niiden nojalla säädetään tai määrätään muun muassa Euroopan maatalouden tukirahastosta rahoitettavien tukien, palkkioiden ja varastointikorvausten sekä Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta rahoitettavien tukien maksajavirasto- ja muut toimeenpanotehtävät. Vastaavansisältöinen säännös on Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston osalta maaseudun kehittämiseen liittyvien ohjelmien hallinnoinnista annetun lain (532/2006) 15 §:ssä. Nyt ehdotettu säännös koskisi Euroopan maatalouden tukirahastosta rahoitettavia tukia, palkkioita ja varastointikorvauksia.

Pykälän nykyinen 3 momentti ehdotetaan siirrettäväksi 4 momentiksi, johon ehdotetaan

tehtäväksi tekninen muutos siltä osin kuin siinä viitataan yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 1258/1999, jonka on korvannut rahoitusasetus. Viranomaisen nimeä ehdotetaan myös muutettavaksi, koska rahoitusasetuksen mukaan todistuksen myöntävää toimielintä nimitetään todentamisviranomaiseksi. Rahoitusasetuksen 7 artiklan mukaan todentamisviranomainen on jäsenvaltion nimeämä julkis- tai yksityisoikeudellinen yksikkö, joka vastaa hyväksytyjen maksajavirastojen tilien tarkastamisesta niiden todenperäisyyden, täydellisyyden ja täsmällisyyden osalta sekä ottaen huomioon käyttöön otetut hallinto- ja valvontamenetelmät.

3 §. Valvonta. Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että maaja metsätalousministeriö vastaisi Euroopan yhteisen yhteisestä maatalouspolitiikasta annetun säästöjen noudattamisen valvonnasta. Momenttia ehdotetaan lisäksi muutettavaksi siten, että siinä mainittaisiin Maaseutuvirasto ja Elintarviketurvallisuusvirasto viranomaisina, jotka valvovat kyseisten säästöjen noudattamista siltä osin kuin ne kuuluvat näille virastoille lailla säädettyihin tehtäviin.

5 a §. Todentamisviranomaisen tarkastus- ja tiedonsaantioikeus. Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999 on korvannut rahoitusasetus, minkä vuoksi pykälän viittaus ehdotetaan muutettavaksi koskemaan tätä uutta asetusta. Pykälän otsikkoa ja viranomaisen nimeä ehdotetaan myös muutettavaksi, koska asetuksen mukaan todistuksen myöntävää toimielintä nimitetään todentamisviranomaiseksi.

Sisällöllisesti pykälä on säilynyt ennallaan. Mainitun rahoitusasetuksen mukaan jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle muun

muassa vuosittaiset tilit yhdessä niiden tarkastamiseksi ja hyväksymiseksi tarvittavien tietojen sekä tilien täydellisyyttä, tarkkuutta ja todenperäisyyttä koskevan todistuksen kanssa. Todistuksen antaa tekemänsä tilintarkastuksen perusteella erityinen toimielin, jota nimitetään todentamisiviranomaiseksi ja jonka tulee olla toiminnallisesti riippumaton maksajavirastosta. Todistuksen lisäksi toimielin laatii havainnoistaan kertomuksen. Suomessa tehtävää hoitaa auktorisoitu tilintarkastusyhteisö. Toimielimen tehtävänä on tarkastaa, että maksajavirastolla ja muilla maksajavirastotehtäviä hoitavilla viranomaisilla on tarvittavat hallinnolliset rakenteet maksujen oikeellisuuden varmistamiseksi. Tarkastettavien asioiden laajuus määräytyy yhteisölaainsäädännön perusteella. Lain 7 a §:ssä mainitaan erikseen hallintotoimintaa velvoittavat yleissäädökset, joita tehtäviä suoritettaessa on noudatettava, sekä valtion virkamieslain (750/1994) säännökset tehtävien asianmukaisesta suorittamisesta ja kiellosta taloudellisen tai muun edun hankkimiseen, jos luottamus tehtävien suorittajaan heikkenisi.

7 a §. Tehtävissä noudatettava menettely. Pykälää ehdotetaan tarkistettavaksi siten, että siinä viitattaisiin voimassa olevaan hallintolakiin ja kielilakiin.

11 §. Tarkemmat säännökset ja määräykset. Pykälän otsikkoa ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä otetaan huomioon pykälässä Maaseutuvirastolle annettava määräysenantovaltuus.

Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että valtioneuvostolle annettaisiin valtuus antaa asetuksella säännöksiä valvonnan noudatettavasta menettelystä, perus- ja kasvulohkojen ulko- ja sisärajojen määrittämisestä, mittausmenetelmistä, -tavoista, -tarkkuudesta ja toleranssista. Euroopan yhteisön asetukset asettavat valvontasäännöksille selkeät rajat, joiden puitteissa on kansallisesti toimittava. Näissä asetuksissa säädetään muun muassa yhdenmetyistä valvontajärjestelmästä, tukikelpoisuusedellytysten tarkastamisesta, täydentäviä ehtoja koskevasta valvontajärjestelmästä, valvonnan yleisistä periaatteista, ristiintarkastuksista ja ristiintarkastettavista asioista, paikalla tehtävien tarkastusten yleisistä periaatteista, tarkastusmääräistä, kohteiden valintakriteereistä, tar-

kastuskertomuksen sisällöstä, paikalla tehtävän tarkastuksen osa-alueista, pinta-alojen määrittämisestä valvonnassa, tarkastusten vähimmäismäärästä, kirjanpitovaatimusten valvonnasta, tarkastusotoksesta sekä vaatimusten ja standardien noudattamisen määrittelystä.

Asetusten lisäksi komissio on antanut runsaasti työasiakirjoja, ohjeita ja suuntaviivoja, joiden noudattamista valvotaan komission ja tilintarkastustuomioistuimen jäsenvaltioon kohdistuvissa tarkastuksissa. Kansallisten tuomioistuinten on otettava suositukset huomioon ratkaistessaan niiden käsiteltäviksi saatettuja asioita erityisesti silloin, kun niissä selvennetään suositusten toteuttamiseksi annettujen kansallisten säädösten tulkintaa tai kun niiden tarkoituksena on täydentää yhteisön sitovia säädöksiä. Koska maatalousalalla komission suositukset usein merkittäväällä tavalla täydentävät yhteisön sitovia säädöksiä ja jäsenvaltioon kohdistuvissa tilantarkastuksissa komission antamalla suosituksilla ja ohjeilla on suuri merkitys harkittaessa sitä, onko jäsenvaltio noudattanut komission valvontakriteereitä ja soveltanut seuraamuksia oikein sekä seuraako noudattamatta jättämisestä jäsenvaltiolle rahoitusoikaisu, on tarpeen säätää suosituksen asiasisältö osaksi kansallista lainsäädäntöä valtioneuvoston asetuksella, kun suosituksilla on heijastusvaikutuksia myös yksilön oikeuksiin ja velvollisuuksiin.

Mittaustavan osalta on tarpeen antaa säännöksiä esimerkiksi siitä, miten mittaus erillisissä valvontatilanteissa suoritetaan. Komissio antaa ohjeistuksen hyväksymistään, käytettävissä olevista toleransseista, joten asetuksenantovaltuus on tarpeen komission ohjeistuksen kansallista täytäntöönpanoa varten. Myös mittausmenetelmät, -tavat ja -tarkkuudet ovat hyvin pitkälti komission ohjeistuksesta tulevia, mutta näidenkin osalta asetuksenantovaltuus on tarpeen kansallista täytäntöönpanoa varten.

Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisäksi säännöstä siitä, että valtioneuvoston asetuksella säädettäisiin tuen alentamisen ja keskeyttämisen perusteista, tehtävän vähennyksen määrästä sekä tuen alentamisesta ja keskeyttämisestä noudatettavasta menettelystä. Näitä säännöksiä sekä edellä mainittuja valvontasäännöksiä annettaisiin yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koske-

vista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyjen täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdenmetyt hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission asetuksen (EY) N:o 796/2004 sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, jotka koskevat mainitun asetuksen IV ja IV a osastossa säädettyjä tukijärjestelmiä sekä kesannoidun maan käyttöä raaka-aineiden tuottamiseen, annetun komission asetuksen (EY) N:o 1973/2004 edellyttämässä laajuudessa. Tällaisia seuraamuksia olisivat esimerkiksi täydentävien ehtojen seuraamukset. Kysymisen asetuksen 66 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan maksajavirasto voi muun muassa alentaa peruseuraamusprosenttia (3 %) yhteen prosenttiin tai korottaa viiteen prosenttiin.

Pykälän uuteen 4 momenttiin ehdotetaan säännöstä siitä, että maa- ja metsätalousministeriö voisi asetuksella antaa säännöksiä kiintiöiden, tukien, palkkioiden ja korvausten maksamisen edellytyksistä Euroopan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanon edellyttämässä laajuudessa. EY:n asetukset asettavat rajat sille, millaisia nämä maksamisedellytykset ovat eri tilanteissa. EU:n kokonaan rahoittamien suorien tukien tukitasojen ja tuen myöntämisen perusedellytysten osalta tuen myöntämisen edellytykset on hyvinkin tarkasti säädetty yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003, jäljempänä neuvoston tilatukiasetus, sekä tuen myöntämisen yksityiskohtien osalta tilatukea lukuun ottamatta neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, jotka koskevat mainitun asetuksen IV ja IV a osastossa säädettyjä tukijärjestelmiä sekä kesannoidun maan käyttöä raaka-aineiden tuottamiseen annetussa komission asetuksessa

(EY) N:o 1973/2004. Tilatuen osalta säännökset ovat erillisessä komission asetuksessa.

Suomessa käytössä olevia EU:n suoria tukia on tilatuen lisäksi energiakasvituki, valkuaiskasvipalkkio, tärkkelysperunan tuki, timotein siementuki sekä EU:n eläinpalkkiot. Edelleen EU:n kokonaan rahoittamia tukia on jalostuslaitoksille maksettava tärkkelysperunan tuki, kuivattujen rehujen tuki sekä kuivattavan ja -hampun jalostustuki. Lisäksi erityissäännöksiä on kesannoidun maan käytöedellytyksistä raaka-aineiden tuottamiseen eli niin sanotusta non food -tuotannosta. Euroopan yhteisön säädöksissä jäsenvaltion tarkemmin päätettäväksi jätettyjen seikkojen sääntelytarpeita on esimerkiksi edellä mainitun komission asetuksen (EY) N:o 1973/2004 30 artiklassa, jonka mukaan jäsenvaltion on asianmukaista menettelyä noudattaen vahvistettava joka vuosi sadot, jotka on tosiasiallisesti saavutettava ja ilmoitettava ne asianomaisille hakijoille. Normitasoisesti satotasot on vahvistettu vuosittain annettavassa ministeriön asetuksessa, jonka kautta ne ovat myös tulleet kaikkien tuen hakijoiden tietoon. Tilintarkastustuomioistuimen huomautuksen mukaan edustavat satotasot on määriteltävä objektiivisesti eikä esimerkiksi järjestelmän joustavuuteen pyrkivä satotasojen alimitoitus ole sallittua. Satotasot on sen vuoksi vahvistettu maataloustutkimuksen keskimääräisten satomäärien mukaisesti, eikä vuosittaisia muutoksia ole juurikaan esiintynyt vahvistusvaiheessa ennen kasvukautta. Kuitenkin kasvukauden olosuhteet saattavat merkittävästi vaikuttaa saavutettavissa olevaan satotasoon alaspäin, joten esimerkiksi kuivuuden takia saattaa tulla perustelluksi muuttaa satotasovaatimusta. Tällöin on joustava menettely säättää asiasta ministeriön asetuksella nopealla aikataululla. Jos kasvuolosuhteet heikkenevät edelleen, voidaan uudella ministeriön asetuksella joustavasti edelleen alentaa satotasovaatimusta. Menettelylle on myös osoitettavissa komission edellyttämät objektiiviset perusteet, kun kasvukauden olosuhteiden kehitys on muun muassa sademäärätiedoin perusteltavissa.

Edelleen tällaista kansallista sääntelyä edellyttävistä, vähäistä harkintavaltaa sisältävistä seikoista voidaan mainita edellä mainitun asetuksen 39 artikla, jonka mukaan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on

täsmennettävä kirjanpito, jota jalostajan ja keräilijän on pidettävä, sekä niiden jaksottaisuus, jonka on oltava vähintään kuukausittainen. Artiklassa on kuusikohmainen luettelo tiedoista, jotka kyseisessä kirjanpidossa on oltava. Kansallisesti ei jää muuta säädettävää kuin toistaa asetuksen luettelo ja säätää jaksottaisuudeksi tuo asetuksen enimmäisaika, koska kansallisesti on harvoin tarvetta säätää tiukemmista edellytyksistä kuin mitä on jo komission asetuksessa säädetty ja säännösten antaminen ministeriön asetuksella olisi siten perusteltua.

Mainitun asetuksen 25 artiklan 4 kohdan sekä 146 artiklan 4 kohdan mukaan jäsenvaltio voi sallia öljyn denaturoinnin tilatason energiakäytön tukijärjestelmissä siementen denaturoinnin sijaan edellyttäen, että denaturointi tapahtuu heti öljyksi puristamisen jälkeen ja siementen käyttöä koskevat valvontatoimenpiteet otetaan käyttöön. Tällainen lupa olisi perusteltua antaa ministeriön asetuksella, koska reunaehdot luvalla on säädetty komission asetuksessa eikä kansallista harkintavaltaa siten jää jäljelle. Lisäksi ministeriön käytettävissä olisi asetuksen edellyttämien valvontatoimenpiteiden resurssitarve- ja muut vastaavat tiedot. Luvan myöntäminen olisi lähinnä valvontajärjestelmän riittävyyden edellytysten täyttymisen harkitsemista.

Komission asetuksia muutetaan nopeallakin aikataululla, jolloin näiden muutosten seuraaminen ministeriön asetuksella on tarkoituksenmukaisempaa ja joustavampaa, eikä tällöin jouduta tilanteeseen, jossa kansallinen säädös on ristiriidassa EY-asetuksen kanssa.

Uuteen 4 momenttiin ehdotetaan lisäksi säännöstä siitä, että Maaseutuvirasto voisi antaa määräyksiä sen tehtäviin liittyvissä teknisluonteisissa asioissa. Määräyksiä voitaisiin antaa kiintiöiden, tukien, palkkioiden ja korvausten hakemis-, myöntämis- ja maksamisenmenettelystä sekä niiden hoitoon liittyvistä tallennus-, suunnitelma- ja seurantajärjestelmien teknisistä yksityiskohdista sekä EY:n yhteisen maatalouspolitiikan mukaisten markkinajärjestelmien hallinnointiin liittyvistä teknisistä yksityiskohdista. Määräyksiä voitaisiin antaa siltä osin kuin Euroopan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpano sitä edellyttää ja määräykset ovat maaseutuvirastolain 2 §:ssä säädettyjen tehtävien täytäntöönpanoa.

Puitteet sekä samalla myös velvollisuus hyvinkin tarkkojen ja teknisluonteisten määräysten antamiselle on asetettu EY:n asetuksissa. Neuvoston tilatukiasetuksessa säädetään tuen maksamisen osalta tuen maksuaikataulusta, maksurajoituksista keinoitekoisissa tuen myöntämisen edellytysten luomistilanteissa, tuen mukauttamisesta, rahoituskurista sekä tuen lisämäärästä eli prosentuaalisen vähennyksen palautusedellytyksistä ja -menettelystä. Yleisten maksamisäännösten lisäksi asetuksessa säädetään muun muassa tukitasoista valkuaiskasvipalkkion, energiakasvituen, tärkkelysperunan tuen ja siementuen osalta sekä tuen laskemistavasta, jos samalta alalta maksetaan tilatukea. Rahoitusasetuksessa säädetään muun muassa maksajaviraston hyväksymisen edellytyksistä ja hyväksynnän peruuttamisesta, todentamisviranomaisesta eli viranomaisesta, joka tarkastaa maksajaviraston tilit, yhteisön taloudellisten etujen suojaamisesta, maksumääräaikaisten noudattamisesta, budjettikurista, väärinkäytösten tai laiminlyöntien takia takaisin perittävistä maksuista sekä komission suorittamasta tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä. Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maksajavirastojen ja muiden elinten hyväksymisen sekä maataloustukirahaston ja maaseuturahaston tilien tarkastamisen ja hyväksymisen osalta annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 885/2006 säädetään tilitietojen muodosta ja sisällöstä, tilitietojen säilyttämisestä, maksupyyntöjen eli tukihakemusten hyväksymismenettelystä, maksumenettelystä, kirjanpitomenettelystä, ennakkomaksuja ja vakuuksia koskevista menettelyistä, saatavia koskevista menettelyistä, kirjausketjuista ja maksatustietojärjestelmien turvallisuudesta. Nämä ja useiden muidenkin neuvoston ja komission asetusten yksityiskohtaiset säännökset asettavat rajat sille, missä puitteissa tarkentavia määräyksiä voidaan antaa. Kansallista harkintavaltaa ei ole kovin paljon edes teknisluonteisissa seikoissa.

Virasto voisi nyt ehdotetun valtuuden nojalla muun muassa antaa tuen maksamisen aloittamiseen liittyvän hallinnollisen päätöksen sekä määräyksiä esimerkiksi kansallisen ja EU:n tukipolitiikan, vientitukitoiminnan, tukiohjelmien, varastointikorvausten ja interventiotoiminnan toteuttamisen edellyttämistä

hakemuksiin liitettävistä asiakirjoista ja niiden laadusta sekä hakemuksessa tarvittavista tiedoista. Maaseutuvirasto voisi antaa määräyksiä esimerkiksi tuen maksamiseen liittyvistä maksu- ja kirjaamistavoista, tilinumeroista, yhteisessä käytössä olevista tileistä, tukien rahoituksellisesta maksamisetusijärjestyksestä, maksatusaineiston käsittelyyn liittyvistä tehtävistä sekä menettelytavoista, tukien myöntämispäätöksen kirjaamismenettelystä, tuille asetettujen maksurajojen alle jäävien määrien kirjaamismenettelystä sekä muista vastaavista maksamiseen liittyvistä teknisistä menettelytavoista. Takaisinperintään liittyvien menettelyjen osalta määräykset koskisivat muun muassa takaisinperittävien määrien keskinäistä etusijajärjystä, perintätapakriteerien soveltamista, takaisinperintää koskevaa aikataulutusta ja jaksottamista, tietojärjestelmään tallennettavan koronlaskun tallennustapoja, takaisinperinnälle asetettujen alarajojen alle jäävien määrien kirjaamismenettelyä, takaisinperittävän määrän täysimääräisen suorittamisen edellytyksiä, tukien takaisinperintäpäätösten kirjaamismenettelyä ja muita vastaavia takaisinperintään liittyviä teknisiä menettelytapoja.

EY:n yhteisen maatalouspolitiikan mukaisen markkinajärjestelmien hallinnointiin liittyvistä teknisistä yksityiskohdista on säädetty julkiseen interventiovarastoon sijoitettujen maataloustuotteiden määrien arviointia ja valvontaa koskevista säännöistä annetun komission asetuksen (EY) N:o 2148/96 9 artiklassa, interventioista peräisin olevien tuotteiden käytön ja/tai määräraikan tarkastamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3002/92 2 artiklassa ja interventioelinten suorittamaan viljan haltuunottoon sovellettavista menettelyistä sekä menetelmistä viljan laadun määrittämiseksi annetun komission asetuksen (EY) N:o 824/2000 11 artiklassa. Näissä edellytetään muun muassa varastointi- ja kuljetusmenettelyjen täsmenämistä kansallisella tasolla interventiovarastoinnin osalta. Toimeenpanosta vastaavana viranomaisena Maaseutuviraston olisi tarkoituksenmukaisinta antaa näitä teknisuonteisia määräyksiä.

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin lisäksi siitä, että virastolla olisi oikeus antaa määräyksiä tehtäviensä hoitoon liittyvistä tallen-

nus-, suunnitelma- ja seurantajärjestelmien teknisistä yksityiskohdista. Virasto voisi niin ikään antaa määräykset tehtäviensä hoitamista varten tarvittavista hakemus-, sopimus- ja päätös- ja muista vastaavista lomakkeista.

Virasto ei kuitenkaan voisi antaa asiakirjojen ja muun aineiston säilyttämiseen ja hävittämiseen liittyviä määräyksiä. Perustuslain 80 §:n 1 momentin sisältämästä lain alaa koskevasta säännöksestä johtuu, ettei kenellekään voida asettaa aineiston säilyttämisen tai hävittämisen velvollisuutta viranomaisen määräyksellä.

Vuonna 2001 annettiin eduskunnalle hallituksen esitys Maaseutuviraston perustamista koskevaksi lainsäädännöksi (HE 140/2001). Tuossa esityksessä ehdotettiin nyt muutettavaksi esitettyyn lakiin vastaavansisältöistä määräyksenantovaltuutta Maaseutuvirastolle. Maaseutuvirastolle ehdotettiin oikeutta antaa tarkempia määräyksiä kiintiöiden, tukien, palkkioiden ja korvausten hakemis-, myöntämisen- ja maksamismenettelystä ja teknislunteeisesta valvonnasta. Perustuslakivaliokunnan lausunnossa (PeVL 46/2001) todettiin, että määräystenantovaltuudet rajautuvat pääosiltaan erinäisiin teknisuonteisiin ja vähäisiä yksityiskohtia koskeviin seikkoihin ja että valtuudet ovat soveltamisalaltaan riittävän täsmällisesti rajatut.

1.2. Laki maatilatalouden kehittämisrahastosta

2 a §. Maatilatalouden kehittämisrahasto säilyisi edelleen maa- ja metsätalousministeriön yhteydessä. Pykälän 1 momentin johdantokappaletta esitetään tarkennettavaksi siten, että johtokunnan kokoonpanosta ja toimikaudesta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

Pykälän 2 momentin mukaan maatilatalouden kehittämisrahaston hallintoa hoitaa muilta kuin 1 momentissa mainituilta osin maa- ja metsätalousministeriö siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään. Kehittämisrahaston kirjanpitoa ja maksuliikettä hoitaa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskus sen mukaan kuin siitä erikseen säädetään. Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että maatilatalouden kehittämisrahaston hallintoa, kirjanpitoa ja maksuliikettä hoitaisi muilta kuin 1 momentissa maini-

tuilta osin Maaseutuvirasto, jolle tehtäviä ole lailla erikseen siirretty Valtiokonttorin hoitettaviksi. Valtioneuvoston asetuksella säädettäisiin tarkemmin kyseisistä Maaseutuviraston tehtävistä. Maaseutuviraston perustamisen myötä myös maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksen tehtäväkenttä muuttuu, eikä maatilatalouden kehittämisrahaston kirjanpidon ja maksuliikenteen hoitaminen enää sovellu sen tehtäväksi. Maaseutuvirasto on tarkoituksenmukaisin viranomaisomainen hoitamaan rahaston hallintoa, kirjanpitoa ja maksuliikettä. Valtiokonttorille siirretään erikseen annetussa hallituksen esityksessä olevan lakiehdotuksen mukaan myös tehtäviä, jonka vuoksi nämä tehtävät on syytä rajata pois Maaseutuvirastolta. Valtioneuvoston asetuksella on tarkoituksenmukaista säätää edelleen tarkemmin tehtävistä, joita Maaseutuvirasto hoitaa.

3 §. Kehittämisrahaston varojen käyttämisestä maidon viitemäärien ostamiseen säädetään Euroopan yhteisön maidon ja maitotuotteiden kiintiöjärjestelmän täytäntöönpanosta annetun lain 8 a §:ssä, joka tässä esityksessä ehdotetaan kumottavaksi. Kehittämisrahaston varojen käyttäminen edellyttää aina lain ta-soista säännöstä. Tästä syystä vastaava säännös esitetään otettavaksi pykälän 4 momenttiin.

1.3. Maaseutuelinkeinojen rahoituslaki

25 §. *Valtionlainan korko.* Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi säännös, jonka mukaan Maaseutuvirastolla on oikeus päättää lainan myöntämisestä luottolaitokselle rahaston varoin toteutettavaa valtionlainoitusta varten. Toimivalta kuuluu nykyisin maa- ja metsätalousministeriölle. Käytännössä Maaseutuvirasto hyväksyisi valtion puolesta velkikirjat, joiden perusteella varoja siirretään luottolaitoksille valtionlainoitusta varten Lainamuotoisten tukien toimeenpanotehtävät kuuluvat Maaseutuvirastolle.

26 §. *Valtionvastuu.* Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että Maaseutuvirasto voisi antaa määräyksiä menettelyistä, jota luottolaitoksen on noudatettava, kun lainan vakuutena oleva omaisuus muutetaan rahaksi vapaaehtoisessa velkajärjestelyssä, pakkohuutokaupassa tai konkurssimenettelyn yhteydessä. Maaseutuvirastolain 2 §:n 6 koh-

dan mukaan Maaseutuvirastolle kuuluisivat valtionvastuuseen liittyvät toimeenpanotehtävät. Tehtävän tehokas hoitaminen edellyttää, että Maaseutuvirasto voisi tarvittaessa antaa ehdotettuja menettelytapaa koskevia määräyksiä. Maaseutuvirastolle ehdotettu määräyksenantovalta olisi teknisluonteinen ja rajattu koskemaan menettelytapoja.

27 §. *Valtionlainoista maksettavat hyvitykset.* Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että maa- ja metsätalousministeriön sijasta Maaseutuvirasto päättäisi luottolaitokselle valtionvastuun perusteella suoritettavasta pääoman ja korkojen hyvityksestä. Maaseutuviraston tulisi ennen hyvityksen vahvistamista selvittää hyvityksen edellytysten täyttyminen. Maaseutuvirasto suorittaisi hyvityksen luottolaitokselle maatilatalouden kehittämisrahaston varoista. Kysymys on yksittäistapauksiin liittyvästä toimeenpanotehtävästä. Maaseutuvirastolain 2 §:n mukaan virastolle kuuluvat valtionvastuuseen liittyvät toimeenpanotehtävät.

Pykälän 2 ja 4 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että maa- ja metsätalousministeriön sijasta Maaseutuvirasto voisi päättää myös näissä momenteissa säännellyistä seikoista. Muutettaviksi ehdotetut 2 ja 4 momentit sisältävät yksityiskohtaisempia määräyksiä siitä, miten hyvityksen suorittamiseen liittyvät eri toimeenpanotehtävät olisi hoidettava.

28 §. *Valtionlainan tilittäminen.* Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi Maaseutuviraston perustamisen johdosta siten, että Maaseutuviraston päätöksen mukaiset maksut olisi suoritettava luottolaitokselle seitsemän pankkipäivän kuluessa siitä, kun luottolaitos on saanut päätöksestä tiedon.

29 §. *Korkotukilainojen korko.* Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että maa- ja metsätalousministeriön sijasta Maaseutuvirastolla olisi oikeus olla hyväksymättä lainaa korkotukilainaksi, jos lainan kokonaiskorko poikkeaisi momentissa määritellystä korkotukilainan korosta. Pykälän m-jalla Maaseutuvirasto seuraisi, ettei luottolaitoksen korkotukilainoista perimä korko olisi korkeampi kuin normaali antolainauskorko. Tehtävä vastaisi maaseutuvirastolain 2 §:n 6 kohtaa, jonka mukaan Maaseutuvirasto hoitaisi lainamuotoisiin tukiin liittyvät toimeenpanotehtävät siten kuin niistä on muualla

säädetty.

30 §. Lainoitus koskevia yleisiä säännöksiä. Pykälän 2 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi, että Maaseutuvirasto voisi antaa määräyksiä lainaehtojen muuttamismenettelystä ja muista lainan myöntämiseen ja hoitoon liittyvistä menettelyistä. Maaseutuvirastolain 2 §:n 6 kohdan mukaan Maaseutuviraston tehtäviin kuuluisivat lainamuotoisiin tukiin liittyvät toimeenpanotehtävät. Tehtävän tehokas hoitaminen edellyttää, että Maaseutuvirasto voisi tarvittaessa antaa teknisluonteisia määräyksiä lainan myöntämiseen, hoitoon ja lainaehtojen muuttamiseen liittyvistä menettelytavoista. Käytännössä Maaseutuviraston määräykset koskisivat sitä, miten muuttamista haetaan, miten ja milloin luottolaitoksen suostumus hankitaan ja miten alkuperäinen päätös korvataan muutetulla tai korvattulla päätöksellä.

31 §. Valtionlainojen ja korkotukilainojen rahaliike. Pykälän 3 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että Maaseutuvirasto voisi antaa määräyksiä siitä, missä tapauksissa luottolaitokset voisivat suorittaa momentissa mainitut tehtävät ilman keskusrahallatosta. Muutoksen nojalla Maaseutuvirastolla olisi toimivalta antaa normeja niistä teknisistä edellytyksistä, jolloin luottolaitos voi toimia ilman keskusrahallatosta. Maaseutuvirasto allekirjoittaisi myös valtion ja luottolaitoksen väliset velkakirjat.

32 §. Valtiontakaus. Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että Maaseutuvirasto tai työvoima- ja elinkeinokeskus Maaseutuviraston valtuuttamana voisi valtion puolesta antaa takauksen maaseutuyritykselle ja muulle maaseutuelinkeinojen rahoituslain mukaan tukikelpoiselle yhteisölle maksusovritusten vakuudeksi. Maaseutuvirastolain 2 §:n 6 kohdan mukaan Maaseutuvirastolle kuuluisivat valtiontakauksiin liittyvät toimeenpanotehtävät. Ehdotetun 1 momentin mukaan Maaseutuvirastolle annettaisiin toimivalta päättää valtion takauksen myöntämisestä lainansaajalle tämän hakemuksesta. Kysymys on yksittäistapauksiin liittyvästä käytännön toimeenpanotehtävästä. Maaseutuvirastolla tulisi olla oikeus tarvittaessa valtuuttaa työvoima- ja elinkeinokeskukset tekemään vastaavat valtiontakauspäätökset. Voimassa olevan lain mukaan valtuus kuuluu maa- ja metsätalousministeriölle. Toimeen-

panoa on tarkoitus siirtää vähitellen keskiteytystä hakemusten käsittelystä työvoima- ja elinkeinokeskuksille. Maaseutuvirasto antaisi vuosittain valtuutuksen, jonka rajoissa työvoima- ja elinkeinokeskukset voisivat takauksia myöntää. Takausten yleiset ehdot kuten tukikaavatkin määräisi Maaseutuvirasto valtuutuksessaan.

Voimassa olevan 32 §:n 1 momentin mukaan maa- ja metsätalousministeriö voi antaa asetuksella tarkempia määräyksiä menettelystä takausmaksua perittäessä. Säännöstä ehdotetaan muutettavaksi siten, että kyseiset menettelylliset määräykset antaisi Maaseutuvirasto. Määräykset kohdistuvat luottolaitoksiin.

34 §. Takautumisvaatimuksesta luopuminen. Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että maa- ja metsätalousministeriön sijasta Maaseutuvirasto voisi päättää siitä, milloin takauksen perusteella valtion varoista luottolaitokselle suoritetun lainan pääoma, korot ja takausmaksu jätetään perimättä sellaiselta henkilöltä, jonka ei voida katsoa kohtuudella selviytyvän maksuista pysyvän työkyvyttömyyden, pitkäaikaisen työttömyyden, huoltovellisuuden tai muun näihin verrattavan syyn perusteella. Maaseutuviraston tehtävänä on valtiontakauksiin liittyvät toimeenpanotehtävät siten kuin niistä muualla säädetään.

35 §. Luottolaitoksen kulujen korvaaminen. Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että Maaseutuvirasto voisi päättää valtionlainan hoitamisesta luottolaitokselle maksettujen korvausten perimisestä luottolaitokselta takaisin joko osaksi tai kokonaan momentissa mainituissa tapauksissa. Muutettavaksi ehdotetussa 2 momentissa Maaseutuvirastolle annettaisiin oikeus yksittäistapauksissa päättää pykälässä tarkemmin määritellyin perustein luottolaitokselle lainanhoidosta maksettujen korvausten takaisinperimisestä. Säännöksessä on kysymys lainojen hoitoon liittyvästä toimeenpanotehtävästä. Nykyisin toimivalta kuuluu maa- ja metsätalousministeriölle.

37 §. Vapaaehtoisen velkajärjestelyn rajoitukset. Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että velallisen olisi toimitettava pykälässä tarkoitettu maksuvapautushakemus maa- ja metsätalousministeriön sijasta Maaseutuviraston ratkaistavaksi. Maaseutuvirastolain 2 §:n 6 kohdan mukaan Maaseu-

tuvirastolle kuuluisivat velkajärjestelyihin liittyvät toimeenpanotehtävät siten kuin niistä muualla säädetään. Ehdotetussa 37 §:n 1 momentissa Maaseutuvirastolle annettaisiin toimivalta velallisen hakemuksesta myöntää maksuvapautus.

41 §. Valvonta. Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että maa- ja metsätalousministeriön velvollisuutena olisi huolehtia varojen käytön valvonnan asianmukaisesta järjestämisestä. Maaseutuviraston velvollisuutena olisi puolestaan toteuttaa varojen käytön valvonta siten, että tarvittavien varojen käyttö- ja seurantatietojen avulla todetaan, ovatko tuen myöntämisen ja maksamisen edellytykset olleet olemassa sekä onko tuen myöntämisen ja maksamisen ehtoja noudatettu. Ehdotuksen mukaan maa- ja metsätalousministeriö huolehtisi siten siitä, että varojen käytön valvonta olisi maaseutuelinkeinojen rahoituslain nojalla myönnettävien tukien osalta järjestetty yhteisöainsäädännössä ja kansallisissa säädöksissä edellytetyllä tavalla. Maaseutuviraston velvollisuutena olisi vastaavien tukien osalta toimeenpanna yhteisöainsäädännön ja kansallisten säädösten mukainen valvonta ja valvontajärjestelmät. Maaseutuvirasto vastaisi keskitetyistä valvontaotannoista ja sen tehtävänä olisi esimerkiksi tuensaajien valinnassa tarvittavien riskianalyysien ja otantaperusteiden määrittäminen.

Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan vielä lisättäväksi maaseutuvirastolle oikeus antaa teknisluonteisia määräyksiä lainojen ja tukien käytön valvonnasta ja seurannasta. Perustettavan Maaseutuviraston keskeisiä tehtäviä on huolehtiminen valvonnan toimeenpanosta. Hallinnon toimivuuden ja työnjaon kannalta on ensiarvoisen tärkeää, ettei valvontatehtäviä jaeta norminannon ja toimeenpanon osalta eri tahojen hoidettaviksi, ja siten valvontatehtävät on tarkoituksenmukaista siirtää mahdollisimman laajasti hoidettavaksi Maaseutuvirastossa. Valvonta- ja seurantatehtävät ovat laaja kokonaisuus, jonka osalta annettaviin normeihin sisältyy paljon teknisiä määräyksiä. Euroopan yhteisön asetukset asettavat valvontasäännöksille rajat, joiden puitteissa on kansallisesti toimittava.

Maaseutuvirasto voisi antaa muun muassa aineelliselta sisällöltään toimeenpanovallan alaan kuuluvia hallinnon sisäisiä ja lähtökoh-

taisesti vain viranomaista velvoittavia määräyksiä kuten määräyksiä TE-keskuksille valvonnan suorittamistavoista.

43 §. Luottolaitoksissa suoritettava valvonta. Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että lainan myöntänyt luottolaitos olisi velvollinen antamaan maa- ja metsätalousministeriön lisäksi Maaseutuvirastolle yksilöidystä pyynnöstä sellaisia tietoja, jotka ovat tarpeen sen selvittämiseksi, onko lainan hakija ollut tuen tarpeessa. Luottolaitos olisi myös velvollinen antamaan ne tiedot ja tarkastettavaksi ne asiakirjat, jotka tarvitaan sen toteuttamiseksi, onko lainaehtoja ja asianomaisia Euroopan yhteisön säädöksiä, tätä lakia ja sen nojalla annettuja säädöksiä ja määräyksiä muutoin noudatettu.

Valvonnan toteuttaminen olisi Maaseutuvirastolle ehdotettuja keskeisiä toimeenpanotehtäviä. Tehtävän tehokas suorittaminen edellyttää, että Maaseutuvirastolla on riittävät valtuudet tehtävän suorittamiseen.

44 §. Tarkastusoikeus. Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi, että myös Maaseutuvirastolla on oikeus suorittaa valtuuttamallaan henkilöillä ennakolta ilmoittamatta avustusten, lainojen ja muiden tukien myöntämiseen, maksamiseen ja käyttöön liittyviä tarkastuksia. Maaseutuvirastolla tai sen valtuuttamalla henkilöillä tulisi olla oikeus suorittaa tarkastuksia siten kuin pykälässä on säädetty. Valvonnan toteuttaminen olisi Maaseutuvirastolle ehdotettuja keskeisiä toimeenpanotehtäviä. Tehtävän tehokas suorittaminen edellyttää, että Maaseutuvirastolla on riittävät valtuudet tehtävän suorittamiseen.

Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että Maaseutuvirasto voisi maa- ja metsätalousministeriön lisäksi valtuuttaa toisen viranomaisen tai ulkopuolisen tilintarkastajan suorittamaan tarkastuksia.

45 §. Tietojensaanti, luovutus ja salassapito. Pykälän 3 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi Maaseutuvirasto niihin viranomaisiin, joille maaseutuelinkeinojen rahoituslain toimeenpanoon osallistuvalla viranomaisella ja metsäkeskuksella olisi salassapitovelvollisuuden estämättä oikeus luovuttaa muutoin salassa pidettäviä mutta yhteisön rahoitusosuuden valvonnan kannalta tarpeellisia tietoja edelleen Euroopan yhteisön asianomaisille toimielimille luovutettavaksi. Valvo-

nan toteuttaminen olisi Maaseutuvirastolle ehdotettuja keskeisiä toimeenpanotehtäviä. Tehtävän tehokas hoitaminen edellyttää, että Maaseutuvirastolla olisi oikeus momentissa mainittujen tietojen saamiseen ja niiden luovuttamiseen yhteisön toimielimille.

46 §. Tuen ja valtionlainan takaisinperiminen tuen saajalta. Pykälän 4 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi, että myös Maaseutuvirastolla olisi toimivalta päättää myöntämien avustusten takaisin perimisestä ja niiden maksamisen lakkauttamisesta. Tarkoituksenmukaista on, että viranomainen, joka myöntää tuen, voi päättää myös sen takaisinperimisestä ja maksatusten lakkauttamisesta. Maa- ja metsätalousministeriöstä siirtyisi Maaseutuvirastolle maaseutuvirastolain mukaisena täytäntöönpanotoimena muun muassa maatalouden tuottajaryhmien käynnistysavustuksen myöntäminen ja maksaminen. Maaseutuvirastolla tulisi olla toimivalta tarvittaessa lakkauttaa myöntämänsä tuen maksatukset ja periä takaisin perusteettomasti maksettu tuki, koska maaseutuviraston tehtävänä on tukiin ja muihin valtion saamiin liittyvä takaisinperintä. Pykälän 4 momenttiin ehdotetaan lisäksi lisättäväksi nykyisin valtioneuvoston asetustasolla oleva säännös siitä, että avustuksen takaisinmaksuaika saa olla korkeintaan vuoden ja valtionlainan takaisinmaksuaika korkeintaan kahden vuoden pituinen. Momenttiin ehdotetaan myös lisättäväksi säännös siitä, että samalla on päätettävä, onko pääoma suoritettava yhdessä vai useammassa erässä.

52 §. Takaisin maksettavan määrän korko ja viivästyskorko. Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että Maaseutuvirasto voi erityisestä syystä päättää, että pykälän 1 momentissa tarkoitettulle takaisin perittävälle määrälle maksettava korko tai viivästyskorko voitaisiin jättää osaksi tai kokonaan perimättä. Tehtävässä on kysymys yksittäistapauksissa hakemukseen annettavasta ratkaisusta, jonka vuoksi tehtävän on katsottava soveltuvan parhaiten Maaseutuvirastolle.

55 §. Viranomaiset. Pykälän 1 momenttia ehdotetaan tarkennettavaksi siten, että maaseutuelinkeinojen rahoituslain täytäntöönpanosta huolehtiviin viranomaisiin lisättäisiin Maaseutuvirasto. Lisäksi Maaseutuvirasto lisättäisiin maatalouden ympäristötuen täytäntöönpanosta huolehtiviin viranomaisiin. Sa-

malla pykälän 1 momentin täytäntöönpanosta huolehtivista viranomaisista poistettaisiin maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskus, koska sen tehtävät siirtyisivät hoidettavaksi Maaseutuvirastolle maaseutuvirastolain mukaisesti.

58 §. Muutoksenhaku. Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi, että Maaseutuviraston maaseutuelinkeinojen rahoituslain nojalla antamiin päätöksiin haettaisiin muutosta valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan. Asianosainen saisi näin valittaa kaikista Maaseutuviraston maaseutuelinkeinojen rahoituslain nojalla antamista ratkaisuista ja valitusviranomaisena olisi maaseutuelinkeinojen valituslautakunta.

60 §. Muutoksenhakumenettely. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi, että valituskirjelmä, joka koskee Maaseutuviraston maaseutuelinkeinojen rahoituslain nojalla antamaa päätöstä, voitaisiin toimittaa myös Maaseutuvirastolle itselleen. Maaseutuviraston olisi lähetettävä valituskirjelmä sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta maaseutuelinkeinojen valituslautakunnalle.

63 §. Käsittelymaksun periminen. Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä todettaisiin myös Maaseutuviraston velkajärjestelyä ja muita luottojen maksuhelpotuksia koskevien päätösten olevan maksuttomia.

64 §. Tarkemmat säännökset ja määräykset. Pykälän otsikkoa ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä huomioidaan Maaseutuvirastolle annettava määräystenantovaltuus. Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä annettaisiin maa- ja metsätalousministeriölle valtuus säätää asetuksella tuettavien toimenpiteiden hyväksyttävistä kustannuksista, tuettavien kokonaisinvestointien enimmäismäärästä, hankkeen ja toimenpiteen toteuttamisajasta ja tuen siirtämisestä. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voitaisiin säätää myös tuen hakemis-, myöntämis- ja maksamisenmenettelystä. Nämä valtuudet vastaavat sitä, minkälainen valtuus maa- ja metsätalousministeriöllä on myös aiemmin ollut. Koska lainoihin liittyvät tuen hakemis-, myöntämis- ja maksamisenmenettelyä koskevat normit kohdistuvat monilta osin luottolaitoksiin, on maa- ja metsätalousministeriö tarkoituksen mukainen viranomainen antamaan näitä säännöksiä.

Pykälän 3 momenttia ehdotetaan muutetta-

vaksi siten, että siinä annettaisiin Maaseutuvirastolle valtuudet antaa määräyksiä toimeenpanon yksityiskohdista. Maaseutuvirasto antaisi tarkemmat määräykset hakijan omakustannusosuudesta velkajärjestelysuunnitelmasta ja velkajärjestelyyn liittyvien kustannusten korvaamiseen liittyvistä menettelytavoista. Maaseutuvirasto antaisi määräykset myös tarvittavien maksuvalmius-, kannattavuus- ja muiden laskelmien, maaseutuyritysten kehittämisuunnitelmien ja velkajärjestelysopimusten laatimistavasta. Lisäksi Maaseutuvirasto antaisi määräykset kauppa- ja velkakirjakaavoista sekä hakemus-, sopimus- ja päätöskaaavoista sekä lainojen ja tukien hoitoon liittyvien tallennus-, seuranta- ja valvontajärjestelmien yksityiskohdista.

Ehdotettu valtuus vastaa sitä määräyksenantovaltuutta, jota ehdotetaan Maaseutuvirastolle Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta annetun lain 11 §:ään esitetyn muutoksen yhteydessä.

65 §. Maatilatalouden kehittämisrahaston varojen käyttö. Pykälän 1 momentin 6 kohtaa ehdotetaan muutettavaksi siten, että siitä poistettaisiin maininta maa- ja metsätalousministeriöstä ja siihen lisättäisiin Maaseutuvirasto. Tällöin Maaseutuvirasto vastaisi myös rahaston varojen hoidosta. Rahaston varoihin kuuluisivat myös sen varoilla hankitut pellot ja metsämaat, joista momentissa on kysymys, joten Maaseutuvirasto tulisi siten mainita tahona, jolla on hallussaan mainittuja pelto- ja metsämaita.

74 b §. Aikaisemmasta lainsäädännöstä aiheutuvat Maaseutuviraston tehtävät. Lain 68, 69 ja 71—74 §:ssä säädetään aikaisemman lainsäädännön noudattamisesta. Pääsääntö on, että aikaisemman lainsäädännön nojalla syntyneisiin oikeussuhteisiin tai vireille tulleisiin asioihin sovelletaan sitä lainsäädäntöä, joka on ollut voimassa uuden lain tullessa voimaan. Momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että aikaisempien säännösten ja sopimusten estämättä Maaseutuvirasto hoitaisi ne tehtävät, jotka ovat kuuluneet maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskukselle. Tämä ei kuitenkaan koskisi niitä tehtäviä, jotka on erikseen lailla siirretty Valtiokonttorille. Valtiokonttorille siirrettäviä tehtäviä koskeva hallituksen esitys (HE 148/2006) on parhaillaan eduskunnan käsiteltävänä. Esityksessä on ehdotettu lakiin lisä-

täväksi 74 a §, jossa säädettäisiin Valtiokonttorille siirretyistä tehtävistä.

1.4. Porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslaki

21 §. Valtionlainat ja niiden korko. Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi säännös, jonka mukaan Maaseutuvirasto päättäisi lainan myöntämisestä luottolaitokselle kehittämisrahaston varoin toteutettavaa valtionlainoitusta varten.

23 §. Valtionlainoista maksettavat hyvitykset. Pykälän 1 momentissa säädetään luottolaitokselle valtionvastuun perusteella suoritettavasta hyvityksestä. Momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että päätöksen tekisi maa- ja metsätalousministeriön sijasta Maaseutuvirasto. Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että Maaseutuvirasto päättäisi luottolaitokselle maksettavan hyvityksen perimisestä takaisin lainansaaajalta.

24 §. Hyvityshakemusten käsittelyaika ja hyvityksiä koskevat viivästyskorot. Pykälän 1 momentti koskee hyvityshakemusten käsittelyaikaa. Momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että käsittelyaikavelvoite koskisi maa- ja metsätalousministeriön asemasta Maaseutuvirastoa.

25 §. Valtionlainan tilittäminen. Liittyen 23 §:n 1 momenttiin ehdotettuun muutokseen esitetään pykälän 2 momenttia muutettavaksi siten, että luottolaitoksen hyvityshakemuksen johdosta annetun Maaseutuviraston päätöksen mukaiset maksut olisi maksettava seitsemän pankkipäivän kuluessa siitä, kun luottolaitos on saanut päätöksestä tiedon.

26 §. Korkotukilainan korko. Pykälän 1 momentissa säädetään korkotukilainasta perittävästä kokonaiskorosta. Momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että maa- ja metsätalousministeriön sijasta Maaseutuvirastolla olisi oikeus olla hyväksymättä lainaa korkotukilainaksi, jos lainan kokonaiskorko poikkeaa momentissa tarkoitettua korosta.

27 §. Lainoitusta koskevia yleisiä säännöksiä. Pykälän 2 momentissa säädetään valtioneuvoston valtuudesta antaa asetuksella lainoitusta koskevia yleisiä säännöksiä. Momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että Maaseutuvirasto voisi antaa teknisuonteisia määräyksiä lainan myöntämiseen ja hoitoon liittyvistä menettelyistä sekä lainaehto-

muuttamismenettelystä. Tähän Maaseutuviraston sääntelyyn ei liittyisi merkittävää harkintavallan käyttöä. Säännös vastaisi maaseutuelinkeinojen rahoituslain vastaavaa säännöstä.

28 §. Valtionlainojen ja korkotukilainojen rahaliikenne. Pykälän 3 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että Maaseutuvirasto voisi antaa määräyksiä siitä, missä tapauksessa luottolaitokset voivat toimittaa tehtäviä ilman keskusrahalaistoa. Maaseutuvirasto alikirjoittaisi pykälän 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettut velkakirjat valtion puolesta.

29 §. Luottolaitoksen kulujen korvaaminen. Pykälän toisessa momentissa säädetään valtionlainan hoitamisesta luottolaitokselle maksettujen korvausten perimisestä takaisin luottolaitokselta. Momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että päätösvalta näissä yksittäistapauksissa annettaisiin maa- ja metsätalousministeriön sijasta Maaseutuvirastolle.

31 §. Vapaaehtoisen velkajärjestelyn rajoitukset. Pykälän 2 momentissa säädetään valtionlainan lyhennyksen maksuvapautusten rajoituksista. Momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että momentissa tarkoitettut hakemukset ratkaisisi maa- ja metsätalousministeriön sijasta Maaseutuvirasto.

35 §. Viranomaiset. Pykälän 1 momentissa säädetään lain täytäntöönpanosta huolehtivista viranomaisista. Momenttiin ehdotetaan lisättäväksi Maaseutuvirasto.

37 §. Valvonta. Pykälän 1 momentin mukaan maa- ja metsätalousministeriön velvollisuutena on järjestää muun muassa tuen myöntämisen edellytyksiä koskeva valvonta. Momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että kyseinen valvontavelvollisuus siirtyisi Maaseutuvirastolle.

39 §. Luottolaitoksissa suoritettava valvonta. Pykälän 2 momentissa säädetään luottolaitoksen myötävaikeusvelvollisuudesta valvonnassa. Momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että momentin mukaiset tehtävät siirtyisivät maa- ja metsätalousministeriöltä Maaseutuvirastolle.

40 §. Tarkastusoikeus. Pykälän 1 ja 2 momentissa säädetään tukien valvontaan liittyvistä tarkastuksista. Momenttien viranomaisiin ehdotetaan lisättäväksi Maaseutuvirasto.

42 §. Salassa pidettävien tietojen luovuttaminen. Pykälän 3 momentissa säädetään sa-

lassa pidettävien tietojen luovuttamisesta. Momentissa mainittuihin viranomaisiin ehdotetaan lisättäväksi Maaseutuvirasto.

45 §. Takaisinperimisen toimivalta. Pykälän 1 momentin mukaan maa- ja metsätalousministeriö päättää myöntämiensä tukien takaisinperimisestä ja niiden maksamisen lakkauttamisesta. Momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että vastaavan päätöksen voisi lisäksi tehdä Maaseutuvirasto. Momenttiin ehdotetaan myös lisättäväksi nykyisin valtioneuvoston asetustasolla oleva säännös siitä, että avustuksen takaisinmaksuaika saa olla korkeintaan vuoden ja valtionlainan takaisinmaksuaika korkeintaan kahden vuoden pituinen. Momenttiin ehdotetaan myös lisättäväksi säännös siitä, että samalla on päätettävä, onko pääoma suoritettava yhdessä vai useammassa erässä.

50 §. Takaisin maksettavan määrän korko ja viivästyskorko. Pykälän 2 momentissa säädetään takaisin maksettavan määrän koron ja viivästyskoron perimättä jättämisestä joko kokonaan tai osittain. Momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että kyseinen toimivalta annettaisiin Maaseutuvirastolle.

55 §. Muutoksenhakuoikeus. Pykälän 1 momentissa säädetään muutoksenhakuoikeudesta työvoima- ja elinkeinokeskuksen päätökseen. Momenttiin ehdotetaan lisättäväksi muutoksenhakuoikeus Maaseutuviraston päätökseen.

56 §. Muutoksenhakumenettely. Pykälän 1 momentissa säädetään valituskirjelmän toimittamista. Momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että kirjelmän voisi toimittaa myös Maaseutuvirastolle ja että Maaseutuviraston olisi toimitettava sille toimitettu kirjelmä, asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa edelleen maaseutuelinkeinojen valituslautakunnalle.

60 §. Käsittelymaksun periminen. Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä todettaisiin myös Maaseutuviraston velkajärjestelyä ja muita luottojen maksuhelpotuksia koskevien päätösten olevan maksuttomia.

64 §. Tarkemmat säännökset ja määräykset. Pykälän otsikkoa ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä huomioidaan Maaseutuvirastolle annettava määräystenantovaltuus. Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä annettaisiin maa- ja metsätalousministeriölle valtuus säätää ase-

tuksella tuettavien toimenpiteiden hyväksytävistä kustannuksista, tuettavien kokonaisinvestointien enimmäismääristä, hankkeen ja toimenpiteen toteuttamisajasta ja tuen siirtämisestä. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voitaisiin säätää myös tuen hakemis-, myöntämis- ja maksamisen menettelyistä. Nämä valtuudet vastaavat sitä, minkäläinen valtuus maa- ja metsätalousministeriöllä on myös aiemmin ollut. Koska lainoihin liittyvät tuen hakemis-, myöntämis- ja maksamisen menettelyä koskevat normit kohdistuvat monilta osin luottolaitoksiin, on maa- ja metsätalousministeriö tarkoituksenmukainen viranomainen antamaan näitä säännöksiä.

Pykälän 3 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä annettaisiin Maaseutuvirastolle valtuudet antaa määräyksiä toimeenpanon yksityiskohdista. Maaseutuvirasto antaisi tarkemmat määräykset hakijan omakustannusosuudesta velkajärjestelysuunnitelmasta ja velkajärjestelyyn liittyvien kustannusten korvaamiseen liittyvistä menettelytavoista. Maaseutuvirasto antaisi määräykset myös tarvittavien maksuvalmius-, kannattavuus- ja muiden laskelmien, maaseutuyritysten kehittämissuunnitelmien ja velkajärjestelysopimusten laatimistavasta. Lisäksi Maaseutuvirasto antaisi määräykset kauppa- ja velkakirjakaavoista sekä hakemus-, sopimus- ja päätöskaaavoista sekä lainojen ja tukien hoitoon liittyvien tallennus-, seuranta- ja valvontajärjestelmien yksityiskohdista.

Ehdotettu valtuus vastaa sitä määräyksen anto- ja valtuutta, jota ehdotetaan Maaseutuvirastolle Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta annetun lain 11 §:n muutoksen yhteydessä.

74 §. *Aikaisemman lainsäädännön mukaisen lainojen valtionvastuu.* Pykälään ehdotetaan lisättäväksi säännös, jonka mukaan Maaseutuvirasto päättäisi luottolaitokselle valtionvastuun perusteella suoritettavasta pääoman ja korkojen hyvityksestä.

76 a §. *Aikaisemmasta lainsäädännöstä aiheutuvat Maaseutuviraston tehtävät.* Lain 70—76 §:ssä säädetään aikaisemman lainsäädännön noudattamisesta. Pääsääntö on, että aikaisemman lainsäädännön nojalla syntyneisiin oikeussuhteisiin tai vireille tulleisiin asioihin sovelletaan sitä lainsäädäntöä, joka on ollut voimassa uuden lain tullessa voimaan. Lakiin ehdotetaan lisättäväksi säännös

siitä, että aikaisempien säännösten ja sopimusten estämättä Maaseutuvirasto hoitaisi ne tehtävät, jotka ovat kuuluneet maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskukselle. Tämä ei kuitenkaan koskisi niitä tehtäviä, jotka on erikseen lailla siirretty Valtiokonttorille. Valtiokonttorille siirrettäviä tehtäviä koskeva hallituksen esitys (HE 148/2006) on parhaillaan eduskunnan käsiteltävänä. Esiityksessä on ehdotettu lakiin lisättäväksi 74 b §, jossa säädettäisiin Valtiokonttorille siirretyistä tehtävistä.

1.5. Kolttalaki

20 §. *Valvonta.* Pykälän 1 momentissa säädetään niistä viranomaisista, joilla on oikeus suorittaa pykälässä tarkoitettuja tarkastuksia. Momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että myös Maaseutuvirastolla olisi oikeus suorittaa tarkastuksia.

55 §. *Täytäntöönpanoviranomaiset.* Pykälän 1 momentissa säädetään lain täytäntöönpanosta huolehtivista viranomaisista. Momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että myös Maaseutuvirasto huolehtisi lain täytäntöönpanosta ja maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskus poistettaisiin täytäntöönpanoviranomaisista.

65 §. *Tarkemmat säännökset ja määräykset.* Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että maa- ja metsätalousministeriö antaisi asetuksella säännöksiä tuen kohdentamisesta ja tukitasoista. Maa- ja metsätalousministeriön sijasta Maaseutuvirasto antaisi määräykset momentissa tarkoitetuista kaavoista.

1.6. Laki maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä

2 §. *Viranomaiset.* Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että se tarkennetaan koskemaan myös uutta Maaseutuvirastoa. Samalla ehdotetaan muutettavaksi maaseutuelinkeinopiirit työvoima- ja elinkeinokeskuksiksi, koska jo aiemmin on toteutettu tätä koskeva hallinnonuudistus.

3 §. *Päätös.* Pykälän 2 momenttiin ehdotetaan tehtäväksi muutos, jonka mukaan pykälässä viitattaisiin edellä 2 §:ssä tarkoitettuihin viranomaisiin, joiden kaikkien päätös annet-

taisiin hakijalle otteena tai erillisenä päätöksenä, kuten käytännössä tapahtuu. Samalla maininta maaseutuelinkeinoipiireistä poistuisi.

10 §. Muutoksenhaku. Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi Maaseutuvirasto. Valitustieksi viraston päätöksistä ehdotetaan maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaa. Koska maaseutuelinkeinojen valituslautakunta toimii itsenäisenä valitusviranomaisena, ehdotetaan 1 momentista lisäksi poistettavaksi viittaus valituslautakunnan toimimisesta maa- ja metsätalousministeriön yhteydessä. Samalla ehdotetaan maaseutuelinkeinoiirit muutettavaksi työvoima- ja elinkeinokeskuksiksi. Pykälän 3 momentin viittaus kumottuun muutoksenhausta hallintoasioissa annettuun lakiin (154/1950) ehdotetaan muutettavaksi viittaukseksi hallintolainkäyttölakiin (586/1996).

11 §. Kunnalle suoritettava korvaus. Pykälän 1 momenttiin esitetään tehtäväksi uudesta kuntien valtionosuuslaista (1147/1996) johtuva tekninen muutos. Aikaise mpaan tapaan valtionosuudet eivät sinällään uudessakaan valtionosuuslaissa ole käyttötarkoitukseltaan sidottuja, mutta niiden vastaanottaminen edellyttää kuitenkin lähtökohtaisesti velvoitautumista valtionosuustehtävien hoitamiseen riittävällä tasolla.

12 §. Päätöksen maksullisuus. Pykälässä ehdotetaan maaseutuelinkeinoiirit muutettavaksi työvoima- ja elinkeinokeskuksiksi.

13 §. Tarkemmat säännökset ja määräykset. Pykälän otsikkoa ehdotetaan tarkennettavaksi säännösten ja määräysten antovaltuuksien osalta.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 2 momentti, jonka mukaan Maaseutuvirastolle annettaisiin valtuudet antaa tarkempia määräyksiä sen tehtäviin liittyvissä teknisluonteisissa asioissa. Hirvi- ja petoeläinvahinkojen korvaamisesta säädettäisiin kuitenkin metsästyslain (615/1993) nojalla edelleen ainoastaan valtioneuvoston sekä maa- ja metsätalousministeriön asetuksilla. Ehdotetun 2 momentin mukaan Maaseutuvirasto voisi antaa määräyksiä kiintiöiden, tukien, palkkioiden ja korvausten hakemis-, myöntämis- ja maksamismenettelystä sekä niiden hoitoon liittyvistä tallennus-, suunnitelma- ja seurantajärjestelmien teknisistä yksityiskohdista. Määräyksiä voitaisiin antaa siltä osin kuin

kansallisen tai Euroopan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpano sitä edellyttää ja määräykset ovat maaseutuvirastolain 2 §:ssä säädettyjen tehtävien täytäntöönpanoa. Virasto voisi muun muassa antaa tuen maksamisen aloittamiseen liittyvän hallinnollisen päätöksen sekä määräyksiä esimerkiksi hakemuksiin liitettävistä asiakirjoista ja niiden laadusta sekä hakemuksessa tarvittavista tiedoista. Maaseutuvirasto voisi antaa määräyksiä esimerkiksi tuen maksamiseen liittyvistä maksu- ja kirjaamistavoista, tilinnumeroista, yhteisessä käytössä olevista tileistä, tukien rahoituskellisesta maksamisetusijajärjestyksestä, maksatusaineiston käsittelyyn liittyvistä tehtävistä sekä menettelytavoista, tukien myöntämispäätöksen kirjaamismenettelystä, tuille asetettujen maksurajojen alle jäävien määrien kirjaamismenettelystä sekä muista vastaavista maksamiseen liittyvistä teknisistä menettelytavoista. Takaisinperintään liittyvien menettelyjen osalta määräykset koskisivat muun muassa takaisinperittävien määrien keskinäistä etusijajärjestyksestä, perintätapakriteerien soveltamista, takaisinperintää koskevaa aikatauluttamista ja jaksottamista, tietojärjestelmään tallennettavan koronlaskun tallennustapoja, takaisinperinnälle asetettujen alarajojen alle jäävien määrien kirjaamismenettelyä, takaisinperittävän määrän täysimääräisen suorittamisen edellytyksiä, tukien takaisinperintäpäätösten kirjaamismenettelyä ja muita vastaavia takaisinperintään liittyviä teknisiä menettelytapoja.

Virasto voisi myös antaa määräykset tehtäviensä hoitamista varten tarvittavista hakemus-, sopimus-, päätös- ja muista vastaavista lomakkeista, hirvi- ja petoeläinvahinkojen korvaamista lukuun ottamatta.

Maaseutuviraston määräysten antamisvaltuus olisi vastaavanlainen kuin on ehdotettu Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta annetun lain 11 §:n muutosesityksen yhteydessä.

Virasto ei kuitenkaan voisi antaa asiakirjojen ja muun aineiston säilyttämiseen ja hävittämiseen liittyviä määräyksiä. Perustuslain 80 §:n 1 momentin sisältämästä lain alaa koskevasta säännöksestä johtuu, ettei kenellekään voida asettaa aineiston säilyttämisen tai hävittämisen velvollisuutta viranomaisen määräyksellä.

13 a §. Säännösten soveltaminen työvoima-

ja elinkeinokeskukseen. Säännös ehdotetaan edellä ehdotettujen säännösmuutosten johdosta kumottavaksi tarpeettomana.

1.7. Laki tilatukijärjestelmän täytäntöönpanosta

14 §. Rekisterin pitäjä, käyttäjät ja käyttö-tarkoitus. Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että tukioikeusrekisterin pidosta vastasi Maaseutuvirasto rekisterin omistajana ja maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskus vastaisi rekisterin teknisestä ylläpidosta. Maaseutuvirastolla olisi lisäksi maa- ja metsätalousministeriön, maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksen, työvoima- ja elinkeinokeskusten maaseutuosastojen ja kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisten ohella oikeus saada rekisteristä tietoja salassapitosäännösten estämättä, jos kysymys on tilatukiasetuksen 21 artiklan mukaisesta tukioikeuksien tarkastamisesta ja ristiintarkastuksista sekä muussa tilatukiasetuksen edellyttämässä tukioikeuksien hallinnoinnissa.

1.8. Laki maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista

25 §. Hakumenettely. Pykälän 3 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että Maaseutuvirasto määräisi hakuajoista. Kyseessä on sellainen tuen hakemiseen liittyvä toimeenpanotehtävä, jonka voidaan katsoa soveltuvan Maaseutuviraston tehtäväksi. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädettäisiin kuitenkin siitä, mille toimivaltaiselle viranomaiselle hakemus toimitetaan eri tukimuodoissa.

27 §. Poikkeuksien myöntäminen. Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että Maaseutuvirasto myöntäisi maa- ja metsätalousministeriön sijasta erityisestä syystä hakijalle poikkeuksen 3 §:n 2 momentin 2 kohdassa säädetyistä muista kuin ikää koskevista edellytyksistä.

Pykälän 2 ja 3 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että Maaseutuvirasto voisi erityisestä syystä myöntää hakijalle poikkeuksen myös 10 §:n 2 momentin 1 kohdassa säädetyistä edellytyksistä sekä 11 §:n 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettusta kasvihuoneiden rakenteita koskevista teknisistä vaati-

muksista.

Pykälän 4 momentti ehdotetaan muutettavaksi. Valitustiestä ei enää tarvita erillistä momenttia, koska valitustienä Maaseutuviraston päätöksistä olisi aina maaseutuelinkeinojen valituslautakunta ehdotetun maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annetun lain muutoksen jälkeen. Momenttiin ehdotetaan säännöstä, jonka mukaan pykälässä tarkoitettua poikkeusta tulee hakea vuosittain Maaseutuviraston määräämänä ajankohtana. Hakemisajankohdan määrääminen on tarkoituksenmukaista siirtää Maaseutuvirastolle, koska kyseessä on toimeenpanotehtävä.

1.9. Laki maaseutuelinkeinorekisteristä

1 §. Lain soveltamisala. Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä todettaisiin maa- ja metsätalousministeriön toimialan tehtävien hoitamiseksi pidettävän rekistereitä, jotka yhdessä muodostavat maaseutuelinkeinorekisterin. Termi maaseutuelinkeinohallinto ehdotetaan korvattavaksi termillä maa- ja metsätalousministeriön toimiala, jotta myös Elintarviketurvallisuusviraston toimiala tulisi otettua huomioon kokonaisuudessaan.

2 §. Rekisterin käyttötarkoitus. Pykälää ehdotetaan tarkennettavaksi siten, että rekisterin tietoja käytettäisiin maa- ja metsätalousministeriön toimialan tukien hallinnointiin ja valvontaan sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia, kasvinterveyttä, maatalouden tuotantopanoksia, maataloustuotteita ja elintarvikkeita koskevan lainsäädännön noudattamisen valvontaan, mainittuja tehtäviä koskevan päätöksenteon valmisteluun, toimenpiteiden suunnitteluun ja niiden vaikutusten seurantaan, tilastollisiin tarkoituksiin ja tutkimukseen. Lain voimaantulon jälkeen rekisterin käytön tarve on jatkuvasti laajentunut ja käyttötarkoitus on syytä määritellä muuttuneiden tarpeiden mukaiseksi. Lain säätämisen jälkeen tulleita uusia käyttötarkoituksia ovat esimerkiksi rehuvalvonnassa rehualan toimijoiden rekisteröinti ja elintarvikevalvonnassa alkutuotantopaikkojen rekisteröinti. Termi eläinlääkintä on myös syytä muuttaa paremmin toimialaa vastaavaksi. Lisäksi on tarpeen mahdollistaa myös kaikkien osarekistereiden rekisteritietojen käyttö yksiselittei-

semmin hallinnon ja valvonnan lisäksi päätöksenteon valmisteluun, toimenpiteiden suunnitteluun, vaikutusten seurantaan, tilastokäyttöön ja tutkimukseen.

3 §. Rekisterin pitäminen. Pykälän 1 momentin sisältöä ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä todettaisiin Maaseutuviraston, Elintarviketurvallisuusviraston ja maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksen pitävän rekisteriä kukin oman toimialansa osalta. Maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskus vastaisi tilastorekistereiden omistajana tilastotietoja varten perustettujen rekistereiden sisällöstä ja ylläpidosta. Maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta annetun lain (1200/1992) 1 §:n mukaan tietopalvelukeskuksen tehtävänä on huolehtia maaseutuelinkeinorekisterilaissa tarkoitettujen hallinnollisten rekisterien ylläpidosta. Tietopalvelukeskus vastaisi siten myös muiden maaseutuelinkeinorekisterilaissa tarkoitettujen rekistereiden teknisestä ylläpidosta, ja maininta tästä ehdotetaan lisättäväksi momenttiin. Sisältövastuu rekisteristä kuuluisi sille viranomaiselle, joka omistaa rekisterin. Hallinnollisten rekisterien sisällöstä vastaisivat Maaseutuvirasto, Elintarviketurvallisuusvirasto ja muut osarekistereitä omistavat viranomaiset. Maaseutuvirastolain 2 §:n 5 kohdan mukaisesti Maaseutuvirasto vastaisi tehtäviensä hoitamiseksi tarvittavien, toimialaansa kuuluvien tietojärjestelmien tietosäilytyksen ylläpidosta ja kehittämisestä. Muun muassa maatilarekisteri kuuluu Maaseutuviraston toimialaan ja Maaseutuvirasto on rekisterin omistaja.

Momenttia ehdotetaan edelleen muutettavaksi siten, että Elintarviketurvallisuusvirasto ja Maaseutuvirasto lisättäisiin viranomaisiksi, jotka käyttävät ja päivittävät rekisteriä säädettyjen tehtäviensä edellyttämässä laajuudessa. Samalla ehdotetaan maaseutuelinkeinopiiri muutettavaksi työvoima- ja elinkeinokeskukseksi. Maininta eläinlääkintä- ja elintarvikelaitoksesta sekä kasvintuotannon tarkastuskeskuksesta ehdotetaan poistettavaksi, koska Elintarviketurvallisuusvirasto on aloittanut toimintansa 1 päivänä toukokuuta 2006.

Momenttia ehdotetaan edelleen muutettavaksi siten, että lääninhallitusten ja kunnan eläinlääkärien oikeutta rekisterin käyttöön ei enää mainittaisi erillisessä lauseessa, vaan

nämä viranomaiset lisättäisiin käyttäjätahojen listaan.

7 §. Rekisteritietojen antaminen ja luovutus. Pykälän 5 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että rekisteritietojen luovuttamisesta sivullisille päättäisi rekisterin pitäjä. Maaseutuvirastolain 2 §:n 5 kohdan mukaan tietojen luovuttamisesta vastaisi oman toimialansa osalta Maaseutuvirasto. Elintarviketurvallisuusvirasto päättäisi oman toimialansa tietojen luovuttamisesta ja maaseutuelinkeinorekisteriin sisältyvien tilastorekisterien tietojen luovutuksista päättäisi tilastoviranomaisena maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskus.

1.10. Perintökaari

8 §. Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että ensimmäisenä lausunnon antajana pykälässä tarkoitetuista seikoista olisi työvoima- ja elinkeinokeskus voimassa olevan lain maatalouspiirin sijasta. Maaseutupiirit muutettiin vuonna 1993 maaseutuelinkeinopiireiksi, jotka lakkautettiin vuonna 1997. Tällöin maaseutuelinkeinopiirien tehtävät siirrettiin työvoima- ja elinkeinokeskusten maaseutuosastoille. Ehdotettu muutos vastaa nykyistä käytäntöä.

Pykälää ehdotetaan lisäksi muutettavaksi siten, että Maaseutuvirasto antaisi lausunnon pykälän 1 momentissa tarkoitetuista seikoista silloin, jos joku pesän osakkaista ei hyväksy työvoima- ja elinkeinokeskuksen antamaa lausuntoa. Kun maatilahallitus lakkautettiin vuonna 1993, lausunnon antaminen siirtyi maa- ja metsätalousministeriön tehtäväksi. Tätä ennen maatilahallitus antoi asiassa lausunnon. Kun Maaseutuvirasto perustetaan, on tarkoituksenmukaista siirtää lausunnon antaminen viraston tehtäväksi. Muilta osin pykälään ei ehdoteta muutoksia.

1.11. Laki poikkeuksellisten tulvien aiheuttamien vahinkojen korvaamisesta

4 §. Pykälän 1 momentin mukaan Maaseutuvirasto antaisi määräykset korvaushakemuksen jättämisaikakohdasta, korvaushakemukslomakkeesta sekä hakemukseen liitettävistä selvityksistä. Nykyisin mainituista seikoista päättää maa- ja metsätalousministeriö, mutta hakemusmenettelyyn liittyvät tehtävät

on tarkoituksenmukaista siirtää Maaseutuvirastolle. Korvaushakemuslomakkeesta sekä hakemukseen liitettävistä selvityksistä säädetään voimassa olevassa lainsäädännössä asetustasolla, mutta näistä seikoista on asianmukaista säätää laissa.

Pykälään ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 momentti, jossa säädettäisiin kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen velvollisuudesta toimittaa Maaseutuvirastoon tulvavahinkohakemus- ja arviointipöytäkirjojen sekä muiden tarvittavien asiakirjojen ja hakemuksen liitteiden jäljennökset. Ehdotus vastaa voimassa olevaa käytäntöä tulvavahinkohakemusten käsittelyssä, mutta asiasta ei ole säädetty lain tasolla. Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen tehtävistä on kuitenkin syytä säätää laissa.

5 §. Pykälän 1 momentin mukaan Maaseutuvirasto tekisi päätöksen siitä, ovatko tulvavahingot laissa tarkoitettuja sekä osoittaisi määrärahan rajoissa kuhunkin kuntaan tarvittavat varat vahinkojen korvaamiseen. Nykyisin näistä seikoista päättää maa- ja metsätalousministeriö, mutta tämä tehtävä on tarkoituksenmukaista siirtää Maaseutuvirastolle.

Ehdotettu 2 momentti vastaa asiallisesti voimassa olevaa lainsäädäntöä.

7 §. Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että viittaus kumottuun maataloustuen jako- ja valvontatehtävien hoitamisesta annettuun lakiin muutettaisiin viittaukseksi voimassa olevaan maaseutuelinkeinon tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annettuun lakiin. Pykälään ei ehdoteta asiallisia muutoksia.

1.12. Laki satovahinkojen korvaamisesta

6 §. Kasvilajien yksikköhinnat. Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että Maaseutuvirasto antaisi vuosittain määräykset lain mukaan korvattavien kasvilajien yksikköhinnoina käytettäväksi satovahinkojen arvioinnissa. Yksikköhinnana pidetään interventiohintaa tai vahinkovuotta edeltäneenä vuonna toteutunutta markkinahintaa, jolloin voidaan ottaa huomioon myös markkinoiden myöhempi kehitys. Jos interventio- tai markkinahintaa ei ole, Maaseutuvirasto voisi antaa määräykset yksikköhinnoina satovahinkoneuvottelukuntaa kuultuaan. Tehtävän voidaan katsoa olevan teknisluonteinen ja sovel-

tuvan Maaseutuvirastolle annettavaksi toimeenpanotehtäväksi.

7 §. Normisato. Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että nykyinen 2 momentti siirtyy 1 momentiksi, 3 momentti 2 momentiksi ja 4 momentti 3 momentiksi. Tämän jälkeen 4 momentissa säädettäisiin valtuutus-säännöksistä.

Pykälän 2 momentiksi siirtyvää 3 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että siinä todettaisiin kasvilajin normisadon arvon laskeminen siten, että kertoimena käytettäisiin Maaseutuviraston määräyksellä vahvistettua yksikköhintaa. Muutettavaksi ehdotetun 6 §:n mukaan Maaseutuvirasto antaisi määräykset kasvilajien yksikköhinnoina.

Pykälän 4 momentiksi siirtyvää 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että maa- ja metsätalousministeriön sijasta Maaseutuvirasto antaisi vuosittain määräykset normisadoista kullekin normisatoalueelle kasvilajeittain. Tämän toimeenpanotehtävän voidaan katsoa soveltuvan Maaseutuvirastolle. Lisäksi normisatoalueet määriteltäisiin laissa. Normisatoalueet olisivat työvoima- ja elinkeinokeskusten toimialueista ja toimipaikoista annetussa valtioneuvoston päätöksessä (122/1997) säädetyt työvoima- ja elinkeinokeskusten toimialueet. Kyseinen määrittely on nykyisin valtioneuvoston asetuksessa.

8 §. Viljelmäkohtainen satovahinkokorvaus. Pykälän 5 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että Maaseutuvirasto voisi antaa määräyksiä menettelystä, jonka mukaisesti korvausta haetaan kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselta. Samankaltaista menettelytapamääräysten antamisvaltuutta ehdotetaan Maaseutuvirastolle myös Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta annetun lain sekä maaseutuelinkeinon tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annetun lain muutosesityksessä.

10 §. Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen tehtävät. Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen olisi toimittava satovahinkokorvauksiin liittyvät tiedot Maaseutuvirastolle sen määräämällä tavalla. Satovahinkotietojen kokoamiseen liittyvän tehtävän katsotaan soveltuvan Maaseutuvirastolle.

11 §. Satovahinkoneuvottelukunta. Pykälää

ehdotetaan muutettavaksi siten, että satovahinkoneuvottelukunnan tehtävänä olisi toimia maa- ja metsätalousministeriön lisäksi myös Maaseutuviraston apuna satovahinkojen korvaamista koskevissa asioissa. Koska Maaseutuvirastolle ehdotetaan satovahinkojen korvaamisen osalta tehtäviä, on tarkoituksenmukaista, että neuvottelukunta toimii myös kyseisen viranomaisen apuna. Pykälää ehdotetaan edelleen muutettavaksi siten, että neuvottelukunnassa olisi edustettuna myös Maaseutuvirasto. Neuvottelukunnan puheenjohtajana on ollut maa- ja metsätalousministeriön edustaja, ja on perusteltua, että yhtenä uutena jäsenenä voisi olla Maaseutuviraston edustaja pykälässä mainittujen valtiovarainministeriön ja maataloustuottajain keskusjärjestöjen lisäksi.

1.13. Laki Euroopan yhteisön maidon ja maitotuotteiden kiintiöjärjestelmän täytäntönnäpösta

1 §. Soveltamisala. EY:n maitokiintiöjärjestelmä perustuu tällä hetkellä maito- ja maitotuotealan maksun vahvistamisesta annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 1788/2003, jäljempänä neuvoston asetus, jolla on kumottu maito- ja maitotuotealan lisämaksusta annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3950/92. Neuvoston asetuksen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt on annettu maito- ja maitotuotealan maksun vahvistamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1788/2003 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 595/2004, jäljempänä komission asetus. Suomessa toteutettava maitokiintiöjärjestelmä perustuu edellä mainittuihin EY:n säädöksiin. Lisäksi määräyksiä on annettu myös kansallisilla säädöksillä, joilla mahdollistetaan erityisesti maitokiintiöiden kauppa tuottajien välillä. Molemmat edellä mainitut yhteisön asetukset ovat tulleet voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2004. Pykälään ehdotetaan tehtäväksi tästä johtuva tekninen muutos.

2 §. Toimivaltainen viranomainen. Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että se tarkennetaan koskemaan myös uutta Maaseutuvirastoa. Samalla ehdotetaan muutettavaksi maaseutuelinkeinopiirit työvoima- ja elinkei-

nokeskuksiksi, koska jo aiemmin on toteutettu tätä koskeva hallinnonuudistus.

3 §. Rekisterit. Maa- ja metsätalousministeriö hyväksyy tällä hetkellä maidon ostajat sekä pitää rekisteriä maidon ostajista, tuottajista, vahvistetuista viitemääristä, rasvaprosenteista ja suoritettavista maksuista. Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että Maaseutuvirasto huolehtisi näistä EY:n maitokiintiöjärjestelmän toimeenpanoon liittyvistä tehtävistä. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi säännös siitä, että rekisterin tietojen julkisluonteen, niiden luovuttamiseen ja luovuttamisesta perittäviin maksuihin sovelletaan viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia (621/1999) ja henkilötietojen käsittelyyn henkilötietolakia (523/1999). Tietojen säilyttämisaikan osalta ehdotetaan säännöstä, jonka mukaan tieto säilytettäisiin rekisterissä 10 vuoden ajan asiaa koskevan viimeisen merkinnän tekemisestä rekisteriin, jollei tiedon säilyttäminen ole Euroopan yhteisön säännösten edellyttämän valvonnan vuoksi edelleen tarpeellista. Pykälästä ehdotetaan tarpeettomana poistettavaksi säännös oikeudesta antaa tehtävät tai osa niistä jollekin yhteisölle.

Valtioneuvoston asetuksella voitaisiin antaa tarkempia säännöksiä rekisterin hallinnoinnista ja Maaseutuvirasto voisi antaa määräyksiä tietojärjestelmän ylläpitämisessä noudatettavasta teknisestä menettelystä, tietojen hakuperusteista ja muista järjestelmän käyttöä koskevista ehdoista.

4 §. Toimitusten viitemäärä. Kullekin jäsenvaltiolle on neuvoston asetuksessa vahvistettu kokonaiskiintiö, joita tilakohtaisten viitemäärien yhteen laskettu määrä ei saa ylittää. Viitemäärä on se litramäärä maitoa, joka tuottajalla on oikeus tuotantajakson aikana tuottaa maitoa ilman ylitysmaksua. Tuottajalla voi olla käytössään yksi tai kaksi viitemäärää, josta toinen on toimituksia ja toinen suoramyyntiä varten. Toimitusten viitemäärä on neuvoston asetuksessa rajoitettu koskemaan vain täysmaitoa eikä muita maitotuotteita. Tästä syystä pykälän otsikko ja toimitusten määritelmä ehdotetaan muutettavaksi muutuneen yhteisölainsäädännön mukaiseksi. Viitemäärä, jonka työvoima- ja elinkeinokeskus vahvistaa, on tilakohtainen. Samalla ehdotetaan maaseutuelinkeinopiiri muutettavaksi työvoima- ja elinkeinokeskukseksi.

5 §. Viitemäärän peruste. Euroopan yhteisön lainsäädännön edellyttämien yleensä teknisluonteisten täytäntöönpanosäännösten antamiseksi on säädetty laki Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta (1100/1994). Laki on yleislaki ja sitä sovelletaan yhteisen maatalouspolitiikan toimeenpanoon, jollei lailla muuta säädetä. Eduskunta edellytti edellä mainittua täytäntöönpanolakia käsitellessään, että elinkeinonharjoittajien tuotanto-oikeuksien, kuten maitokiintiöiden määräytymisen perusteista säädetään lailla. Tästä syystä säädettiin Euroopan yhteisön maidon ja maitotuotteiden kiintiöjärjestelmän täytäntöönpanosta lailla. Tuottajan viitemääräksi 1 päivänä huhtikuuta 1995 alkaneelle tuotantojaksolle vahvistettiin pääsääntöisesti maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä annetun lain (570/1984) mukainen tuotantokiintiö. Tuottajien tuotanto-oikeudet on vahvistettu ja tuottajien tuotantokiintiöt on 1 päivänä huhtikuuta 1997 opeutettu maakiintiöön valtioneuvoston päätöksellä (284/1997), joten säännös on tältä osin menettänyt merkityksensä. Säännös ehdotetaan edellä esitetyin perustein kumottavaksi.

6 §. Suoramyyntin viitemäärä. Suoramyyntin viitemäärän määritelmä yhteisölainsäädännössä on muuttunut. Suoramyyntiin sisältyy neuvoston asetuksen mukaan maidon kaupan pitäminen ja siirtäminen suoraan kuluttajille sekä muiden maitotuotteiden kaupan pitäminen ja siirtäminen kokonaisuudessaan. Viitemäärä, jonka työvoima- ja elinkeinokeskus vahvistaa, on tilakohtainen. Samalla ehdotetaan maaseutuelinkeinopiiri muutettavaksi työvoima- ja elinkeinokeskukseksi. Pykälän 2 momentti ehdotetaan muutettavaksi niin, että Maaseutuvirasto määrittäisi vastaavuudet tilalta lähteille juustolle ja muille maitotuotteille kermaa ja voita lukuun ottamatta.

7 §. Ostajan ilmoitus ja viitemäärien vahvistaminen. Pykälässä säädetään menettelystä siirryttäessä Euroopan yhteisön maitokiintiöjärjestelmään 1 päivänä huhtikuuta 1995. Edellä 5 §:n kohdalla esitetyistä syistä pykälä ehdotetaan kumottavaksi tarpeettomana.

8 §. Ylitysmaksun laiminlyönti. Pykälään ehdotetaan tehtäväksi yhteisölainsäädännön muuttumisesta aiheutuvia teknisiä muutoksia. Ylitysmaksun maksamisesta ja viivästysko-

rosta säädetään komission asetuksen (EY) N:o 595/2004 15 artiklassa.

8 a §. Kansallinen varanto. Pykälä ehdotetaan kumottavaksi. Vuonna 1997 siirryttiin osittain hallinnolliseen viitemäärien välitykseen. Hallinnollisesti järjestetyssä menettelyssä on ostettu ennakkomaksuista kertyvillä varoilla viitemääriä kansalliseen varantoon, josta niitä on myyty ennakkomaksun maksaneille tuottajille. Hallinnolliseen viitemäärien välitykseen liittyvä rahaliikenne on hoidettu maatilatalouden kehittämisrahaston kautta. Käytännössä työvoima- ja elinkeinokeskusten maaseutuosastot ovat huolehtineet viitemäärien ostoista ja myynneistä. Maatilatalouden kehittämisrahaston varojen käyttäminen edellyttää lakiin otettavaa säännöstä. Kumottavaksi ehdotetun 8 a §:n nojalla maatilatalouden kehittämisrahaston varoja on voitu käyttää viitemäärien ostamiseen kansalliseen varantoon. Kumottavaksi esitetty säännös ehdotetaan siirrettäväksi maatilatalouden kehittämisrahastosta annetun lain (657/1966) 3 §:ään.

10 §. Neuvottelukunta. Maitokiintiöjärjestelmän täytäntöönpanon kansallisten toimenpiteiden valmistelua ja seuranta varten asetun neuvottelukunnan kokoonpanoon ehdotetaan tehtäväksi Maaseutuviraston perustamisesta aiheutuva muutos. Komiteoita koskeva valtioneuvoston päätös (218/1988) on kumottu 1 päivänä tammikuuta 2003, joten pykälän 3 momentissa oleva viittaus sanottuun säännökseen on menettänyt merkityksensä ja koko 3 momentti ehdotetaan tästä syystä jätettäväksi pois pykälästä.

11 §. Muutoksenhaku. Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi Maaseutuvirasto. Samalla ehdotetaan maaseutuelinkeinopiirit muutettavaksi työvoima- ja elinkeinokeskukseksi.

Pykälän 3 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että asianomainen ministeriö korvattaisiin maa- ja metsätalousministeriöllä ja viimeiset virkkeet poistettaisiin tarpeettomina.

13 a §. Säännösten soveltaminen työvoima- ja elinkeinokeskukseen. Pykälä ehdotetaan edellä ehdotettujen säännösmuutosten johdosta kumottavaksi tarpeettomana.

15 §. Siirtymäsäännökset. Pykälä ehdotetaan kumottavaksi tarpeettomana. Pykälän 1 momentti on menettänyt merkityksensä yh-

teisölainsäädännön etusijan johdosta. Tuotantoon palaavien ns. SLOM -tuottajien asema on tyhjentävästi säännelty Itävallan ja Suomen tietyille maidon ja maitotuotteiden tuottajille säädetyin erityisviitemäärän myöntämisestä annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 671/1995. Samoin maa- ja metsätalousministeriö on ensimmäisen kerran 2.11.1995 asettanut 10§:ssä tarkoitetun neuvottelukunnan ja nykyisen 30.12.2003 asetetun neuvottelukunnan toimikausi päättyy 31.12.2007.

1.14. Laki maaseutuelinkeinojen hallinnosta kunnissa

1 §. Pykälän 2 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että kunnan olisi annettava myös Elintarviketurvallisuusvirastolle ja Maaseutuvirastolle virka-apua, lausuntoja ja selvityksiä maaseutuelinkeinoin ja porotalous- ja luontaiselinkeinoihin liittyvissä asioissa.

5 §. Pykälän 1 momentin mainintoja maaseutupiireistä ja maatilahallituksesta ehdotetaan tarkennettavaksi koskemaan työvoima- ja elinkeinokeskuksia sekä maa- ja metsätalousministeriötä. Momenttiin ehdotetaan lisäksi lisättäväksi uudeksi kunnan toimielimen toimintaa valvovaksi viranomaiseksi Maaseutuvirasto. Maaseutuvirastolle kuuluvat toimeenpanotehtävät, joiden hoitamisen osalta sillä tulee olla oikeus valvoa kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen toimintaa.

Pykälän 2 momentin viittaus ehdotetaan muutettavaksi koskemaan voimassa olevaa kuntien valtiosuuslakia (1147/1996).

1.15. Luopumiseläkelaki

14 §. Pykälässä säädetään täytäntöönpanosta huolehtivista viranomaisista ja toimielimistä. Pykälän 1 momentin mukaan näitä ovat työvoima- ja elinkeinokeskukset, kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset sekä maatalousyrittäjien eläkelaitos. Momenttiin ehdotetaan lisättäväksi maa- ja metsätalousministeriö ja Maaseutuvirasto. Ministeriön tehtävänä on vastata tukijärjestelmästä ja sen rahoituksesta ja Maaseutuviraston puolestaan maaseutuelinkeinoveranomaisten ohjauksesta lain toimeenpanossa.

1.16. Laki maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta

28 §. Pykälässä säädetään lain toimeenpanoa hoitavista viranomaisista ja toimielimistä. Lain 1 momentin mukaan näitä ovat kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset, maaseutuelinkeinopiirit ja maatalousyrittäjien eläkelaitos. Momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että siihen lisättäisiin maa- ja metsätalousministeriö sekä Maaseutuvirasto. Maa- ja metsätalousministeriön tehtävänä on jo nyt vastata lain 35 §:n nojalla tukijärjestelmän kustannuksista. Maaseutuviraston tehtäviin tulisi kuulumaan tukijärjestelmän toimeenpanoon liittyvän valvonnan ohjaaminen ja seuranta. Lisäksi maaseutuelinkeinopiirit korvattaisiin niiden tehtäviä nykyisin hoivavilla työvoima- ja elinkeinokeskuksilla.

31 §. Pykälässä säädetään tukijärjestelmän valvontaa hoitavista viranomaisista, joita ovat kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset ja maaseutuelinkeinopiirit. Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että valvontaa hoitaviin viranomaisiin lisättäisiin Maaseutuvirasto, jonka tehtävänä valvonnassa olisi lähinnä valvonnan ohjaaminen. Lisäksi maaseutuelinkeinopiirit korvattaisiin niiden tehtäviä nykyisin hoitavilla työvoima- ja elinkeinokeskuksilla.

1.17. Laki maatalousyrittäjien sukupolvenvaihdoseläkkeestä

35 §. Lain 35 §:ssä säädetään lain toimeenpanosta vastaavista viranomaisista ja toimielimistä, joita ovat maa- ja metsätalousministeriö, kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset, maaseutuelinkeinopiirit ja maatalousyrittäjien eläkelaitos. Momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että siihen lisättäisiin Maaseutuvirasto, jonka tehtäviin tulisi kuulumaan lain valvonnan ja seurannan ohjausta. Lisäksi maaseutuelinkeinopiirit korvattaisiin niiden tehtäviä nykyisin hoitavilla työvoima- ja elinkeinokeskuksilla.

38 §. Pykälässä säädetään tukijärjestelmän valvontaa hoitavista viranomaisista, joita ovat kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset ja maaseutuelinkeinopiirit. Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että valvontaa hoitaviin viranomaisiin lisättäisiin Maaseutuvirasto, jonka tehtävänä valvonnassa olisi lä-

hinnä valvonnan ohjaaminen. Lisäksi maaseutuelinkeinopiirit korvattaisiin niiden tehtäviä nykyisin hoitavilla työvoima- ja elinkeinokeskuksilla.

1.18. Laki maatalousyrittäjien luopumistuesta

30 a §. Pykälän 2 momentissa säädetään toimielimistä, jotka voivat tarvittaessa vaatia luopumistuen saajalta selvityksen siitä, että hän edelleen täyttää luopumistuen saamisen edellytykset. Momenttiin ehdotetaan lisättäväksi Maaseutuvirasto, koska se tulee myös vastaamaan valvonnan ohjauksesta.

34 §. Pykälässä säädetään lain täytäntöönpanosta. Toimeenpaneviin viranomaisiin ehdotetaan 1 momentissa lisättäväksi Maaseutuvirasto. Ahvenanmaalla täytäntöönpanoviranomaisena on lääninhallitus. Pykälän 3 momentissa säädetään yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta sopimuksesta, jonka voimassa olevan lain mukaan maa- ja metsätalousministeriö tekee Euroopan yhteisön varojen käytöstä eläkelaitoksen ja tarvittaessa Ahvenanmaan maakunnan hallituksen kanssa. Siinä määritellään eläkelaitoksen ja Ahvenanmaan maakunnan hallituksen maksajaviraston sijasta hoitamat tehtävät siten kuin niistä laissa, mainitussa neuvoston asetuksessa sekä valtioneuvoston asetuksessa säädetään. Sopimukseen voidaan ottaa myös määräykset eläkelaitokselle ja Ahvenanmaan maakunnan hallitukselle laissa säädetyn tiedonantovelvollisuuden ja muiden velvoitteiden toteuttamiseksi tarpeellisista teknisluonteisista seikoista kuten menojen oikeellisuuden todentamisesta, maksajaviraston menoilmoitusten ja muiden selvitysten laatimiseksi tarpeellisten tietojen toimittamisesta sekä niitä koskevista määräajoista.

Voimassa olevaa pykälää säädettyäessä katsottiin, että maksajavirastosta ja sen tehtävistä päättäminen kuului Ahvenanmaan itsehallintolain (1144/1991) 27 §:n 1 momentin 15 ja 29 §:n 1 momentin 3 kohdan nojalla valtakunnan lainsäädäntövaltaan, jolloin valtioneuvoston asetuksella olisi säädetty seikat, jotka sopimukseen eläkelaitoksen kanssa ja mahdollisesti Ahvenanmaan maakunnan hallituksen kanssa on otettava. Maksajavirasto-

tehtävien on kuitenkin myöhemmin katsottu kuuluvan Ahvenanmaan itsehallintolain 18 §:n 15 kohdan nojalla maakunnan toimivaltaan ja tehtävistä on säädetty Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosaston maksajaviraston tehtävien hoidosta Ahvenanmaan maakunnassa annetulla tasavallan presidentin asetuksella (1004/2001). Valtuutus maksajavirastotehtävistä sopimiseen sisältyy mainitun asetuksen 3 §:n 3 momenttiin.

Sopimuksen eläkelaitoksen kanssa on maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain nojalla tehnyt maksajaviraston puolesta maa- ja metsätalousministeriö. Maksajavirastotehtävät siirretään 1 päivänä toukokuuta 2007 alkaen Maaseutuvirastolle. Myös kysymyksessä olevat sopimusveloitteet on tarkoitettu siirtymään Maaseutuvirastolle, joka saisi tarvittaessa muuttaa tai uusia sopimuksen siten, kuin siitä kulloinkin voimassa olevassa yhteisön lainsäädännössä säädetään.

36 §. Kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisten, työvoima- ja elinkeinokeskusten, Maaseutuviraston ja maa- ja metsätalousministeriön asiana on eläkelaitoksen ohella valvoa, että luopumistuen saaja ei harjoita maataloutta ja että luopuja sekä luovutuksensaaja noudattavat tässä laissa tarkoitettuja sitoumuksia. Valvontaviranomaisiin ehdotetaan lisättäväksi Maaseutuvirasto tarkastuksista pääasiassa vastuullisena viranomaisena.

40 §. Pykälän mukaan Eläkelaitoksella on velvollisuus antaa tarvittavat tiedot maa- ja metsätalousministeriölle ja työvoima- ja elinkeinokeskukselle 36 §:n 1 momentissa tarkoitettuja tehtäviä varten sekä maa- ja metsätalouden rakennepoliittisista toimenpiteistä annetussa laissa (1303/1994) tarkoitettua pellon metsittämistukijärjestelmän valvontaa varten. Momenttiin ehdotetaan lisättäväksi Maaseutuvirasto valvonnan suorittamista ohjaavana viranomaisena. Lisäksi momentissa ehdotetaan säädettyä eläkelaitoksen velvollisuudesta antaa toimeenpanoviranomaisille tietoja lain 36 §:n 1 momentissa tarkoitettujen tehtävien suorittamista varten.

1.19. Laki maatalouden harjoittamisesta luopumisen tukemisesta

63 §. *Lain toimeenpano.* Pykälässä säädetään lain toimeenpanosta vastaavista viran-

omaisista ja toimielimistä. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi Maaseutuvirasto, jolle siirtyisi etenkin valvontaa koskevia tehtäviä.

65 §. Valvonnan järjestäminen. Pykälän mukaan päävastuu luopumistuen käytön valvonnasta on maa- ja metsätalousministeriöllä, joka voi ohjata ja valvoa myös eläkelaitoksen toimintaa tältä osin. Pykälän 1 momenttiin ehdotetaan lisättäväksi Maaseutuvirastolle oikeus tarkastaa eläkelaitoksen toimintaa siltä osin kuin kysymys on tukijärjestelmän toimeenpanosta. Oikeus eläkelaitoksen toiminnan ohjaamiseen säilyisi kuitenkin maa- ja metsätalousministeriöllä.

Pykälän 2 momentissa velvoitetaan eläkelaitos huolehtimaan siitä, ettei tukea makseta sitoumusten vastaisesti. Eläkelaitos velvoitetaan järjestämään toimintansa niin, että se on maa- ja metsätalousministeriön valvottavissa. Momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että eläkelaitoksen toiminta olisi myös Maaseutuviraston valvottavissa.

Pykälän 3 momentti säilyisi ennallaan. Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen ja työvoima- ja elinkeinokeskuksen tehtävänä olisi edelleen osaltaan valvoa annettujen sitoumusten noudattamista.

66 §. Tuen saaja ja sitoumusten antajia koskevien tarkastusten suorittaminen. Pykälässä säädetään luopujia ja luovutuksensaajia koskevien tarkastusten suorittamisesta. Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että viranomaisiin, joilla on oikeus suorittaa tarkastuksia, ehdotetaan lisättäväksi Maaseutuvirasto. Käytännössä tarkastustoiminta on tarkoitus siirtää pääosin työvoima- ja elinkeinokeskuksilta Maaseutuvirastolle. Työvoima- ja elinkeinokeskukselle ja kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle jäisi kuitenkin oikeus edelleen yksittäistapauksessa suorittaa tarkastus, jos sitä pidetään tarkoituksenmukaisena. Samoin näillä olisi tarvittaessa mahdollisuus muun tarkastuksen yhteydessä toteuttaa myös luopumistukea koskeva tarkastus.

70 §. Oikeus saada tietoja asian ratkaisemiseksi ja lakisääteisten tehtävien toimeenpanemiseksi. Pykälän 2 momentissa säädetään viranomaisten oikeudesta saada tukijärjestelmän toimeenpanossa ja valvonnassa välttämättömiä tietoja eläkelaitokselta. Momentin viranomaisiin ehdotetaan lisättäväksi Maaseutuvirasto. Tällä olisi oikeus saada tie-

toja kaikista tuensaajista ja sitoumuksen antajista samoin kuin maa- ja metsätalousministeriöllä voimassa olevassa laissa. Alueellisilla viranomaisilla olisi edelleen vain alueellisesti rajoitettu tiedonsaantioikeus.

73 §. Eläkelaitoksen oikeus ja velvollisuus antaa tietoja. Pykälän 3 momentissa säädetään eläkelaitoksen velvollisuudesta antaa seurantaa ja valvontaa varten tietoja maa- ja metsätalousministeriölle. Momenttiin ehdotetaan lisättäväksi tiedon saajaksi myös Maaseutuvirasto.

1.20. Laki maataloustuotannon lopettamisesta

18 §. Lain täytäntöönpano. Pykälässä säädetään lain täytäntöönpanosta ja siitä vastavista viranomaisista ja toimijoista. Pykälän 1 momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että asianomainen ministeriö korvattaisiin maa- ja metsätalousministeriöllä, viranomaisiin lisättäisiin Maaseutuvirasto ja maaseutuelinkeinopiirit korvattaisiin työvoima- ja elinkeinokeskuksilla, jotka nykyisin hoitavat maaseutuelinkeinopiireille kuuluneita tehtäviä.

20 §. Valvonta. Pykälän 1 momentin mukaan maa- ja metsätalousministeriön, maaseutuelinkeinopiirien ja kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisten asiana on eläkelaitoksen ohella valvoa, että lopettamistuen saaja ei harjoita maataloutta omaan tai yhteiseen lukuun ja että maatalouden harjoittamisen lopettanut luovuttaja ja luovutuksensaaja noudattavat laissa tarkoitettuja sitoumuksia. Momenttia ehdotetaan muutettavaksi siten, että maaseutuelinkeinopiirit korvattaisiin työvoima- ja elinkeinokeskuksilla ja valvoviin viranomaisiin lisättäisiin Maaseutuvirasto, jolle pääosin valvontaan liittyvät tehtävät on tarkoitus keskittää.

1.21. Maatalousyrittäjien eläkelaki

17 §. Pykälässä säädetään eläkelaitoksen valvonnasta. Pykälän 3 momentissa säädetään niistä viranomaisista, joilla on oikeus saada eläkelaitokselta selvitystä sen toiminnasta. Pääsääntöisesti oikeus saada tietoja kuuluu sosiaali- ja terveysministeriölle, Vakuutusvalvontavirastolle ja valtiovarainministeriölle. Maatalousyrittäjien luopumistuki-

lainsäädäntöä koskevia tietoja eläkelaitoksen on lisäksi annettava maa- ja metsätalousministeriölle. Momenttiin ehdotetaan lisättäväksi Maaseutuvirasto, koska kyseisten tukien valvonta on tarkoitus keskittää Maaseutuvirastoon.

2. Tarkemmat säännökset ja määräykset

Maaseutuvirastolle ehdotetaan annettavaksi sen tehtävien hoidon kannalta tarpeellisia valtuuksia antaa oikeussääntöjä. Maaseutuvirasto antaisi määräyksiä Euroopan yhteisen yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanon annetun lain, maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annetun lain, maaseutuelinkeinojen rahoituslain, porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain sekä kolttalain nojalla. Määräykset olisivat teknisluonteisia ja koskisivat vain vähäisiä yksityiskohtia muun muassa kiintiöiden, tukien, palkkioiden ja muiden etuuksien hakemis-, myöntämisen ja maksamisen menettelyssä sekä maksamisedellytyksissä. Lisäksi virasto voisi antaa määräyksiä kiintiöiden, tukien, palkkioiden ja muiden etuuksien hoitoon liittyvien tallennus-, suunnitelma- ja seurantarjestelmien teknisistä yksityiskohdista. Näitä määräyksiä annettaisiin Euroopan yhteisen yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta annetun lain nojalla siltä osin kuin määräykset ovat maaseutuvirastolain 2 §:ssä säädettyjen tehtävien toimeenpanoa Euroopan yhteisen lainsäädännössä asetetaan tiukat edellytykset ja rajat säännösten sisällölle. Lisäksi Maaseutuvirasto antaisi määräykset tehtäviensä hoitamista varten tarvittavista lomakkeista ja kaa voista.

Muutettaviksi ehdotettuihin lakeihin tehtävät muutokset edellyttävät osittain myös mainittujen lakien nojalla annettavien asetusten muuttamista vastaavilta osin. Lähinnä kysymys on sellaisten toimivaltasäännösten muuttamisesta, joissa asetuksessa määriteltävää ministeriön toimivaltaa siirretään Maaseutuvirastolle.

3. Voimaantulo

Ehdotetut lait ovat tarkoitettut tulemaan voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007, jolloin Maaseutuvirasto aloittaa toimintansa. Lakien

täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin voitaisiin kuitenkin ryhtyä jo ennen niiden voimaantuloa.

4. Suhde perustuslakiin ja sääätämisjärjestys

Perustuslain 80 §:n 2 momentin mukaan muu viranomainen kuin tasavallan presidentti, valtioneuvosto ja ministeriö voidaan lailla valtuuttaa antamaan oikeussääntöjä määrätyistä asioista, jos siihen on sääntelyn kohteeseen liittyviä erityisiä syitä eikä sääntelyn asiallinen merkitys edellytä, että asiasta säädetään lailla tai asetuksella. Asetuksenantovaltuuksiin verrattuna tällaisiin valtuuksiin kohdistuu yleistä tarkkarajaisuutta pidemmälle menevä vaatimus, jonka mukaan valtuuden kattamat asiat on määriteltävä tarkasti laissa. Valtuutuksen tulee lisäksi olla soveltamisalaltaan täsmällisesti rajattu. Perustuslakivaliokunnan lausuntokäytännössä on määräystenantovaltan osalta kiinnitetty huomiota määräysten kohderyhmään ja sisältöön. Erityinen syy säätää määräystenantovalta on lähinnä teknisen ja vähäisiä yksityiskohtia sisältävän sääntelyn yhteydessä, jos määräystenantoon ei liity merkittävää harkintavallan käyttöä.

Useissa muutettavaksi ehdotetuissa laeissa on ehdotettu Maaseutuvirastolle oikeutta antaa määräyksiä teknisluonteisiksi katsotuista seikoista sekä eräistä menettelytavoista. Määräystenantovalta on esityksessä rajoitettu koskemaan toimeenpanossa sovellettavia menettelyjä siltä osin kuin niistä ei ole säädetty lailla tai valtioneuvoston tai ministeriön asetuksella. Määräystenantovalta liittyy myös Maaseutuviraston tehtäviin maksajavirastona ja tukien toimeenpanosta vastaavana keskushallinnon viranomaisena, ja on välttämätön edellytys yhteisen lainsäädännössä maksajavirastolle säädettyjen tehtävien ja vastuun hoitamiseksi. Kysymyksessä voidaan katsoa olevan tekninen ja vähäisiä yksityiskohtia koskeva sääntely, jossa valtuuden kattamat asiat on tarkasti määritelty kansallisessa sekä Euroopan yhteisen lainsäädännössä ja valtuutukset ovat soveltamisalaltaan täsmällisesti rajattuja.

Hallituksen esitys Maaseutuviraston perustamista koskeva lainsäädännöksi (HE 140/2001) sisälsi vastaavia Maaseutuvirastol-

le annettavia määräyksenantovaltuuksia. Perustuslakivaliokunta on lausunnossaan (PeVL 46/2001) todennut, että tuolloin Maa-seutuvirastolle ehdotetut määräystenantovaltuudet rajautuivat pääosiltaan erinäisiin teknisluonteisiin ja vähäisiä yksityiskohtia koskeviin seikkoihin, sekä että valtuudet olivat soveltamisalaltaan riittävän täsmällisesti rajatut.

Muutettavaksi ehdotetuissa eri laeissa on paljon muita säännöksiä, joiden osalta maa- ja metsätalousministeriö on tietoinen, etteivät ne nykyisellään täytä muun muassa perustuslain 80 ja 124 §:n asettamia vaatimuksia. Esiityksen valmistelulle asetetun aikataulun vuoksi vanhojen säännösten korjaamiseen tai eräiden lakien kokonaisuudistukseen ei ole kuitenkaan ollut mahdollisuutta tässä vaiheessa. Maa- ja metsätalousministeriö on

valmis aloittamaan maatalousalan lakien uudistamisen vastaamaan perustuslain vaatimuksia mahdollisimman pian tämän hallituksen esityksen antamisen jälkeen. Esimerkiksi maaseutuelinkeinojen rahoituslain uudistus tullaan joka tapauksessa aloittamaan vuoden 2007 alussa ja tulvavahinkojen korvaamista koskevan lainsäädännön osalta uudistamistyöryhmän loppuraportti on ollut jo lausuntokierroksella.

Voitaneen katsoa, että perustuslain 80 §:n 2 momentti ei aseta estettä nyt esitettyjen uusien säännösten antamiselle. Hallitus pitää kuitenkin suotavana, että esityksestä pyydetään perustuslakivaliokunnan lausunto.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Laki**Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1100/1994) 2 §:n 3 momentti, 3 §:n 1 momentti, 5 a §:n otsikko ja 1 momentti, 7 a § sekä 11 §:n otsikko ja 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 273/2003, ja

lisätään 2 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa laissa 273/2003, uusi 3 momentti, jolloin muutettu 3 momentti siirtyy 4 momentiksi, ja 11 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 273/2003, uusi 4 momentti seuraavasti:

2 §

Toimivaltainen viranomainen

Maaseutuvirasto toimii yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005, jäljempänä *rahoitusasetus*, 6 artiklassa tarkoitettuna *maksajavirastona*. Maaseutuvirasto vastaa sille yhteisön lainsäädännössä säädettyjen tehtävien osalta varojen käytön seurannasta ja toimialansa valvonnan järjestämisestä sekä varojen käyttöä koskevien selvitysten laatisemisesta. Maaseutuvirasto ohjaa ja valvoo muita viranomaisia niiden hoitaessa rahoitusasetuksen 6 artiklan nojalla maksajaviraston vastuulle kuuluvia tehtäviä.

Maa- ja metsätalousministeriö nimeää rahoitusasetuksen 7 artiklassa tarkoitetun *todentamisviranomaisen*. Todentamisviranomaiseksi voidaan valita suostumuksensa mukaan viranomainen tai kka tilintarkastuslaissa (936/1994) tai julkishallinnon ja -talouden tilintarkastajista annetussa laissa (467/1999) tarkoitettu tilintarkastusyhteisö tai tilintarkastaja.

3 §

Valvonta

Maa- ja metsätalousministeriö vastaa Euroopan yhteisön yhteisestä maatalouspolitiikasta

annettujen säädösten noudattamisen valvonnasta. Maaseutuvirastosta annetussa laissa (666/2006) säädettyjen tehtävien osalta säädösten noudattamista valvoo Maaseutuvirasto ja Elintarviketurvallisuusvirastosta annetussa laissa (25/2006) säädettyjen tehtävien osalta Elintarviketurvallisuusvirasto.

5 a §

Todentamisviranomaisen tarkastus- ja tiedonsaantioikeus

Rahoitusasetuksen 8 artiklassa säädetyn todistuksen myöntämiseksi välttämättömien tutkimusten tekemiseksi todentamisviranomainen voi tehdä tarkastuksia niissä viranomaisissa tai yhteisöissä, jotka suorittavat maksajavirastolle säädettyjä tehtäviä, tai kka tuensaajan luona. Tarkastusta suorittavalla on oikeus tarkastaa tehtävänsä edellyttämässä laajuudessa tuensaajan kotieläinrakennukset, viljelmät, toimitilat sekä muut tuen maksamisen edellytyksenä olevat olosuhteet. Tarkastusta ei kuitenkaan saa suorittaa kotirauhan piiriin kuuluvissa tiloissa.

7 a §

Tehtävissä noudatettava menettely

Tässä laissa säädettyjä tehtäviä suoritetaan

essa on noudatettava, mitä hallintolaissa (434/2003), kielilaissa (423/2003) ja valtion virkamieslain (750/1994) 14 ja 15 §:ssä säädetään. Asiakirjojen ja toiminnan julkisuudesta on voimassa, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään.

Valvontaa, tarkastusta, todentamista tai muuta tässä laissa tarkoitettua tehtävää hoitavaan sovelletaan tässä tehtävässään rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä. Vahingonkorvausvastuusta säädetään vahingonkorvauslaissa (412/1974).

11 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tukiehtojen valvonnasta, valvonnassa noudatettavasta menettelystä, perus- ja kasvulohkojen ulko- ja sisärajojen määrittämisestä, mittausmenetelmistä, -tavoista, -tarkkuudesta ja toleranssista sekä tuen alentamisen ja keskeyttämisen perusteista, tehtävän vähennyksen määrästä sekä tuen alentamisessa ja keskeyttämisessä noudatettavasta menettelystä yhteisen maatalouspolitiikan suorita tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyjen täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdenmetyt hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission asetuksen (EY) N:o 796/2004 se-

kä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, jotka koskevat mainitun asetuksen IV ja IV a osastossa säädettyjä tukijärjestelmiä sekä kesannoidun maan käyttöä raaka-aineiden tuottamiseen annetun komission asetuksen (EY) N:o 1973/2004 edellyttämässä laajuudessa.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa säännöksiä kiintiöiden, tukien, palkkioiden ja korvausten maksamisen edellytyksistä Euroopan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanon edellyttämässä laajuudessa. Maaseutuvirasto voi antaa määräyksiä kiintiöiden, tukien, palkkioiden ja korvausten hakemis-, myöntämis- ja maksamisenetelystä, niiden hoitoon liittyvistä tallennus-, suunnitelma- ja seurantajärjestelmien sekä EY:n yhteisen maatalouspolitiikan mukaisten markkinajärjestelmien hallinnointiin liittyvistä teknisistä yksityiskohdista siltä osin kuin Euroopan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpano sitä edellyttää ja määräykset ovat Maaseutuvirastosta annetun lain 2 §:ssä säädettyjen tehtävien toimeenpanoa. Lisäksi Maaseutuvirasto antaa määräykset tehtävien hoitamista varten tarvittavista hakemus-, sopimus-, valvonta-, päätös- ja muista vastaavista lomakkeista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

2.

Laki**maatilatalouden kehittämisrahastosta annetun lain 2 a ja 3 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maatilatalouden kehittämisrahastosta 16 päivänä joulukuuta 1966 annetun lain (657/1966) 2 a §:n 1 momentin johdantokappale ja 2 momentti sekä 3 §:n 4 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 1307/1994, seuraavasti:

2 a §

Maatilatalouden kehittämisrahasto on maa- ja metsätalousministeriön yhteydessä. Rahastoa hoitaa johtokunta, jonka nimittää valtioneuvosto. Johtokunnan kokoonpanosta ja toimikaudesta säädetään valtioneuvoston asetuksella. Johtokunnan tehtävänä on:

Jollei lailla toisin säädetä, Maatilatalouden kehittämisrahaston hallintoa, kirjanpitoa ja maksuliikennettä hoitaa muilta kuin 1 momentissa mainituilta osin Maaseutuvirasto. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin kyseisistä Maaseutuviraston tehtävistä.

3 §

Rahaston varoja voidaan käyttää maidon viitemäärien ostamiseen kansalliseen varantoon ja niiden myymiseen kansallisesta varannosta sekä myös pakkohuutokaupalla myytyjen tilojen ja alueiden lunastamiseen valtiolle, sen mukaan kuin siitä laissa erikseen säädetään, sekä tilojen ja alueiden valtiolle hankkimiseen valtion saamisen turvaamiseksi joko velkajärjestelyjen yhteydessä tai muuten.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

3.

Laki**maaseutuelinkeinojen rahoituslain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 12 päivänä maaliskuuta 1999 annetun maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999) 25 §:n 1 momentti, 26 §:n 2 momentti, 27 §:n 1, 2 ja 4 momentti, 28 §:n 2 momentti, 29 §:n 1 momentti, 30 §:n 2 momentti, 31 §:n 3 momentti, 32 §:n 1 momentti, 34 §, 35 §:n 2 momentti, 37 §:n 1 momentti, 41 §:n 1 momentti, 43 §:n 2 momentti, 44 §:n 1 ja 2 momentti, 45 §:n 3 momentti, 46 §:n 4 momentti, 52 §:n 2 momentti, 55 §:n 1 momentti, 58 §:n 1 momentti, 60 §, 63 §, 64 §:n otsikko ja 2 ja 3 momentti sekä 65 §:n 1 momentin 6 kohta,

sellaisina kuin niistä ovat 26 §:n 2 momentti, 30 §:n 2 momentti, 31 §:n 3 momentti, 37 §:n 1 momentti, 41 §:n 1 momentti, 44 §:n 1 momentti, 46 §:n 4 momentti ja 55 §:n 1 momentti laissa 274/2003, 32 §:n 1 momentti, 52 §:n 2 momentti ja 60 § laissa 225/2002, 44 §:n 2 momentti laissa 693/2004 ja 64 §:n 2 ja 3 momentti laissa 44/2000, sekä

lisätään lakiin uusi 74b § seuraavasti:

25 §

Valtionlainan korko

Luottolaitokset voivat myöntää lainaa maaja metsätalousministeriön osoittamista maatilatalouden kehittämisrahaston varoista (*valtiolainat*). Maaseutuvirasto päättää lainan myöntämisestä luottolaitokselle rahaston varoin toteutettavaa valtiolainoitusta varten.

26 §

Valtionvastuu

Valtionvastuun voimassaolon edellytyksenä on, että luottolaitos huolehtii lainasta ja sen vakuuksista tämän lain sekä sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten mukaisesti sekä hyvää pankkitapaa noudattaen. Lainan myöntänyt luottolaitos on myös velvollinen valvomaan valtion etua. Maaseutuvirasto voi antaa tarkempia määräyksiä menettelystä, jolla lainan vakuutena oleva omaisuus muutetaan rahaksi vapaaehtoisessa velkajärjestelyssä, pakkohuutokaupassa tai konkurssimenettelyn yhteydessä.

27 §

Valtiolainoista maksettavat hyvitykset

Maaseutuvirasto päättää luottolaitokselle valtionvastuun perusteella suoritettavasta pääoman ja korkojen hyvityksestä. Ennen hyvityksen vahvistamista Maaseutuviraston on selvitettävä, että velallisen ja mahdollisen takaajan maksukyvyttömyydestä johtuva b-pullinen menetys on todettu ja ettei menetystä ole voitu kattaa vakuutena olevan omaisuuden myynnistä saaduilla varoilla. Vakuuden myyntiä ei kuitenkaan vaadita silloin, kun velallinen tai lainasta vastuussa oleva kolmas henkilö saa yrityssaneerauksessa tai yksityishenkilön velkajärjestelyssä tai muussa niitä vastaavassa järjestelyssä tai vakuusvastuun järjestelyssä säilyttää vakuutena olevan omaisuuden. Maaseutuvirasto suorittaa hyvityksen luottolaitokselle maatilatalouden kehittämisrahaston varoista.

Jos luottolaitos saa hyvityksen maksamisen jälkeen perityksi lainansaajalta kertymättä jääneitä lyhennyksiä ja korkoja, sen on tilittävä ne Maaseutuvirastolle maatilatalouden kehittämisrahastoon edelleen tulouttaviksi.

Maaseutuvirasto voi periä luottolaitokselle maksetut hyvitykset takaisin lainansaajalta.

Maaseutuviraston on käsiteltävä valtionläänaa koskeva hyvityshakemus kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun luottolaitoksen hakemus on saapunut Maaseutuvirastolle ja velallisen ja mahdollisen takaajan maksukyvyttömyydestä johtuva lopullinen menetys on todettu. Jos hyvityshakemuksen ratkaisemiseen tarvitaan luottolaitokselta lisäselvitystä, lasketaan kolmen kuukauden määräaika siitä, kun Maaseutuviraston pyytämät lisäselvitykset on annettu sille. Jos määräaika ylitetään, valtio on velvollinen suorittamaan ylitysajalta viivästyskorkoa korkolain (633/1982) 4 §:n 1 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan.

28 §

Valtionlainan tilittäminen

Luottolaitoksen hyvityshakemuksen perusteella annetun Maaseutuviraston päätöksen mukaiset maksut on maksettava seitsemän pankkipäivän kuluessa siitä, kun luottolaitos on saanut päätöksestä tiedon.

29 §

Korkotukilainojen korko

Luottolaitoksen korkotukilainasta perimä kokonaiskorko saa olla enintään sen koron suuruinen, jota pankki perii samanlaisiin tarkoituksiin myönnettävistä normaalikorkoisista lainoista lisättyinä korkotukilainojen myöntämisestä ja hoitamisesta aiheutuvilla ylimääräisillä kustannuksilla. Maaseutuvirastolla on oikeus olla hyväksymättä lainaa korkotukilainaksi, jos lainan kokonaiskorko poikkeaa edellä tarkoitetusta korosta.

30 §

Lainoitusta koskevia yleisiä säännöksiä

Valtioneuvoston asetuksella säädetään la-

nahakemuksissa vaadittavista lausunnoista, lainavarojen nostamisesta, hankkeen toteuttamisajasta, maksuhelpotuksista, lyhennysten ja koron kannosta, maksujen suorittamisen ajankohdasta, lainansiirroista, ylimääräisistä lyhennyksistä ja niiden vaikutuksesta erääntyviin lyhennyksiin, pääomamäärältään vähäisen saamisen suorittamisesta, valtionlainojen valtionvastuun toteamisesta sekä muista lainan myöntämiseen ja hoitoon liittyvistä ehdoista. Maaseutuvirasto voi antaa tarkempia määräyksiä lainan myöntämiseen ja hoitoon liittyvistä menettelyistä sekä lainahtojen muuttamismenettelystä.

31 §

Valtionlainojen ja korkotukilainojen rahanliike

Maaseutuvirasto voi antaa määräyksiä siitä, missä tapauksessa luottolaitokset voivat toimittaa edellä mainitut tehtävät ilman keskusrahallaitosta. Maaseutuvirasto allekirjoittaa 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetut velkakirjat valtion puolesta.

32 §

Valtiontakaus

Maaseutuvirasto tai työvoima- ja elinkeinokeskus Maaseutuviraston vuosittain valtuuttamana voi valtion puolesta antaa takauksen maaseutuyritykselle ja muulle tämän lain mukaan tukikelpoiselle yhteisölle käyttöomaisuutta ja käyttöpääomaa varten myönnettyjen normaaliehtoisten sekä korkotukilainojen pääoman, koron ja luottoehtojen mukaisten muiden maksusuoritusten vakuudeksi. Takausluottojen pääomaa saa samanaikaisesti olla takaisin maksamatta enintään 80 miljoonan euron määrä. Valtioneuvoston asetuksella säädetään, milloin takauksen sisältöä tukea ja miten sen määrä lasketaan. Lainansaajan on maksettava valtiontakauksesta maatilatalouden kehittämisrahastoon tulotettava takausmaksu. Luottolaitos huolehtii maksun tilittämisestä valtiolle. Maksun suuruudesta ja sen perimisestä säädetään valtioneuvoston asetuksella. Maaseutuvirasto

voi antaa tarkempia määräyksiä menettelystä takausmaksua perittäessä.

34 §

Takautumisvaatimuksesta luopuminen

Maaseutuvirasto voi päättää, että takauksen perusteella valtion varoista luottolaitokselle suoritettun lainan pääoma, korot ja takausmaksu jätetään perimättä henkilöitä, jonka ei voida katsoa kohtuudella selviytyvän maksuista pysyvän työkyvyttömyyden, pitkäaikaisen työttömyyden, huoltovelvollisuuden tai muun näihin verrattavan syyn perusteella.

35 §

Luottolaitoksen kulujen korvaaminen

Maaseutuvirasto päättää valtionlainan hoitamisesta luottolaitokselle maksettujen I momentissa tarkoitettujen korvausten perimisestä luottolaitokselta takaisin joko osaksi tai kokonaan, jos luottolaitos ei ole hoitanut valtionlainaa tässä laissa tai sen nojalla säädetyllä tavalla. Takaisinperimiseen voidaan 46 §:ssä säädetyin estämättä ryhtyä koko laina-ajan.

37 §

Vapaaehtoisen velkajärjestelyn rajoitukset

Vapaaehtoisessa velkajärjestelyssä ei voida myöntää maksuvapautusta valtionlainan lyhennyksille, jos lainan esinevakuus tai lainalle liike- tai siihen verrattavassa toiminnassa annettu takaus turvaa lyhennysten maksun. Velallisen asunnon säilyttämiseksi, yrityksen toiminnan jatkumisen turvaamiseksi tai muista erityisen painavista syistä maksuvapautus voidaan kuitenkin myöntää. Hakemus on näissä tapauksissa saatettava Maaseutuviraston ratkaistavaksi.

41 §

Valvonta

Maa- ja metsätalousministeriö huolehtii siitä, että varojen käytön valvonta on järjestetty asianmukaisesti. Maaseutuvirasto toteuttaa varojen käytön valvonnan siten, että tarvittavien varojen käyttö- ja seurantatietojen avulla todetaan, ovatko tuen myöntämisen ja maksamisen edellytykset olleet olemassa eikä onko tuen myöntämisen ja maksamisen ehtoja noudatettu. Kauppa- ja teollisuusministeriöllä on kuitenkin ensisijainen vastuu jalostuksen ja markkinoinnin tuen käyttöä koskevasta valvonnasta ja tarkastuksesta EY:n maaseudun kehittämisasetuksen 25—28 artiklassa tarkoitettun osarahoitetun tuen osalta. Maaseutuvirasto voi antaa teknisluonteisia määräyksiä lainojen ja tukien käytön valvonnasta ja seurannasta. Jos kysymys on kauppa- ja teollisuusministeriön vastuulla olevien tukien valvonnasta, kauppa- ja teollisuusministeriön asetuksella voidaan antaa vastaavia teknisluonteisia säännöksiä.

43 §

Luottolaitoksissa suoritettava valvonta

Lainan myöntänyt luottolaitos on velvollinen antamaan maa- ja metsätalousministeriölle sekä Maaseutuvirastolle yksilöidystä pyynnöstä tietoja, jotka ovat tarpeen sen selvittämiseksi, onko lainan hakija ollut tuen tarpeessa. Se on myös velvollinen antamaan maa- ja metsätalousministeriölle, Maaseutuvirastolle tai näiden valtuuttamalle henkilölle tiedot, jotka tarvitaan sen toteuttamiseksi, onko lainaehdot tai asianomaisia Euroopan yhteisön säädöksiä taikka tätä lakia ja sen nojalla annettuja säädöksiä ja määräyksiä muutoin noudatettu. Edellä mainittu tietojenantovelvollisuus koskee myös salassa pidettäviä tietoja.

44 §

Tarkastusoikeus

Maa- ja metsätalousministeriöllä, Maaseu-

tuvirastolla, työvoima- ja elinkeinokeskuksilla, EY:n kehittämisasetuksen 25—28 artiklassa tarkoitetun osarahoitetun maataloustuotteiden jalostuksen ja markkinoinnin tuen osalta kauppa- ja teollisuusministeriöllä sekä metsitykseen tai muihin metsätaloustoimenpiteisiin liittyvän tuen osalta metsäkeskuksilla samoin kuin suunnitelmiin perustuvien ympäristötuen erityistukisopimusten osalta alueellisilla ympäristökeskuksilla on oikeus teettää palveluksessaan olevilla virkamiehillä ennakolta ilmoittamatta tässä laissa tarkoitettujen avustusten, lainojen ja muiden tukien myöntämiseen, maksamiseen ja käyttöön liittyvien edellytysten ja ehtojen noudattamisen valvonnassa tarvittavia tarkastuksia.

Valvonnan ja tarkastusten asianmukaiseksi suorittamiseksi maa- ja metsätalousministeriö ja Maaseutuvirasto voivat valtuuttaa toisen viranomaisen tai ulkopuolisen tilintarkastajan suorittamaan 1 momentissa mainittujen tukimuotojen käyttöön liittyviä tuen välittäjiin, myöntäjiin ja saajiin kohdistuvia tarkastuksia. Tilintarkastajan tulee olla tilintarkastuslaissa (936/1994) tai julkishallinnon ja -talouden tilintarkastajista annetussa laissa (467/1999) tarkoitettu hyväksytty tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö. Tilintarkastusyhteisön on nimettävä tarkastuksesta vastuullinen tilintarkastaja. Tarkastustehtävää suorittamaan valtuutettuun tilintarkastajaan tai tilintarkastusyhteisöön sovelletaan hallintolakia, kielilakia (423/2003) sekä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia (621/1999). Tilintarkastajaan sovelletaan hänen suorittaessaan tässä tarkoitettua tarkastustehtävää rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä. Vahingonkorvausvastuusta säädetään vahingonkorvauslaissa (412/1974).

45 §

Tietojensaanti, luovutus ja salassapito

Tämän lain täytäntöönpanoon osallistuvalla viranomaisella ja metsäkeskuksella on salassapitovelvollisuuden estämättä oikeus luovuttaa maa- ja metsätalousministeriölle, Maaseutuvirastolle, kauppa- ja teollisuusministeriölle ja ympäristöministeriölle edelleen

Euroopan yhteisön asianomaisille toimielimille luovutettavaksi muutoin salassa pidettävä tieto, joka on tarpeen valvottaessa, että Euroopan yhteisön lainsäädäntöä on noudatettu myönnettäessä tukea, jonka rahoittamiseen yhteisö on osallistunut.

46 §

Tuen ja valtionlainan takaisinperiminen tuen saajalta

Asianomainen ministeriö ja Maaseutuvirasto päättävät myöntämiensä avustusten takaisinperimisestä ja niiden maksamisen lakkauttamisesta. Muutoin tuen takaisinperimisestä ja maksamisen lakkauttamisesta päättää työvoima- ja elinkeinokeskus. Tuki on perittävä takaisin kohtuullisessa ajassa ottaen huomioon takaisinperimisen peruste ja henkilön maksukyky. Avustuksen takaisinmaksuaika saa olla korkeintaan vuoden ja valtionlainan takaisinmaksuaika korkeintaan kahden vuoden pituinen. Lainaa ja avustusta irtisannottaessa ja tukea takaisin perittäessä on samalla päätettävä, onko maksettavaksi määrätty pääoma suoritettava yhdessä vai useammassa erässä. Tuen takaisinperimiseen ei saa ryhtyä enää sen jälkeen, kun 10 vuotta on kulunut tuen viimeisen erän maksamisesta.

52 §

Takaisin maksettavan määrän korko ja viivästyskorko

Maaseutuvirasto voi erityisestä syystä päättää, että 1 momentissa tarkoitettu korko jätetään osaksi tai kokonaan perimättä, jollei Euroopan yhteisön lainsäädännöstä muuta johdu.

55 §

Viranomaiset

Tämän lain täytäntöönpanosta huolehtivat maa- ja metsätalousministeriö, Maaseutuvirasto, työvoima- ja elinkeinokeskukset, metsäkeskukset ja kuntien maaseutuelinkeinö-

ranomaiset. Maataloustuotteiden jalostuksen ja markkinoinnin tukea koskevalta osalta tämän lain täytäntöönpanosta huolehtii myös kauppa- ja teollisuusministeriö. Maatalouden ympäristötuen täytäntöönpanosta huolehtii maa- ja metsätalousministeriö ja Maaseutuvirasto yhteistyössä ympäristöministeriön kanssa. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin toimivallan jaosta kysymyksessä olevien ministeriöiden kesken.

58 §

Muutoksenhaku

Asianosainen saa hakea muutosta Maaseutuviraston ja työvoima- ja elinkeinokeskuksen tämän lain nojalla tekemään päätökseen valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan 30 päivän kuluessa siitä, kun hän on saanut tiedon päätöksestä.

60 §

Muutoksenhakumenettely

Valituskirjelmä voidaan 58 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa toimittaa muutoksenhakuviranomaiselle tai sille työvoima- ja elinkeinokeskukselle, jonka päätökseen muutosta haetaan. Jos muutosta haetaan Maaseutuviraston tämän lain nojalla antamaan päätökseen, valituskirjelmä voidaan toimittaa myös Maaseutuvirastolle. Maaseutuviraston ja työvoima- ja elinkeinokeskuksen on lähetettävä valituskirjelmä sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta maaseutuelinkeinojen valituslautakunnalle.

63 §

Käsittelymaksun periminen

Tämän lain nojalla annetuista päätöksistä peritään maksu siten kuin maksujen perimisestä erikseen säädetään. Maaseutuviraston ja työvoima- ja elinkeinokeskuksen velkajärjestelyä ja muita luottojen maksuhelpotuksia sekä avustusten ja muun tuen myöntämistä koskevat päätökset ovat kuitenkin maksuttomia. Velkajärjestelyä ja muita luottojen mak-

suhelputuksia koskevat päätökset ovat maksuttomat myös maaseutuelinkeinojen valituslautakunnassa.

64 §

Tarkeimmat säännökset ja määräykset

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään tuettavien toimenpiteiden hyväksyttävistä kustannuksista, tuettavien kokonaisinvestointien enimmäismääristä, hankkeen ja toimenpiteen toteuttamisajasta ja tuen siirtämisestä. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan säätää myös tuen hakis-, myöntämis- ja maksamismenettelyistä.

Maaseutuvirasto antaa tarkemmat määräykset hakijan omakustannusosuudesta velkajärjestelysuunnitelmasta ja velkajärjestelyyn liittyvien kustannusten korvaamiseen liittyvistä menettelytavoista. Maaseutuvirasto antaa määräykset tarvittavien maksuvalmius-, kannattavuus- ja muiden laskelmien, maaseutuyritysten kehittämissuunnitelmien ja velkajärjestelysopimusten laatimistavasta. Lisäksi Maaseutuvirasto antaa määräykset kauppa- ja velkakirjakaavoista, hakemus-, sopimus- ja päätöskaaavoista sekä lainojen ja tukien hoitoon liittyvien tallennus-, seuranta- ja valvontajärjestelmien yksityiskohdista. Edellä mainituista seikoista voi myös kauppa- ja teollisuusministeriö antaa asetuksella tarkempia säännöksiä siltä osin kuin on kysymys sen hallinnonalalle kuuluvasta jalostuksen ja markkinoinnin tuesta.

65 §

Maatilatalouden kehittämisrahaston varojen käyttö

Maatilatalouden kehittämisrahaston varoja voidaan sen lisäksi, mitä niiden käyttämisestä on edellä säädetty, käyttää:

6) maa- ja metsätalousministeriön, Maaseutuviraston tai työvoima- ja elinkeinokeskuksen hallinnassa olevan pellon metsittämiseen ja niiden hallinnassa olevilla metsämailla tarpeellisiin metsänhoito- ja metsänparannustöihin; sekä

74 b §

*Aikaisemmasta lainsäädännöstä aiheutuvat
Maaseutuviraston tehtävät*

Sen estämättä, mitä 68, 69 ja 71—74 §:ssä säädetään ennen tämän lain voimaantuloa syntyneeseen oikeussuhteeseen sovellettavista säännöksistä, määräyksistä ja sopimusehdoista, maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskukselle kuuluneet tehtävät hoitaa Maaseutuvirasto, jollei lailla erikseen toisin säädetä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Tämän lain voimaan tullessa siirtyvät ne maa- ja metsätalousministeriössä vireillä olevat asiat, jotka tämän tai muun lain tai lain nojalla annettavan asetuksen mukaan kuuluvat Maaseutuviraston tehtäviin, kyseisen viraston käsiteltäviksi. Lain 27 §:n mukaiset maa- ja metsätalousministeriössä vireillä olevat hyvityshakemukset ratkaistaan kuitenkin maa- ja metsätalousministeriössä.

4.

Laki**porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 21 päivänä tammikuuta 2000 annetun porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain (45/2000) 21 §:n 1 momentti, 23 §:n 1 ja 2 momentti, 24 §:n 1 momentti, 25 §:n 2 momentti, 26 §:n 1 momentti, 27 §:n 2 momentti, 28 §:n 3 momentti, 29 §:n 2 momentti, 31 §:n 2 momentti, 35 §:n 1 momentti, 37 §:n 1 momentti, 39 §:n 2 momentti, 40 §:n 1 ja 2 momentti, 42 §:n 3 momentti, 45 §:n 1 momentti, 50 §:n 2 momentti, 55 §:n 1 momentti, 56 §:n 1 momentti, 60 §, 64 §:n otsikko ja 2 ja 3 momentti sekä 74 §, sellaisina kuin niistä ovat 31 §:n 2 momentti, 40 §:n 1 ja 2 momentti ja 45 §:n 1 momentti laissa 275/2004, ja
lisätään lakiin uusi 76a § seuraavasti:

21 §

Valtionlainat ja niiden korko

Luottolaitokset voivat myöntää lainaa maaja metsätalousministeriön osoittamista maatilatalouden kehittämisrahaston varoista (*valtionlainat*). Maaseutuvirasto päättää lainan myöntämisestä luottolaitokselle kehittämisrahaston varoin toteutettavaa valtionlainoitusta varten.

23 §

Valtionlainoista maksettavat hyvitykset

Maaseutuvirasto päättää luottolaitokselle valtionvastuun perusteella suoritettavasta pääoman ja korkojen hyvityksestä. Ennen hyvityksen vahvistamista Maaseutuviraston on selvitettävä, että velallisen ja mahdollisen takaajan maksukyvyttömyydestä johtuva b-pullinen menetys on todettu ja ettei menetyksen myynnistä saaduilla varoilla. Vakuuden myyntiä ei kuitenkaan vaadita silloin, kun velallinen tai lainasta vastuussa oleva kolmas henkilö saa yrityssaneerauksessa tai yksityishenkilön velkajärjestelyssä tai muussa vastaavassa järjestelyssä tai vakuusvastuun järjestelyssä säilyttää vakuutena olevan

omaisuuden. Hyvityksen suorittaa luottolaitokselle Maaseutuvirasto maatilatalouden kehittämisrahaston varoista.

Jos luottolaitos saa hyvityksen maksamisen jälkeen perityksi lainansaajalta kertymättä jääneitä lyhennyksiä ja korkoja, sen on tillettävä ne Maaseutuvirastolle maatilatalouden kehittämisrahastoon edelleen tuloutettavaksi. Maaseutuvirasto päättää luottolaitokselle maksetun hyvityksen perimisestä takaisin lainansaajalta.

24 §

Hyvityshakemusten käsittelyaika ja hyvityksiä koskevat viivästyskorot

Maaseutuviraston on käsiteltävä valtionlanaa koskeva hyvityshakemus kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun luottolaitoksen hakemus on saapunut Maaseutuvirastolle ja velallisen ja mahdollisen takaajan maksukyvyttömyydestä johtunut lopullinen menetys on todettu. Jos hyvityshakemuksen ratkaisemiseen tarvitaan luottolaitokselta lisäselvitystä, lasketaan kolmen kuukauden määräaika siitä, kun Maaseutuviraston pyytämät lisäselvitykset on toimitettu. Jos määräaika ylittään, on valtio velvollinen suorittamaan ylitysajalta viivästyskorkoa korkolain

(633/1982) 4 §:n 1 momentissa tarkoitettun korkokannan mukaan.

25 §

Valtionlainan tilittäminen

Luottolaitoksen hyvityshakemuksen johdosta annetun Maaseutuviraston päätöksen mukaiset maksut on maksettava seitsemän pankkipäivän kuluessa siitä, kun luottolaitos on saanut päätöksestä tiedon.

26 §

Korkotukilainojen korko

Luottolaitoksen korkotukilainasta perimä kokonaiskorko saa olla enintään sen koron suuruinen, jota pankki perii samanlaisiin tarkoituksiin tavanomaisin ehdoin myönnettävistä normaalikorkoisista lainoista lisätynä korkotukilainojen myöntämisestä ja hoitamisesta aiheutuvilla ylimääräisillä kustannuksilla. Maaseutuvirastolla on oikeus olla hyväksymättä lainaa korkotukilainaksi, jos lainan kokonaiskorko poikkeaa edellä mainitusta korosta.

27 §

Lainoitusta koskevia yleisiä säännöksiä

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin tukihakemuksista vaadittavista lausunnoista, lainavarojen nostamisesta, työn suorittamisajasta, maksuhelpotuksista, lyhennysten ja koron kannosta, maksujen suorittamisen ajankohdasta, lainansiirroista, ylimääräisistä lyhennyksistä ja niiden vaikutuksesta eräänntyviin lyhennyksiin, pääomamäärältään vähäisen saamisen suorittamisesta, valtionlainojen valtionvastuun toteuttamisesta ja muista lainan myöntämiseen ja hoitoon liittyvistä seikoista. Maaseutuvirasto voi antaa tarkempia määräyksiä lainan myöntämi-

seen ja hoitoon liittyvistä menettelyistä sekä lainaehdojen muuttamismenettelyistä.

28 §

Valtionlainojen ja korkotukilainojen rahaliikenne

Maaseutuvirasto voi antaa määräyksiä siitä, missä tapauksessa luottolaitokset voivat toimittaa edellä mainitut tehtävät ilman keskusrahallaitosta tai rahoituksen palveluyritystä. Maaseutuvirasto allekirjoittaa 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettut velkakirjat valtion puolesta.

29 §

Luottolaitoksen kulujen korvaaminen

Maaseutuvirasto päättää valtionlainan hoitamisesta luottolaitokselle maksettujen 1 momentissa tarkoitettujen korvauksien perimisestä luottolaitokselta takaisin osaksi tai kokonaan, jos luottolaitos ei ole hoitanut valtionlainaa tässä laissa tai sen nojalla säädetyllä tavalla tai hyvän pankkitavan edellyttämällä tavalla. Takaisinperimiseen voidaan 43 ja 44 §:n estämättä ryhtyä koko laina-ajan.

31 §

Vapaaehtoisen velkajärjestelyn rajoitukset

Vapaaehtoisessa velkajärjestelyssä ei voida myöntää maksuvapautusta valtionlainan lyhennyksille, jos lainan esinevakuus tai lainalle liike- tai siihen verrattavassa toiminnassa annettu takaus turvaa lyhennysten maksun. Velallisen asunnon säilyttämiseksi, yrityksen toiminnan jatkumisen turvaamiseksi tai muista erityisen painavista syistä maksuvapautus voidaan kuitenkin myöntää. Hakemus on näissä tapauksissa saatettava Maaseutuviraston ratkaistavaksi.

35 §

Viranomaiset

Tämän lain täytäntöönpanosta huolehtivat maa- ja metsätalousministeriö, Maaseutuvirasto, työvoima- ja elinkeinokeskukset sekä kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset.

37 §

Valvonta

Maaseutuviraston velvollisuutena on järjestää varojen käytön seuranta siten, että tarvittavien varojen käyttö- ja seurantatietojen avulla todetaan, ovatko tuen myöntämisen ja maksamisen edellytykset olleet olemassa sekä onko tuen myöntämisen ja maksamisen ehtoja noudatettu.

39 §

Luottolaitoksissa suoritettava valvonta

Lainan myöntänyt luottolaitos on velvollinen antamaan Maaseutuvirastolle yksilöidystä pyynnöstä sellaisia tietoja, jotka ovat tarpeen sen selvittämiseksi, onko lainan hakija ollut tuen tarpeessa. Se on myös velvollinen antamaan maa- ja metsätalousministeriölle ja Maaseutuvirastolle ne tiedot ja tarkastettavaksi ne asiakirjat, jotka tarvitaan sen toteamiseksi, onko lainaehdot ja asianomaisia Euroopan yhteisön säännöksiä sekä tätä lakia ja sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä muutoin noudatettu. Edellä mainittu tietojenantovelvollisuus koskee myös salassa pidettäviä tietoja.

40 §

Tarkastusoikeus

Maa- ja metsätalousministeriöllä, Maaseutuvirastolla ja työvoima- ja elinkeinokeskuksilla on oikeus suorittaa ennakolta ilmoittamatta tässä laissa tarkoitettujen avustusten, lainojen ja muiden tukien myöntämiseen,

maksamiseen ja käyttöön liittyvien edellytysten ja ehtojen noudattamisen valvonnassa tarvittavia tarkastuksia.

Valvonnan ja tarkastusten asianmukaiseksi suorittamiseksi maa- ja metsätalousministeriö ja Maaseutuvirasto voivat valtuuttaa toisen viranomaisen tai ulkopuolisen tilintarkastajan suorittamaan 1 momentissa mainittujen tukimuotojen käyttöön liittyviä tuen välittäjiin, myöntäjiin ja saajiin kohdistuvia tarkastuksia. Tilintarkastajan tulee olla tilintarkastuslaissa (936/1994) tai julkishallinnon ja -talouden tilintarkastajista annetussa laissa (467/1999) tarkoitettu hyväksytty tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö. Tilintarkastusyhteisön on nimettävä tarkastuksesta vastuullinen tilintarkastaja. Valtuutetun tulee tarkastustehtävässään noudattaa hallintolakia (434/2003), kielilakia (423/2003), saamen kielilakia (1086/2003) sekä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia (621/1999). Tilintarkastajaan sovelletaan hänen suorittaessaan tarkastustehtävää rikos oikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä. Vahingonkorvausvastuusta säädetään vahingonkorvauslaissa (412/1974).

42 §

Salassa pidettävien tietojen luovuttaminen

Tämän lain täytäntöönpanoon osallistuvilla viranomaisilla on salassapitovelvollisuuden estämättä oikeus luovuttaa myös maa- ja metsätalousministeriölle, Maaseutuvirastolle ja Euroopan yhteisön asianomaisille viranomaisille luovutettavaksi muutoin salassa pidettävä tieto, joka on tarpeen valvottaessa, että Euroopan yhteisön lainsäädäntöä on noudatettu myönnettäessä tukea, jonka rahoittamiseen yhteisö on osallistunut.

45 §

Takaisinperimisen toimivalta

Maa- ja metsätalousministeriö ja Maaseutuvirasto päättävät myöntämiensä tukien takaisinperimisestä ja niiden maksamisen lakauttamisesta. Muutoin tuen takaisinperimi-

sestä ja maksamisen lakkauttamisesta päättää työvoima- ja elinkeinokeskus. Tuki on perittävä takaisin kohtuullisessa ajassa ottaen huomioon takaisinperimisen peruste ja henkilön maksukyky. Avustuksen takaisinmaksuaika saa olla korkeintaan vuoden ja valtionlainan takaisinmaksuaika korkeintaan kahden vuoden pituinen. Lainaa ja avustusta irtisnottaessa ja tukea takaisin perittäessä on samalla päätettävä, onko maksettavaksi määrätty pääoma suoritettava yhdessä vai useamassa erässä. Tuen takaisin perimiseen ei saa ryhtyä enää sen jälkeen, kun kymmenen vuotta on kulunut tuen viimeisen erän maksamisesta.

50 §

Takaisin maksettavan määrän korko ja viivästyskorko

Maaseutuvirasto voi erityisestä syystä päättää, että 1 momentissa tarkoitettu korko jätetään osaksi tai kokonaan perimättä, jos tuen saajan menettely on tapahtunut lieventävien olosuhteiden vallitessa tai hänen tilanteensa on vanhuuden, sairauden, pysyvän työkyvyttömyyden, pakottavien taloudellisten vaikeuksien tai muun vastaavan syyn takia sellainen, ettei korkoja saataisi perityksi.

55 §

Muutoksenhakuoikeus

Asianosainen saa hakea muutosta Maaseutuviraston ja työvoima- ja elinkeinokeskuksen tämän lain nojalla tekemään päätökseen valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan 30 päivän kuluessa siitä, kun hän on saanut tiedon päätöksestä.

56 §

Muutoksenhakumenettely

Valituskirjelmä voidaan toimittaa muutoksenhakuviranomaiselle tai sille työvoima- ja elinkeinokeskukselle, jonka päätökseen muu-

toista haetaan. Jos muutosta haetaan Maaseutuviraston tämän lain perusteella antamaan päätökseen, valituskirjelmä voidaan toimittaa myös Maaseutuvirastolle. Maaseutuviraston ja työvoima- ja elinkeinokeskuksen on lähetettävä valituskirjelmä sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta maaseutuelinkeinojen valituslautakunnalle.

60 §

Käsittelymaksun periminen

Tämän lain nojalla annetuista päätöksistä peritään maksu siten kuin maksujen perimisestä erikseen säädetään. Maaseutuviraston ja työvoima- ja elinkeinokeskuksen velkajärjestelyä ja muita luottojen maksuhelpotuksia sekä tuen myöntämistä koskevat päätökset ovat kuitenkin maksuttomia. Velkajärjestelyä ja muita luottojen maksuhelpotuksia koskevat päätökset ovat maksuttomia myös maaseutuelinkeinojen valituslautakunnassa.

64 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään tuettavien toimenpiteiden hyväksyttävistä kustannuksista, tuettavien kokonaisinvestointien enimmäismääristä, hankkeen ja toimenpiteen toteuttamisajasta ja tuen siirtämisestä. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan säätää myös tuen hake-, myöntämis- ja maksamismenettelystä.

Maaseutuvirasto antaa tarkemmat määräykset hakijan omakustannusosuudesta velkajärjestelysuunnitelmasta ja velkajärjestelyyn liittyvien kustannusten korvaamiseen liittyvistä menettelytavoista. Maaseutuvirasto antaa määräykset tarvittavien maksuvalmius-, kannattavuus- ja muiden laskelmien, maaseutuyritysten kehittämissuunnitelmien ja velkajärjestelysopimusten laatimistavasta. Lisäksi Maaseutuvirasto antaa määräykset kauppa- ja velkakirjakaavoista sekä hakemus-, sopimus- ja päätöskaavoista sekä määräyksiä lainojen ja tukien hoitoon liittyvien tallennus-, seuranta- ja valvontajärjestelmien yksityiskohdista.

74 §

Aikaisemman lainsäädännön mukaisten lainojen valtionvastuu

Ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleen lainsäädännön nojalla maatilatalouden kehittämisrahaston varoista myönnettyjen valtionlainojen valtionvastuun osalta noudatetaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Maaseutuvirasto päättää kuitenkin luottolaitokselle valtionvastuun perusteella suoritettavasta pääoman ja korkojen hyvityksestä.

76 a §

Aikaisemmasta lainsäädännöstä aiheutuvat Maaseutuviraston tehtävät

Sen estämättä, mitä 70—76 §:ssä säädetään ennen tämän lain voimaantuloa syntyneeseen

oikeussuhteeseen sovellettavista säännöksistä, määräyksistä ja sopimusehdoista, maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskukseen kuuluneet tehtävät hoitaa Maaseutuvirasto, jollei lailla erikseen toisin säädetä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Tämän lain voimaan tullessa siirtyvät ne maa- ja metsätalousministeriössä vireillä olevat asiat, jotka tämän tai muun lain tai lain nojalla annettavan asetuksen mukaan kuuluvat Maaseutuviraston tehtäviin, kyseisen viraston käsiteltäviksi. Lain 23 §:n mukaiset maa- ja metsätalousministeriössä vireillä olevat hyvityshakemukset ratkaistaan kuitenkin maa- ja metsätalousministeriössä.

5.

Laki**kolttalain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 24 päivänä helmikuuta 1995 annetun kolttalain (253/1995) 20 §:n 1 momentti, 55 §:n 1 momentti ja 65 §:n otsikko ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 20 §:n 1 momentti ja 65 §:n otsikko ja 2 momentti laissa 276/2004 ja 55 §:n 1 momentti laissa 1379/2004, seuraavasti:

20 §

Valvonta

Maa- ja metsätalousministeriöllä, Maaseutuvirastolla ja työvoima- ja elinkeinokeskuksella on oikeus suorittaa ennakolta ilmoittamatta tässä laissa tarkoitettujen avustusten, lainojen ja muiden tukien myöntämiseen, maksamiseen ja käyttöön liittyvien edellytysten ja ehtojen noudattamisen valvonnassa tarvittavia tarkastuksia.

55 §

Täytäntöönpanoviranomaiset

Maa- ja metsätalousministeriö, Maaseutuvirasto, Lapin työvoima- ja elinkeinokeskus, Inarin kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen sekä Metsähallitus huolehtivat tämän lain täytäntöönpanosta. Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanossa noudatetta-

vasta menettelystä voidaan antaa maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

65 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa säännöksiä tuen kohdentamisesta ja tukitasoista. Maaseutuvirasto antaa määräykset kauppa- ja velkakirjakaavoista, hakemus- ja päätöskaaavoista sekä muista tämän lain toimeenpanoa varten tarpeellisista kaavoista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

6.

Laki**maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä 18 päivänä joulukuuta 1992 annetun lain (1336/1992) 13 a §, sellaisena kuin se on laissa 39/1997,

muutetaan 2 §:n 1 momentti, 3 §:n 2 momentti, 10 §, 11 §:n 1 momentti, 12 § ja 13 §:n otsikko, sellaisina kuin niistä on 12 § laissa 1514/1994, sekä

lisätään 13 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

2 §

Viranomaiset

Maa- ja metsätalousministeriö, Maaseutuvirasto, työvoima- ja elinkeinokeskukset sekä kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset hoitavat tässä laissa säädetty tehtävät sekä niihin liittyvät valvonta- ja muut tehtävät.

3 §

Päätös

Jos edellä 2 §:ssä tarkoitettu viranomainen on myöntänyt tukea hakemuksesta poiketen tai jos se on hylännyt hakemuksen, hakijalle annetaan päätökseksi ote pöytäkirjasta tai erillinen päätös.

10 §

Muutoksenhaku

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen päätökseen saa hakea muutosta valittamalla työvoima- ja elinkeinokeskukseen. Toimivaltainen tutkimaan valituksen on se työvoima- ja elinkeinokeskus, jonka toimialueella asianomainen kunta sijaitsee. Työvoima- ja elinkeinokeskuksen ja Maaseutuviraston päätökseen saa hakea muutosta valittamalla

maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan. Valituslautakuntaan valitetaan myös Ahvenanmaan maakunnan läänihallituksen tässä laissa tarkoitettussa asiassa tekemästä päätöksestä. Muutoksenhakuun sovelletaan muutoin, mitä hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Valituskirjelmä voidaan toimittaa myös sille viranomaiselle, jonka päätökseen muutosta haetaan, ja sen on lähetettävä valituskirjelmä sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta muutoksenhakuviranomaiselle.

Maaseutuelinkeinojen valituslautakunnan päätökseen, joka koskee tämän lain 7 tai 8 §:ssä tarkoitettua asiaa, saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään. Muihin valituslautakunnan päätöksiin saa hakea muutosta vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

11 §

Kunnalle suoritettava korvaus

Tässä laissa tarkoitettujen tehtävien hoitamisesta kunnalle aiheutuvista menoista suoritetaan kunnalle korvausta sen mukaan kuin kuntien valtiosuuslaissa (1147/1996) säädetään. Edellä 2 §:n 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa suoritetaan kunnalle korvausta kuitenkin valtioneuvoston asetuksella säädettävien perusteiden mukaisesti.

12 §

Päätöksen maksullisuus

Tässä laissa tarkoitettua tukea koskevista viranomaisten päätöksistä peritään maksu siten kuin maksujen perimisestä erikseen säädetään. Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen sekä työvoima- ja elinkeinokeskuksen antama toimituskirja on maksuton, ei kuitenkaan työvoima- ja elinkeinokeskuksen valitusasiassa antama toimituskirja.

13 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Maaseutuvirasto voi antaa määräyksiä kiin-

tiöiden, tukien, palkkioiden ja korvausten hakemis-, myöntämis- ja maksamismenettelystä sekä niiden hoitoon liittyvistä tallennus-, suunnitelma- ja seurantajärjestelmien teknisistä yksityiskohdista siltä osin kuin kansallisen tai Euroopan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpano sitä edellyttää ja määräykset ovat Maaseutuvirastosta annetun lain (666/2006) 2 §:ssä säädettyjen tehtävien toimeenpanoa. Lisäksi Maaseutuvirasto antaa määräykset tehtäviensä hoitamista varten tarvittavista hakemus-, sopimus-, valvonta-, päätös- ja muista vastaavista lomakkeista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

7.

Laki**tilatukijärjestelmän täytäntöönpanosta annetun lain 14 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan tilatukijärjestelmän täytäntöönpanosta 15 päivänä heinäkuuta 2005 annetun lain (557/2005) 14 § seuraavasti:

14 §

Rekisterin pitäjä, käyttäjät ja käyttöä rkoitus

Tukioikeusrekisterin pidosta vastaa rekisterin omistajana Maaseutuvirasto ja teknisestä ylläpidosta vastaa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskus. Maa- ja metsätalousministeriöllä, Maaseutuvirastolla, maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskulla, työvoima- ja elinkeinokeskusten maaseutuosastoilla ja kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisilla on oikeus saada rekisteristä

tietoja salassapitosäännösten estämättä, jos kysymys on tilatukiasetuksen 21 artiklan mukaisesta tukioikeuksien tarkastamisesta ja ristiintarkastuksista sekä muussa tilatukiasetuksen edellyttämässä tukioikeuksien hallinnoinnissa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

8.

Laki**maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain 25 ja 27 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) 25 §:n 3 momentti ja 27 § seuraavasti:

25 §

Hakumenettely

Maaseutuvirasto antaa määräykset tässä laissa tarkoitettujen tukien hakuajoista. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään siitä, mille toimivaltaiselle viranomaiselle hakemus toimitetaan eri tukimuodoissa.

27 §

Poikkeuksien myöntäminen

Maaseutuvirasto voi erityisestä syystä myöntää hakijalle poikkeuksen 3 §:n 2 momentin 2 kohdassa säädetyistä muista kuin ikää koskevista edellytyksistä. Harkittaessa erityisten syiden olemassaoloa on otettava huomioon yritysmuodon erityispiirteet, tuotannon aiempi tukikelpoisuus sekä muut vastaavat seikat.

Maaseutuvirasto voi erityisestä syystä myöntää hakijalle poikkeuksen 10 §:n 2 mo-

mentin 1 kohdassa säädetyistä edellytyksistä. Harkittaessa erityisten syiden olemassaoloa on otettava huomioon hakijan mahdollisuus hankkia kohtuullisella etäisyydellä tarvittava määrä viljelykseen soveltuvaa peltoa, kotieläintalouden harjoittaminen tulonhankkimistarkoituksessa sekä muut vastaavat seikat.

Maaseutuvirasto voi erityisestä syystä myöntää hakijalle poikkeuksen 11 §:n 2 momentin 4 kohdassa tarkoitettua kasvihuoneiden rakenteita koskevista teknisistä vaatimuksista. Harkittaessa erityisten syiden olemassaoloa on otettava huomioon viljeltävät kasvit, rakennusmateriaalien sopivuus sekä muut vastaavat seikat.

Tässä pykälässä tarkoitettua poikkeusta tulee hakea vuosittain Maaseutuviraston määräämänä ajankohtana.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

9.

Laki**maaseutuelinkeinorekisteristä annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maaseutuelinkeinorekisteristä 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1515/1994) 1 §:n 1 momentti, 2 §, 3 §:n 1 momentti ja 7 §:n 5 momentti, sellaisena kuin niistä on 2 § laissa 305/2005, seuraavasti:

1 §

Lain soveltamisala

Maa- ja metsätalousministeriön toimialan tehtävien hoitamiseksi pidetään maatiloja, metsätaloustiloja, puutarhayrityksiä, turkis- tarhoja, porotalousyrityksiä ja muita maa- ja metsätalousministeriön toimialan asiakkaita sekä yhtä tai useampaa tuotantoeläintä pitäviä tiloja tai muita eläintenpitoyksiköitä koskevia hallinnollisia rekistereitä sekä tilastorekistereitä, jotka yhdessä muodostavat maaseutuelinkeinorekisterin. Mainituista yrityksistä ja yksiköistä käytetään jäljempänä nimistystä rekisteriyksikkö.

2 §

Rekisterin käyttötarkoitus

Rekisterin tietoja käytetään maa- ja metsätalousministeriön toimialan tukien hallinnointiin ja valvontaan sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia, kasvinterveyttä, maatalouden tuotantopanoksia, maataloustuotteita ja elintarvikkeita koskevan lainsäädännön noudattamisen valvontaan, mainittuja tehtäviä koskevan päätöksenteon valmisteluun, toimenpiteiden suunnitteluun ja niiden vaikutusten seurantaan, tilastollisiin tarkoituksiin ja tutkimukseen. Lisäksi rekisterin tietoja voidaan käyttää kasvinjalostajanoikeudesta annetun lain (789/1992) 6 c §:n mukaisen tilan oman siemenen käytöstä lajikkeen omistajalle suoritettavan korvauksen perinnässä sen mukaan

kuin siitä säädetään mainitussa laissa.

3 §

Rekisterin pitäminen

Rekisteriä pitävät Maaseutuvirasto, Elin- tarviketurvallisuusvirasto ja maa- ja metsä- lousministeriön tietopalvelukeskus kukin oman toimialansa osalta. Rekisterin teknises- tä ylläpidosta vastaa maa- ja metsätalousmi- nisteriön tietopalvelukeskus. Rekisteriä käyt- tävät ja päivittävät säädettyjen tehtävien edellyttämässä laajuudessa maa- ja metsä- lousministeriö, Maaseutuvirasto, Elin- tarviketurvallisuusvirasto, maa- ja metsätalousmi- nisteriön tietopalvelukeskus, työvoima- ja elinkeinokeskukset, kuntien maaseutuelin- keino- ja elintarvikevalvontaviranomaiset, lääninhallitukset ja kunnaneläinlääkärit.

7 §

Rekisteritietojen antaminen ja luovutus

Rekisteritietojen luovuttamisesta sivullisil- le päättää rekisterin pitäjä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä touko- kuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

10.

Laki**perintökaaren 25 luvun 8 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 5 päivänä helmikuuta 1965 annetun perintökaaren (40/1965) 25 luvun 8 §, sellaisena kuin se on laissa 612/1989, seuraavasti:

25 luku

Jäämistöön kuuluvan maatilän jakamisesta

8 §

Ennen lopullista perinnönjakoa, jossa sovelletaan tämän luvun säännöksiä, pesänjakajan on tarvittaessa tai kuolinpesän osakkaan vaatimuksesta hankittava työvoima- ja elinkeinokeskukselta, jonka alueella jäämistöön kokonaan tai osaksi kuuluvan maatilän talouskeskus sijaitsee, lausunto siitä:

1) onko jäämistöön kuuluva maatila sellainen, että sen viljelijä ja hänen perheenjäsenensä voivat saada siitä pääasiallisen toimeentulonsa taikka muodostavatko jäämistöön kuuluvat tilat tai tilanosat joko yksinään tai yhdessä soveliaan tilanpidonjatkajan ja hänen puolisonsa omistamien tilojen tai tilanosien kanssa, 1 b §:n 2 momentissa tarkoitettussa tapauksessa eloonjääneelle puolisolalle kuuluva osa mukaan luettuna, sellaisen maatilataloudellisen kokonaisuuden, josta sen viljelijä ja hänen perheenjäsenensä voivat saada pääasiallisen toimeentulonsa;

2) onko sillä, joka haluaa jäämistöön kuuluvan maatilän, tilan tai tilanosan tämän luvun mukaisesti perintöosaansa, riittävät ammatilliset edellytykset maatalouselinkeinon harjoittamiseen;

3) kenellä useasta soveliaasta tilanpidonjatkajasta, jotka haluavat jäämistöön kuuluvan maatilän, tilan tai tilanosan tämän luvun

mukaisesti perintöosaansa, on parhaat ammatilliset edellytykset kysymykseen tulevan maatalouselinkeinon harjoittamiseen;

4) voidaanko maatilasta jaon yhteydessä luovuttaa alueita muille osakkaille, kun otetaan huomioon 4 §:n säännökset; sekä

5) mikä on jäämistöön kuuluvan maatilän, tilan tai tilanosan käypä arvo ja 2 §:n mukainen laskelmallinen arvo.

Jos osakas ei hyväksy työvoima- ja elinkeinokeskuksen lausuntoa, hän voi kuukauden kuluessa siitä, kun hän todistettavasti sai tiedon tästä lausunnosta, pyytää 1 momentissa mainituista seikoista Maaseutuviraston lausunnon. Maaseutuviraston tulee lähettää lausuntonsa lausunnon pyytäjälle ja pesänjakajalle.

Työvoima- ja elinkeinokeskuksen ja Maaseutuviraston on annettava tässä pykälässä tarkoitettu lausuntonsa kiireellisenä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Tämän lain voimaan tullessa ne maa- ja metsätalousministeriössä vireillä olevat asiat, jotka tämän lain mukaan kuuluvat Maaseutuviraston tehtäviin, käsitellään kuitenkin lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti maa- ja metsätalousministeriössä.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

11.

Laki

poikkeuksellisten tulvien aiheuttamien vahinkojen korvaamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan poikkeuksellisten tulvien aiheuttamien vahinkojen korvaamisesta 18 päivänä maaliskuuta 1983 annetun lain (284/1983) 4 §:n 1 momentti sekä 5 ja 7 §, sellaisina kuin niitä ovat 4 §:n 1 momentti ja 5 § laissa 92/1995, ja
lisätään 4 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 92/1995, uusi 3 momentti seuraavasti:

4 §

Maaseutuvirasto antaa määräykset siitä, minkä ajan kuluessa vahinkoa kärsineen on korvauksen saamiseksi tehtävä korvaushakemus sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jossa vahingoittunut kiinteistö tai irtaimisto sijaitsee, taikka, jos on kysymys maatilalle tai sillä olevalle irtaimistolle sattuneesta vahingosta, sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jossa maatilatalouskeskus sijaitsee. Maaseutuvirasto antaa määräykset hakemuslomakkeesta, jolla korvausta haetaan sekä selvityksistä, jotka on liitettävä hakemukseen.

Alueellisille metsäkeskuksille voidaan maksaa niiden antamasta asiantuntija-avusta korvausta 1 §:n 2 momentissa tarkoitettua määrärahasta maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädettävien perusteiden perusteella. Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen tulee 2 momentissa tarkoitettujen arvioinnit suorittettuaan toimittaa Maaseutuvirastolle hakemusten ja arviointipöytäkirjojen, hakemuksen liitteiden ja muiden tarvittavien asiakirjojen jäljennökset.

5 §

Korvauksen myöntämisestä päättää ja korvauksen maksaa kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen sen jälkeen, kun Maaseutuvirasto on yksittäistapauksittain todennut, että kysymyksessä on tässä laissa tarkoitettujen vahinkojen korvaaminen, ja Maaseutuvirasto on määrärahojen rajoissa osoittanut yksittäistapausten perusteella lasketut vahinkojen korvaamiseen tarvittavat varat kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen käytettäväksi. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään korvausprosentista, joka voi olla eriluonteisten vahinkojen ja kustannusten osalta erilainen.

7 §

Jollei tässä laissa toisin säädetä, noudatetaan lisäksi soveltuvin osin, mitä maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annetussa laissa (1336/1992) säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

12.

Laki**satovahinkojen korvaamisesta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan satovahinkojen korvaamisesta 21 päivänä joulukuuta 2000 annetun lain (1214/2000) 6 §, 7 §, 8 §:n 5 momentti, 10 §:n 2 momentti sekä 11 § seuraavasti:

6 §

Kasvilajien yksikköhinnat

Maaseutuvirasto antaa määräykset vuosittain tämän lain mukaan korvattavien kasvilajien yksikköhinnnoista käytettäviksi satovahinkojen arvioinnissa. Yksikköhintana pidetään interventiohintaa tai vahinkovuotta edeltäneenä vuonna toteutunutta markkinahintaa, jolloin voidaan ottaa huomioon myös markkinoiden myöhempi kehitys. Jos interventio- tai markkinahintaa ei ole, Maaseutuvirasto antaa määräykset yksikköhinnnoista satovahinkoneuvottelukuntaa kuultuaan. Yksikköhintaa määrättäessä voidaan ottaa huomioon kasvilajille maksettava tuotantotuki.

7 §

Normisato

Kasvilajin *normisadolla* tarkoitetaan normisatoalueella saatua keskimääräistä vuosisatoa pinta-alayksikköä kohti. Normisato lasketaan vahinkovuotta edeltäneiden viiden vuoden satotilastojen perusteella aritmeettisenä keskiarvona. Tästä laskemistavasta voidaan poiketa, jos poikkeamiseen on erityinen syy tai jos tarvittavia satotilastoja ei ole käytävissä.

Kasvilajin normisadon arvo lasketaan käytämällä kertoimena kyseiselle kasville Maaseutuviraston antaman määräyksen mukaista yksikköhintaa.

Viljelmän normisadon arvolla tarkoitetaan viljelmällä viljeltyjen tämän lain mukaan korvattavien kasvilajien normisatojen viljelyaloilla kerrottujen arvojen summaa.

Normisatojen määräämistä varten valta-

kunnan alue jaetaan normisatoalueisiin, joihin pidetään työvoima- ja elinkeimokeskusten toimialueita. Maaseutuvirasto antaa vuosittain määräykset normisadoista kasvilajeittain kullekin normisatoalueelle.

8 §

Viljelmäkohtainen satovahinkokorvaus

Tässä pykälässä tarkoitettua korvausta on haettava ennen kuin sadonkorjuu vahinkoalalla aloitetaan. Korvausta talvehtimisvahingosta on haettava ennen vahingoittuneen kasvuston rikkomista ja viimeistään vahingon ilmenemistä seuranneen kesäkuun 30 päivänä. Korvausasian käsittelee sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen, jonka alueella viljelmän talouskeskus sijaitsee. Maaseutuvirasto voi antaa määräyksiä korvausta haattaessa noudatettavasta menettelystä.

10 §

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen tehtävät

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen on toimitettava satovahinkokorvauksiin liittyvät tiedot Maaseutuvirastolle. Maaseutuvirasto voi antaa määräyksiä tietojen toimittamiseen liittyvistä menettelytavoista.

11 §

Satovahinkoneuvottelukunta

Tässä laissa tarkoitettujen toimenpiteiden

valmistelua varten valtioneuvosto asettaa satovahinkoneuvottelukunnan, jonka tehtävänä on toimia maa- ja metsätalousministeriön ja Maaseutuviraston apuna satovahinkojen korvaamista koskeissa asioissa. Neuvottelukunnassa ovat edustettuina maa- ja metsätalousministeriö, valtiovarainministeriö, Maaseutuvirasto sekä maataloustuottajain keskusjärjestöt. Neuvottelukunnasta ja sen tehtävistä säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä touko-kuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

13.

Laki

Euroopan yhteisön maidon ja maitotuotteiden kiintiöjärjestelmän täytäntöönpanosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan Euroopan yhteisön maidon ja maitotuotteiden kiintiöjärjestelmän täytäntöönpanosta 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetun lain (355/1995) 5, 7, 8 a ja 13 a §, sellaisina kuin niistä ovat 8 a § laissa 550/1997 ja 13 a § laissa 38/1997, ja *muutetaan* 1—4 ja 6 §, 8 §:n 1 momentti, 10 § sekä 11 §:n 1 ja 3 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 6 § osaksi ja 8 §:n otsikko ja 1 momentti laissa 443/2002 ja 11 §:n 3 momentti laissa 550/1997, seuraavasti:

1 §

Soveltamisala

Tämä laki koskee maito- ja maitotuotealan maksun vahvistamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1788/2003, jäljempänä *neuvoston asetusta*, mukaisen kiintiöjärjestelmän ja sitä täydentävän yhteisön lainsäädännön soveltamista.

vahvistaa se työvoima- ja elinkeinokeskus, jonka toimialueella maatilan talouskeskus sijaitsee.

Ahvenanmaan maakunnassa suorittaa tässä laissa työvoima- ja elinkeinokeskukselle kuuluvat tehtävät lääninhallitus.

3 §

Rekisterit

2 §

Toimivaltainen viranomainen

Tämän lain täytäntöönpano kuuluu maa- ja metsätalousministeriölle, Maaseutuvirastolle ja työvoima- ja elinkeinokeskuksille.

Maaseutuvirasto voi jonkin tehtävän tai tehtäväryhmän osalta siirtää toimivaltaansa kuuluvia tehtäviä työvoima- ja elinkeinokeskuksille. Viitemäärän ja viitemäärää vastaavan rasvaprosentin (*perusrasvaprosentti*)

Maaseutuvirasto hyväksyy maidon ostajat sekä pitää rekisteriä, johon talletetaan tiedot vahvistetuista viitemääristä, rasvaprosenteista ja suoritettavista maksuista sekä tarpeelliset yksilöinti- ja yhteystiedot maidon ostajista ja tuottajista. Rekisterin tietojen julkisuuteen, niiden luovuttamiseen ja luovuttamisesta perittäviin maksuihin sovelletaan viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia (621/1999) ja henkilötietojen käsittelyyn henkilötietolakia (523/1999). Tieto säilytetään rekisterissä 10 vuoden ajan asiaa

koskevan viimeisen merkinnän tekemisestä rekisteriin, jollei tiedon säilyttäminen ole Euroopan yhteisön säännösten edellyttämän valvonnan vuoksi edelleen tarpeellista.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä rekisterin hallinnoinnista. Maaseutuvirasto voi antaa määräyksiä tietojärjestelmän ylläpitämisessä noudatettavasta teknisestä menettelystä, tietojen hakuperusteista ja muista järjestelmän käyttöä koskevista ehdoista.

4 §

Toimitusten viitemäärä

Työvoima- ja elinkeinokeskus vahvistaa neuvoston asetuksen 5 artiklan c alakohdassa tarkoitettujen tuottajan hakemuksesta tilakohtaisen viitemäärän ja perusrasvaprosentin tuottajalle, joka ryhtyy neuvoston asetuksen 5 artiklan f alakohdan mukaisesti toimittamaan maitoa e alakohdassa tarkoitettulle ostajalle. Toimitusten viitemäärä on se litramäärä, joka tuottajalla on oikeus asianomaisen vuoden huhtikuun 1 päivänä alkavan 12 kuukauden jakson, jäljempänä *tuotantopakso*, aikana toimittaa maitoa ilman ylitysmaksua edellä tarkoitettulle ostajalle.

6 §

Suoramyyntin viitemäärä

Työvoima- ja elinkeinokeskus vahvistaa tuottajan hakemuksesta tilakohtaisen suoramyyntin viitemäärän tuottajalle, joka harjoittaa neuvoston asetuksen 5 artiklan g alakohdassa tarkoitettua suoramyyntiä. Suoramyyntin viitemäärä on se litramäärä, joka tuottajalla on oikeus tuotantopakson aikana ilman ylitysmaksua myydä tai siirtää maitoa suoraan kuluttajille sekä myydä tai siirtää muita maitotuotteita.

Maaseutuvirasto määrittää vastaavuudet tilalta lähteville juustolle ja muille maitotuotteille kermaa ja voita lukuun ottamatta.

8 §

Ylitysmaksun laiminlyönti

Jollei maksuvelvollinen ole oma-aloittei-

sesti suorittanut maidon viitemäärän ylittämisestä menevää ylitysmaksua tai jos maksua on suoritettu liian vähän, maksettavaan määrään lisätään maito- ja maitotuotealan maksun vahvistamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1788/2003 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission asetuksen (EY) N:o 595/2004 15 artiklan mukainen viivästyskorke.

10 §

Neuvottelukunta

Tässä laissa tarkoitettujen kansallisten toimien valmistelu ja seuranta varten maa- ja metsätalousministeriö asettaa neuvottelukunnan, jonka tehtävänä on seurata maidon ja maitotuotteiden kiintiöjärjestelmän toimivuutta Suomessa ja tarvittaessa tehdä ehdotuksia järjestelmän täytäntöönpanosta, soveltamisesta ja kehittämisestä.

Neuvottelukuntaan kuuluu puheenjohtaja, varapuheenjohtaja sekä enintään kuusi muuta jäsentä, joiden tulee edustaa maa- ja metsätalousministeriötä, Maaseutuvirastoa, maataloustuottajain keskusjärjestöjä ja meijeriyhtymisiä. Jäsenille voidaan määrätä henkilökohtaiset neuvottelukunnan varajäsenet.

11 §

Muutoksenhaku

Maaseutuviraston ja työvoima- ja elinkeinokeskuksen tekemään päätökseen haetaan muutosta valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Myös Ahvenanmaan maakunnan lääninhallituksen päätöksestä haetaan muutosta valittamalla valituslautakuntaan.

Valituslautakunnan sekä maa- ja metsätalousministeriön päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään. Valituslautakunnan päätökseen saa hakea valittamalla muutosta, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä touko-
kuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan
ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin
toimiin.

14.

Laki

maaseutuelinkeinojen hallinnosta kunnissa annetun lain 1 ja 5 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan maaseutuelinkeinojen hallinnosta kunnissa 20 päivänä joulukuuta 1991 annetun
lain (1558/1991) 6 §, ja
muutetaan 1 §:n 2 momentti sekä 5 §, sellaisina kuin ne ovat, 1 §:n 2 momentti laissa
48/2000 ja 5 § osaksi laissa 694/1992, seuraavasti:

1 §

Kunnan on annettava maa- ja metsätalous-
ministeriölle, Elintarviketurvallisuusvirastol-
le, Maaseutuvirastolle, maa- ja metsätalous-
ministeriön tietopalvelukeskukselle, työvoi-
ma- ja elinkeinokeskukselle ja muille valtion
viranomaisille virka-apua, lausuntoja ja sel-
vityksiä maaseutuelinkeinoihin sekä porota-
lous- ja luontaiselinkeinoihin liittyvissä asi-
oissa.

1 §:ssä mainittujen tehtävien osalta työvoi-
ma- ja elinkeinokeskukset, Maaseutuvirasto
ja maa- ja metsätalousministeriö.

Kunnille myönnetään valtionosuutta
1 §:ssä mainittujen tehtävien hoitamiseen si-
ten kuin kuntien valtionosuuslaissa
(1147/1996) säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä touko-
kuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan
ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin
toimiin.

5 §

Kunnan toimielimen toimintaa valvovat

15.

Laki**luopumiseläkelain 14 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 4 päivänä tammikuuta 1974 annetun luopumiseläkelain (16/1974) 14 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1304/1990, seuraavasti:

14 §

Tämän lain täytäntöönpanosta huolehtivat maa- ja metsätalousministeriö, Maaseutuvirasto, työvoima- ja elinkeinokeskukset, kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset sekä maatalousyrittäjien eläkelaisissa tarkoitettu maatalousyrittäjien eläkelaitos, jäljempänä

eläkelaitos.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

16.

Laki**maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta annetun lain 28 ja 31 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta 18 päivänä joulukuuta 1992 (1330/1992) annetun lain 28 §:n 1 momentti ja 31 § seuraavasti:

28 §

Tämän lain täytäntöönpanosta huolehtivat maa- ja metsätalousministeriö, Maaseutuvirasto, kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset, työvoima- ja elinkeinokeskukset sekä eläkelaitos.

seutuviraston asiana on eläkelaitoksen ohella valvoa, ettei luopumiskorvauksen saaja harjoita maataloutta tai poronhoitoa omaan tai yhteiseen lukuun ja että tässä laissa tarkoitettuja sitoumuksia noudatetaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

31 §

Kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisten, työvoima- ja elinkeinokeskusten sekä Maa-

17.

Laki**maatalousyrittäjien sukupolvenvaihdoseläkkeestä annetun lain 35 ja 38 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maatalousyrittäjien sukupolvenvaihdoseläkkeestä 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun lain (1317/1990) 35 §:n 1 momentti ja 38 §, sellaisina kuin ne ovat laissa 1471/1993, seuraavasti:

35 §

Tämän lain täytäntöönpanosta huolehtivat maa- ja metsätalousministeriö, Maaseutuvi-rasto, työvoima- ja elinkeinokeskukset, kun-tien maaseutuelinkeinoviranomaiset sekä eläkelaitos.

ohella valvoa, että sukupolvenvaihdoseläk-keen saaja pidättäytyy tässä laissa edellyte-tyllä tavalla maatalouden, ammattimaisen ka-lastuksen ja poronhoidon harjoittamisesta ja että jatkaja täyttää 10 §:n 1 momentin 3 koh-dassa tarkoitetun jatkamissitoumuksensa.

38 §

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen, työvoima- ja elinkeinokeskusten sekä Maa-seutuviraston tehtävänä on eläkelaitoksen

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä touko-kuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

18.

Laki

maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maatalousyrittäjien luopumistuesta 16 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1293/1994) 30 a §:n 2 momentti, 34 §:n 1 ja 3 momentti, 36 §:n 1 momentti ja 40 §:n 5 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 30 a §:n 2 momentti ja 34 §:n 3 momentti laissa 593/2002, sekä 34 §:n 1 momentti, 36 §:n 1 momentti ja 40 §:n 5 momentti laissa 1326/1999, seuraavasti:

30 a §

Eläkelaitos, Maaseutuvirasto, työvoima- ja elinkeinokeskus tai kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen voi tarvittaessa vaatia luopumistuen saajalta selvityksen siitä, että hän edelleen täyttää luopumistuen saamisen edellytykset. Jollei tuensaaja toimita selvitystä hänelle asetetussa kohtuullisessa määräajassa, eläkelaitos voi päättää, että luopumistuen suorittaminen keskeytetään, kunnes selvitys on toimitettu.

34 §

Tämän lain täytäntöönpanosta huolehtivat kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset, työvoima- ja elinkeinokeskukset, Maaseutuvirasto, maa- ja metsätalousministeriö, Paliskuntain yhdistys sekä eläkelaitos.

Maaseutuvirasto korvaa sopimosapuolella maa- ja metsätalousministeriön tämän Euroopan yhteisön varojen käytöstä eläkelaitoksen kanssa tekemässä yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua sopimuksessa, jossa määritellään eläkelaitoksen maksajaviraston sijasta hoitamat tehtävät siten kuin niistä laissa, mainitussa neuvoston asetuksessa sekä valtioneuvoston asetuksessa säädetään. Maaseutuvirasto voi myös tarvittaessa muuttaa sopimusta tai uusia sen siten, kuin siitä yhteisön lainsäädännössä säädetään. Sopimukseen voidaan ottaa myös määräykset eläkelaitok-

selle säädetyn tiedonantovelvollisuuden ja muiden velvoitteiden toteuttamiseksi tarpeellisista tekniluonteisista seikoista kuten menojen oikeellisuuden todentamisesta, maksajaviraston menoilmoitusten ja muiden selvitysten laatimiseksi tarpeellisten tietojen toimittamisesta sekä niitä koskevista määräajoista.

36 §

Kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisten, työvoima- ja elinkeinokeskusten, Maaseutuviraston ja maa- ja metsätalousministeriön asiana on eläkelaitoksen ohella valvoa, että luopumistuen saaja ei harjoita maataloutta ja että luopuja sekä luovutuksensaaja noudattavat tässä laissa tarkoitettuja sitoumuksia.

40 §

Eläkelaitoksella on velvollisuus antaa tarvittavat tiedot maa- ja metsätalousministeriölle, Maaseutuvirastolle ja työvoima- ja elinkeinokeskukselle 36 §:n 1 momentissa tarkoitettuja tehtäviä varten sekä maa- ja metsätalouden rakennepoliittisista toimenpiteistä annetussa laissa (1303/1994) tarkoitettua pelton metsittämistukijärjestelmän valvontaa varten.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

19.

Laki**maatalouden harjoittamisesta luopumisen tukemisesta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maatalouden harjoittamisesta luopumisen tukemisesta 21 päivänä heinäkuuta 2006 annetun lain (612/2006) 63 ja 65 §, 66 §:n 1 momentti, 70 §:n 2 momentti ja 73 §:n 3 momentti seuraavasti:

63 §

Lain toimeenpano

Tämän lain toimeenpanosta huolehtivat kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset, työvoima- ja elinkeinokeskukset, Maaseutuvirasto, maa- ja metsätalousministeriö sekä eläkelaitos.

65 §

Valvonnan järjestäminen

Maa- ja metsätalousministeriö vastaa luopumistuen käytön valvonnasta. Valvonnan toteuttamisesta vastaa Maaseutuvirasto. Ministeriöllä on oikeus ohjata ja valvoa eläkelaitoksen toimintaa siltä osin kuin se suorittaa tässä laissa tarkoitettuja tehtäviä. Maaseutuvirastolla on oikeus tarkastaa eläkelaitoksen toimintaa tässä laissa tarkoitettun tukijärjestelmän toimeenpanon osalta.

Eläkelaitoksen on tukijärjestelmää toimeenpannessaan huolehdittava, ettei tukea makseta sitoumusten vastaisesti. Eläkelaitoksen on järjestettävä toimintansa niin, että maa- ja metsätalousministeriö ja Maaseutuvirasto voivat valvoa tuen myöntämisen ja maksamisen edellytysten täyttymistä sekä sitoumusten noudattamista.

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen ja työvoima- ja elinkeinokeskuksen tehtävänä on osaltaan valvoa annettujen sitoumusten noudattamista.

66 §

Tuen saajia ja sitoumusten antajia koskevien tarkastusten suorittaminen

Maa- ja metsätalousministeriöllä, Maaseutuvirastolla sekä työvoima- ja elinkeinokeskuksella on oikeus teettää palveluksessaan olevilla virkamiehillä ennakoita ilmoittamatta tässä laissa tarkoitettun tuen myöntämisen ja maksamisen ehtojen sekä sitoumusten noudattamisen valvonnassa tarvittavia tarkastuksia.

70 §

Oikeus saada tietoja asian ratkaisemiseksi ja lakisääteisten tehtävien toimeenpanemiseksi

Maa- ja metsätalousministeriöllä, Maaseutuvirastolla, työvoima- ja elinkeinokeskuksella sekä kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisella on oikeus saada salassapitosäännösten ja muiden tiedon saamista koskevien säännösten estämättä eläkelaitokselta luopumistuen saajaa ja sitoumuksen antajaa koskevat tiedot, jotka ovat välttämättömiä 65 ja 66 §:ssä säädettyjen tehtävien hoitamiseksi. Maa- ja metsätalousministeriöllä ja Maaseutuvirastolla on oikeus saada tietoja kaikista luopumistuen saajista ja sitoumuksen antajista. Työvoima- ja elinkeinokeskuksella sekä kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisella on oikeus saada tietoja niistä tuensaajista ja sitoumuksen antajista, jotka ovat antaneet sitoumuksen asianomaisen viranomaisen toi-

mialueella sijaitsevasta maatilasta.

73 §

Eläkelaitoksen oikeus ja velvollisuus antaa tietoja

Eläkelaitoksen on annettava luopumistuen käytön seurantaa ja valvontaa varten maa- ja metsätalousministeriölle ja Maaseutuvirastolle tuen käyttämisen ja tukijärjestelmän toimeenpanon valvomiseksi välttämättömät 70 §:n 2 momentissa tarkoitetut tiedot. Tieto-

jen antamisesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella. Maa- ja metsätalousministeriöllä, Maaseutuvirastolla sekä työvoima- ja elinkeinokeskuksella on oikeus saada eläkelaitokselta tieto luopumistuen saajan ja hänen puolisonsa sekä sitoumuksen antajan ja hänen puolisonsa henkilötunnuksista sekä yhteystiedoista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

20.

Laki

maataloustuotannon lopettamistuesta annetun lain 18 ja 20 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan maataloustuotannon lopettamistuesta 30 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1340/1996) 18 §:n 1 momentti ja 20 §:n 1 momentti seuraavasti:

18 §

Lain täytäntöönpano

Tämän lain täytäntöönpanosta huolehtivat maa- ja metsätalousministeriö, Maaseutuvirasto, työvoima- ja elinkeinokeskukset, kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset ja eläkelaitos.

sekä kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisten asiana on eläkelaitoksen ohella valvoa, että lopettamistuen saaja ei harjoita maataloutta omaan tai yhteiseen lukuun ja että maatalouden harjoittamisen lopettanut luovuttaja ja luovutuksensaaja noudattavat tässä laissa tarkoitettuja sitoumuksia.

20 §

Valvonta

Maa- ja metsätalousministeriön, Maaseutuviraston, työvoima- ja elinkeinokeskusten

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

21.**Laki****maatalousyrittäjien eläkelain 17 f §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkelain (467/1969) 17 f §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 484/2002, seuraavasti:

17 f §

Sosiaali- ja terveysministeriöllä, Vakuutusvalvontavirastolla sekä valtiovarainministeriöllä on oikeus määräämässään kohtuullisessa ajassa saada muutakin kirjallista selvitystä eläkelaitoksen toiminnasta, ja ne voivat muullakin tavalla tarkastaa eläkelaitoksen toimintaa. Sama oikeus on eläketurvakeskussella 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettujen eläkkeiden ja muiden etuuksien sekä niiden

perusteena olevien tietojen osalta sekä maa- ja metsätalousministeriöllä ja Maaseutuvirastolla 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettujen toiminnan osalta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Helsingissä 19 päivänä lokakuuta 2006

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

1.

Laki**Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1100/1994) 2 §:n 3 momentti, 3 §:n 1 momentti, 5 a §:n otsikko ja 1 momentti, 7 a § sekä 11 §:n otsikko ja 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 273/2003, ja

lisätään 2 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi mainitussa laissa 273/2003, uusi 3 momentti, jolloin muutettu 3 momentti siirtyy 4 momentiksi, ja 11 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 273/2003, uusi 4 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

2 §

Toimivaltainen viranomainen

Ehdotus

2 §

Toimivaltainen viranomainen

Maa- ja metsätalousministeriö nimeää yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999 6 artiklassa tarkoitetun todistuksen myöntävän toimielimen, jäljempänä toimielin. Toimielimeksi voidaan valita suostumuksensa mukaan viranomainen tai tilintarkastuslaissa (936/1994) tai julkishallinnon ja -talouden tilintarkastajista annetussa laissa (467/1999) tarkoitettu tilintarkastusyhteisö taikka tilintarkastaja.

Maaseutuvirasto toimii yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005, jäljempänä rahoitusasetus, 6 artiklassa tarkoitettuna maksajavirastona. Maaseutuvirasto vastaa sille yhteisön lainsäädännössä säädettyjen tehtävien osalta varojen käytön seurannasta ja toimialansa valvonnan järjestämisestä sekä varojen käyttöä koskevien selvitysten laatimisesta. Maaseutuvirasto ohjaa ja valvoo muita viranomaisia niiden hoitaessa rahoitusasetuksen 6 artiklan nojalla maksajaviraston vastuulle kuuluvia tehtäviä.

Maa- ja metsätalousministeriö nimeää rahoitusasetuksen 7 artiklassa tarkoitetun todentamisviranomaisen. Todentamisviranomaiseksi voidaan valita suostumuksensa mukaan viranomainen taikka tilintarkastuslaissa (936/1994) tai julkishallinnon ja -talouden tilintarkastajista annetussa laissa (467/1999) tarkoitettu tilintarkastusyhteisö tai tilintarkastaja.

3 §

Valvonta

Maa- ja metsätalousministeriö johtaa ja valvoo Euroopan yhteisön yhteisestä maatalouspolitiikasta annettujen säädösten noudattamista.

3 §

Valvonta

Maa- ja metsätalousministeriö *vastaa* Euroopan yhteisön yhteisestä maatalouspolitiikasta annettujen säädösten *noudattamisen valvonnasta. Maaseutuvirastosta annetussa laissa (666/2006) säädettyjen tehtävien osalta säädösten noudattamista valvoo Maaseutuvirasto ja Elintarviketurvallisuusvirastosta annetussa laissa (25/2006) säädettyjen tehtävien osalta Elintarviketurvalisuusvirasto.*

5 a §

Todistuksen myöntävän toimielimen tarkastus- ja tiedonsaantioikeus

Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999 6 artiklassa säädetyn todistuksen myöntämiseksi välttämättömien tutkimusten tekemiseksi toimielin voi tehdä tarkastuksia niissä viranomaisissa tai yhteisöissä, jotka lain tai sopimuksen nojalla suorittavat sanotun asetuksen 5 artiklassa tarkoitetulle maksajavirastolle säädettyjä tehtäviä, taikka tuensaajan luona. Tarkastusta suorittavalla on oikeus tarkastaa tehtävänsä edellyttämässä laajuudessa tuensaajan kotieläinrakennukset, viljelmät, toimitilat sekä muut tuen maksamisen edellytyksenä olevat olosuhteet. Tarkastusta ei kuitenkaan saa suorittaa kotirauhan piiriin kuuluvissa tiloissa.

5 a §

Todentamisviranomaisen tarkastus- ja tiedonsaantioikeus

Rahoitusasetuksen 8 artiklassa säädetyn todistuksen myöntämiseksi välttämättömien tutkimusten tekemiseksi *todentamisviranomaisen* voi tehdä tarkastuksia niissä viranomaisissa tai yhteisöissä, jotka suorittavat maksajavirastolle säädettyjä tehtäviä, taikka tuensaajan luona. Tarkastusta suorittavalla on oikeus tarkastaa tehtävänsä edellyttämässä laajuudessa tuensaajan kotieläinrakennukset, viljelmät, toimitilat sekä muut tuen maksamisen edellytyksenä olevat olosuhteet. Tarkastusta ei kuitenkaan saa suorittaa kotirauhan piiriin kuuluvissa tiloissa.

7 a §

Tehtävissä noudatettava menettely

Tässä laissa säädettyjä tehtäviä suorittavat henkilöt toimivat virkavastuulla. Lisäksi tässä laissa säädettyjä tehtäviä suoritettaessa on noudatettava, mitä hallintomenettelylaissa (598/1982), kielilaissa (148/1922) ja valtion virkamieslain (750/1994) 14 ja 15 §:ssä

7 a §

Tehtävissä noudatettava menettely

Tässä laissa säädettyjä tehtäviä suoritettaessa on noudatettava, mitä *hallintolaissa (434/2003)*, kielilaissa (423/2003) ja valtion virkamieslain (750/1994) 14 ja 15 §:ssä säädetään. Asiakirjojen ja toiminnan julkisuudesta on voimassa, mitä

säädetään. Asiakirjojen ja toiminnan julkisuudesta on voimassa, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään.

toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään.

Valvontaa, tarkastusta, todentamista tai muuta tässä laissa tarkoitettua tehtävää hoitavaan sovelletaan tässä tehtävässään rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä. Vahingonkorvausvastuusta säädetään vahingonkorvauslaissa (412/1974).

11 §

Tarkemmat säännökset

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä kiintiöiden, tukien, palkkioiden ja korvausten hakemis-, myöntämis- ja maksamismenettelystä sekä maksamisedellytyksistä ja muista vastaavanlaisista seikoista sekä niiden hoitoon liittyvistä tallennus-, suunnitelma- ja seurantajärjestelmien teknisistä yksityiskohdista sekä teknisluonteisesta valvonnasta siltä osin kuin Euroopan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpano sitä edellyttää.

11 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tukiehtojen valvonnasta, valvonnassa noudatettavasta menettelystä, perus- ja kasvulohkojen ulko- ja sisärajojen määrittämisestä, mittausmenetelmistä, -tavoista, -tarkkuudesta ja toleranssista sekä tuen alentamisen ja keskeyttämisen perusteista, tehtävän vähennyksen määrästä sekä tuen alentamisesta ja keskeyttämisessä noudatettavasta menettelystä yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyjen täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdenmetytyn hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission asetuksen (EY) N:o 796/2004 sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä, jotka koskevat mainitun asetuksen IV ja IV a osastossa säädettyjä tukijärjestelmiä sekä kesannoidun maan käyttöä raaka-aineiden tuottamiseen annetun komission asetuksen (EY) N:o 1973/2004 edellyttämässä laajuudessa.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa säännöksiä kiintiöiden, tukien, palkkioiden ja korvausten maksamisen edellytyksistä Euroopan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpanon edellyttämässä laajuudessa. Maaseutuvirasto voi antaa määräyksiä kiintiöiden, tukien, palkkioiden ja korvausten hakemis-, myöntämis- ja

maksamismenettelystä, niiden hoitoon liittyvistä tallennus-, suunnitelma- ja seuranta-järjestelmien sekä EY:n yhteisen maatalouspolitiikan mukaisten markkinajärjestelmien hallinnointiin liittyvistä teknisistä yksityiskohdista siltä osin kuin Euroopan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpano sitä edellyttää ja määräykset ovat Maaseutuvirastosta annetun lain 2 §:ssä säädettyjen tehtävien toimeenpanoa. Lisäksi Maaseutuvirasto antaa määräykset tehtäviensä hoitamista varten tarvittavista hakemus-, sopimus-, valvonta-, päätös- ja muista vastaavista lomakkeista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toulukuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

2.

Laki

maatilatalouden kehittämisrahastosta annetun lain 2 a ja 3 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maatilatalouden kehittämisrahastosta 16 päivänä joulukuuta 1966 annetun lain (657/1966) 2 a §:n 1 momentin johdantokappale ja 2 momentti sekä 3 §:n 4 momentti, sellaisina kuin ne ovat laissa 1307/1994, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

2 a §

Maatilatalouden kehittämisrahasto on maa- ja metsätalousministeriön yhteydessä. Rahastoa hoitaa johtokunta, jonka nimittää valtioneuvosto. Johtokunnan kokoonpanosta ja toimikaudesta säädetään asetuksella. Johtokunnan tehtävänä on:

Maatilatalouden kehittämisrahaston hallintoa hoitaa muilta kuin 1 momentissa mainituilta osin maa- ja metsätalousministeriö siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään. Kehittämisrahaston kirjanpitoa ja maksuliikettä hoitaa maa- ja metsätalous-

Ehdotus

2 a §

Maatilatalouden kehittämisrahasto on maa- ja metsätalousministeriön yhteydessä. Rahastoa hoitaa johtokunta, jonka nimittää valtioneuvosto. Johtokunnan kokoonpanosta ja toimikaudesta säädetään *valtioneuvoston* asetuksella. Johtokunnan tehtävänä on:

Jollei lailla toisin säädetä, Maatilatalouden kehittämisrahaston hallintoa, *kirjanpitoa ja maksuliikennettä* hoitaa muilta kuin 1 momentissa mainituilta osin *Maaseutuvirasto*. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin kyseisistä *Maaseutuviras-*

ministeriön tietopalvelukeskus sen mukaan kuin siitä erikseen säädetään.

3 §

Rahaston varoja voidaan käyttää myös pakkohuutokaupalla myytyjen tilojen ja alueiden lunastamiseen valtiolle, sen mukaan kuin siitä erikseen säädetään, sekä tilojen ja alueiden valtiolle hankkimiseen valtion saamisen turvaamiseksi joko velkajärjestelyjen yhteydessä tai muuten.

ton tehtävistä.

3 §

Rahaston varoja voidaan käyttää *maidon viitemäärien ostamiseen kansalliseen varantoon ja niiden myymiseen kansallisesta varannosta sekä* myös pakkohuutokaupalla myytyjen tilojen ja alueiden lunastamiseen valtiolle, sen mukaan kuin siitä *laissa* erikseen säädetään, sekä tilojen ja alueiden valtiolle hankkimiseen valtion saamisen turvaamiseksi joko velkajärjestelyjen yhteydessä tai muuten.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

3.

Laki**maaseutuelinkeinojen rahoituslain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 12 päivänä maaliskuuta 1999 annetun maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999) 25 §:n 1 momentti, 26 §:n 2 momentti, 27 §:n 1, 2 ja 4 momentti, 28 §:n 2 momentti, 29 §:n 1 momentti, 30 §:n 2 momentti, 31 §:n 3 momentti, 32 §:n 1 momentti, 34 §, 35 §:n 2 momentti, 37 §:n 1 momentti, 41 §:n 1 momentti, 43 §:n 2 momentti, 44 §:n 1 ja 2 momentti, 45 §:n 3 momentti, 46 §:n 4 momentti, 52 §:n 2 momentti, 55 §:n 1 momentti, 58 §:n 1 momentti, 60 §, 63 §, 64 §:n otsikko ja 2 ja 3 momentti sekä 65 §:n 1 momentin 6 kohta,

sellaisina kuin niistä ovat 26 §:n 2 momentti, 30 §:n 2 momentti, 31 §:n 3 momentti, 37 §:n 1 momentti, 41 §:n 1 momentti, 44 §:n 1 momentti, 46 §:n 4 momentti ja 55 §:n 1 momentti laissa 274/2003, 32 §:n 1 momentti, 52 §:n 2 momentti ja 60 § laissa 225/2002, 44 §:n 2 momentti laissa 693/2004 ja 64 §:n 2 ja 3 momentti laissa 44/2000, sekä

lisätään lakiin uusi 74 b § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

25 §

25 §

Valtionlainan korko

Valtionlainan korko

Luottolaitokset voivat myöntää lainaa maa- ja metsätalousministeriön osoittamista maatilatalouden kehittämisrahaston varoista (*valtionlainat*).

Luottolaitokset voivat myöntää lainaa maa- ja metsätalousministeriön osoittamista maatilatalouden kehittämisrahaston varoista (*valtionlainat*). *Maaseutuvirasto päättää lainan myöntämisestä luottolaitokselle rahaston varoin toteutettavaa valtionlainoista varten.*

26 §

26 §

Valtionvastuu

Valtionvastuu

Valtionvastuun voimassaolon edellytyksenä on, että luottolaitos huolehtii lainasta ja sen vakuuksista tämän lain sekä sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten mukaisesti sekä hyvää pankkitapaa noudattaen. Lainan myöntänyt luottolaitos on myös velvollinen valvomaan valtion etua, kun lainan vakuutena oleva omaisuus muutetaan rahaksi vapaaehtoisessa velkajärjestelyssä, pakkohuutokaupassa tai konkurssi-

Valtionvastuun voimassaolon edellytyksenä on, että luottolaitos huolehtii lainasta ja sen vakuuksista tämän lain sekä sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten mukaisesti sekä hyvää pankkitapaa noudattaen. Lainan myöntänyt luottolaitos on myös velvollinen valvomaan valtion etua. *Maaseutuvirasto voi antaa tarkempia määräyksiä menettelystä, jolla lainan vakuutena oleva omaisuus muutetaan rahaksi vapaa-*

menettelyn yhteydessä. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään tarvittaessa valtion edun valvomiseen liittyvästä menettelystä.

27 §

Valtionlainoista maksettavat hyvitykset

Maa- ja metsätalousministeriö päättää luottolaitokselle valtionvastuun perusteella suoritettavasta pääoman ja korkojen hyvityksestä. Ennen hyvityksen vahvistamista ministeriön on selvitettävä, että velallisen ja mahdollisen takaajan maksukyvyttömyydestä johtuva lopullinen menetys on todettu ja ettei menetyistä ole voitu kattaa vakuutena olevan omaisuuden myynnistä saaduilla varoilla. Vakuuden myyntiä ei kuitenkaan vaadita silloin, kun velallinen tai lainasta vastuussa oleva kolmas henkilö saa yritysaneerauksessa tai yksityishenkilön velkajärjestelyssä tai muussa niitä vastaavassa järjestelyssä tai vakuusvastuun järjestelyssä säilyttää vakuutena olevan omaisuuden. Hyvityksen suorittaa luottolaitokselle maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskus maatilatalouden kehittämisrahaston varoista.

Jos luottolaitos saa hyvityksen maksamisen jälkeen perityksi lainansaajalta kertymättä jääneitä lyhennyksiä ja korkoja, sen on tilitettävä ne maa- ja metsätalousministeriölle maatilatalouden kehittämisrahastoon edelleen tuloutettavaksi. Maa- ja metsätalousministeriö voi periä luottolaitokselle maksetut hyvitykset takaisin lainansaajalta.

Maa- ja metsätalousministeriön on käsiteltävä valtionlainaa koskeva hyvityshakemus kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun luottolaitoksen hakemus on saapunut maa- ja metsätalousministeriölle ja velallisen ja mahdollisen takaajan maksukyvyttömyydestä johtuva lopullinen menetys on todettu. Mikäli hyvityshakemuksen ratkaisemiseen tarvitaan luottolaitokselta lisäselvitystä, lasketaan kolmen kuukauden määräaika siitä, kun maa- ja metsätalousministeriön pyytämät lisäselvitykset on annettu ministeriölle. Mikäli määräaika ylitetään, on valtio vel-

ehtoisessa velkajärjestelyssä, pakkohuuto-kaupassa tai konkurssimenettelyn yhteydessä.

27 §

Valtionlainoista maksettavat hyvitykset

Maaseutuvirasto päättää luottolaitokselle valtionvastuun perusteella suoritettavasta pääoman ja korkojen hyvityksestä. Ennen hyvityksen vahvistamista Maaseutuviraston on selvitettävä, että velallisen ja mahdollisen takaajan maksukyvyttömyydestä johtuva lopullinen menetys on todettu ja ettei menetyistä ole voitu kattaa vakuutena olevan omaisuuden myynnistä saaduilla varoilla. Vakuuden myyntiä ei kuitenkaan vaadita silloin, kun velallinen tai lainasta vastuussa oleva kolmas henkilö saa yritysaneerauksessa tai yksityishenkilön velkajärjestelyssä tai muussa niitä vastaavassa järjestelyssä tai vakuusvastuun järjestelyssä säilyttää vakuutena olevan omaisuuden. *Maaseutuvirasto suorittaa hyvityksen luottolaitokselle* maatilatalouden kehittämisrahaston varoista.

Jos luottolaitos saa hyvityksen maksamisen jälkeen perityksi lainansaajalta kertymättä jääneitä lyhennyksiä ja korkoja, sen on tilitettävä ne *Maaseutuvirastolle* maatilatalouden kehittämisrahastoon edelleen tuloutettaviksi. *Maaseutuvirasto* voi periä luottolaitokselle maksetut hyvitykset takaisin lainansaajalta.

Maaseutuviraston on käsiteltävä valtionlainaa koskeva hyvityshakemus kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun luottolaitoksen hakemus on saapunut *Maaseutuvirastolle* ja velallisen ja mahdollisen takaajan maksukyvyttömyydestä johtuva lopullinen menetys on todettu. *Jos* hyvityshakemuksen ratkaisemiseen tarvitaan luottolaitokselta lisäselvitystä, lasketaan kolmen kuukauden määräaika siitä, kun *Maaseutuviraston* pyytämät lisäselvitykset on annettu sille. Jos määräaika ylitetään, valtio on velvollinen suorittamaan ylitysajalta viivästyskorkoa

vollinen suorittamaan ylitysjalta viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan.

korkolain (633/1982) 4 §:n 1 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan.

28 §

Valtionlainan tilittäminen

Luottolaitoksen hyvityshakemuksen johdosta annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaiset maksut on maksettava seitsemän pankkipäivän kuluessa siitä, kun luottolaitos on saanut päätöksestä tiedon.

28 §

Valtionlainan tilittäminen

Luottolaitoksen hyvityshakemuksen *perusteella* annetun *Maaseutuviraston* päätöksen mukaiset maksut on maksettava seitsemän pankkipäivän kuluessa siitä, kun luottolaitos on saanut päätöksestä tiedon.

29 §

Korkotukilainojen korko

Luottolaitoksen korkotukilainasta perimä kokonaiskorko saa olla enintään sen koron suuruinen, jota pankki perii samanlaisiin tarkoituksiin myönnettävistä normaalikorkoisista lainoista lisättyä korkotukilainojen myöntämisestä ja hoitamisesta aiheutuvilla ylimääräisillä kustannuksilla. Maa- ja metsätalousministeriöllä on oikeus olla hyväksymättä lainaa korkotukilainaksi, jos lainan kokonaiskorko poikkeaa edellä mainitusta korosta.

29 §

Korkotukilainojen korko

Luottolaitoksen korkotukilainasta perimä kokonaiskorko saa olla enintään sen koron suuruinen, jota pankki perii samanlaisiin tarkoituksiin myönnettävistä normaalikorkoisista lainoista lisättyä korkotukilainojen myöntämisestä ja hoitamisesta aiheutuvilla ylimääräisillä kustannuksilla. *Maaseutuvirastolla* on oikeus olla hyväksymättä lainaa korkotukilainaksi, jos lainan kokonaiskorko poikkeaa edellä tarkoitetusta korosta.

30 §

Lainoitusta koskevia yleisiä säännöksiä

Valtioneuvoston asetuksella säädetään *tarkemmin* lainahakemuksissa vaadittavista lausunnoista, lainavarojen nostamisesta, hankkeen toteuttamisajasta, maksuhelpotuksista, lyhennysten ja koron kannosta, maksujen suorittamisen ajankohdasta, lainansiirroista, ylimääräisistä lyhennyksistä ja niiden vaikutuksesta erääntyviin lyhennyksiin, pääomamäärältään vähäisen saamisen suorittamisesta, valtionlainojen valtionvastuun toteuttamisesta sekä muista lainan myöntä-

30 §

Lainoitusta koskevia yleisiä säännöksiä

Valtioneuvoston asetuksella säädetään lainahakemuksissa vaadittavista lausunnoista, lainavarojen nostamisesta, hankkeen toteuttamisajasta, maksuhelpotuksista, lyhennysten ja koron kannosta, maksujen suorittamisen ajankohdasta, lainansiirroista, ylimääräisistä lyhennyksistä ja niiden vaikutuksesta erääntyviin lyhennyksiin, pääomamäärältään vähäisen saamisen suorittamisesta, valtionlainojen valtionvastuun toteuttamisesta sekä muista lainan myöntämi-

tämiseen ja hoitoon liittyvistä ehdoista. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa säännöksiä lainan myöntämiseen ja hoitoon liittyvistä menettelyistä sekä lainaehdojen muuttamismenettelyistä.

31 §

Valtionlainojen ja korkotukilainojen rahanliike

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan säätää, missä tapauksessa luottolaitokset voivat toimittaa edellä mainitut tehtävät ilman keskusrahallaitosta.

32 §

Valtiontakaus

Maa- ja metsätalousministeriö tai työvoima- ja elinkeinokeskus maa- ja metsätalousministeriön valtuuttamana voi valtion puolesta antaa takauksen maaseutuyritykselle ja muulle tämän lain mukaan tukikelpoiselle yhteisölle käyttöomaisuutta ja käyttöpääomaa varten myönnettyjen normaaliehtoisten sekä korkotukilainojen pääoman, koron ja luottoehtojen mukaisten muiden maksusuoritusten vakuudeksi. Takausluottojen pääomaa saa samanaikaisesti olla takaisin maksamatta enintään 80 miljoonan euron määrä. Valtioneuvoston asetuksella säädetään, milloin takaukseen sisältyy tukea ja miten sen määrä lasketaan. Lainansaajan on maksettava valtiontakauksesta maatilatalouden kehittämisrahastoon tuloutettava takausmaksu. Luottolaitos huolehtii maksun tilittämisestä valtiolle. Maksun suuruudesta ja sen perimisestä säädetään valtioneuvoston asetuksella. Maa- ja metsätalousministeriö voi säätää asetuksella tarkempia määräyksiä menettelyistä takausmaksua perittäessä.

seen ja hoitoon liittyvistä ehdoista. *Maaseutuvirasto voi antaa tarkempia määräyksiä lainan myöntämiseen ja hoitoon liittyvistä menettelyistä sekä lainaehdojen muuttamismenettelyistä.*

31 §

Valtionlainojen ja korkotukilainojen rahanliike

Maaseutuvirasto voi antaa määräyksiä siitä, missä tapauksessa luottolaitokset voivat toimittaa edellä mainitut tehtävät ilman keskusrahallaitosta. Maaseutuvirasto allekirjoittaa 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetut velkakirjat valtion puolesta.

32 §

Valtiontakaus

Maaseutuvirasto tai työvoima- ja elinkeinokeskus Maaseutuviraston vuosittain valtuuttamana voi valtion puolesta antaa takauksen maaseutuyritykselle ja muulle tämän lain mukaan tukikelpoiselle yhteisölle käyttöomaisuutta ja käyttöpääomaa varten myönnettyjen normaaliehtoisten sekä korkotukilainojen pääoman, koron ja luottoehtojen mukaisten muiden maksusuoritusten vakuudeksi. Takausluottojen pääomaa saa samanaikaisesti olla takaisin maksamatta enintään 80 miljoonan euron määrä. Valtioneuvoston asetuksella säädetään, milloin takaukseen sisältyy tukea ja miten sen määrä lasketaan. Lainansaajan on maksettava valtiontakauksesta maatilatalouden kehittämisrahastoon tuloutettava takausmaksu. Luottolaitos huolehtii maksun tilittämisestä valtiolle. Maksun suuruudesta ja sen perimisestä säädetään valtioneuvoston asetuksella. Maaseutuvirasto voi antaa tarkempia määräyksiä menettelyistä takausmaksua perittäessä.

34 §

Takautumisvaatimuksesta luopuminen

Maa- ja metsätalousministeriö voi päättää, että takauksen perusteella valtion varoista luottolaitokselle suoritettua lainan pääoma, korot ja takausmaksu jätetään perimättä sellaiselta henkilöltä, jonka ei voida katsoa kohtuudella selviytyvän maksuista pysyvän työkyvyttömyyden, pitkäaikaisen työttömyyden, huoltovelvollisuuden tai muun näihin verrattavan syyn perusteella.

35 §

Luottolaitoksen kulujen korvaaminen

Maa- ja metsätalousministeriö päättää valtionlainan hoitamisesta luottolaitokselle maksettujen 1 momentissa tarkoitettujen korvausten perimisestä luottolaitokselta takaisin joko osaksi tai kokonaan, jos luottolaitos ei ole hoitanut valtionlainaa tässä laissa tai sen nojalla säädetyllä tavalla. Takaisinperimiseen voidaan 46 §:ssä säädetyn estämättä ryhtyä koko laina-ajan.

37 §

Vapaaehtoisen velkajärjestelyn rajoitukset

Vapaaehtoisessa velkajärjestelyssä ei voida myöntää maksuvapautusta valtionlainan lyhennyksille, jos lainan esinevakuus tai lainalle liike- tai siihen verrattavassa toiminnassa annettu takaus turvaa lyhennysten maksun. Velallisen asunnon säilyttämiseksi, yrityksen toiminnan jatkumisen turvaamiseksi tai muista erityisen painavista syistä maksuvapautus voidaan kuitenkin myöntää. Hakemus on näissä tapauksissa saatettava maa- ja metsätalousministeriön ratkaistavaksi.

34 §

Takautumisvaatimuksesta luopuminen

Maaseutuvirasto voi päättää, että takauksen perusteella valtion varoista luottolaitokselle suoritettua lainan pääoma, korot ja takausmaksu jätetään perimättä henkilöltä, jonka ei voida katsoa kohtuudella selviytyvän maksuista pysyvän työkyvyttömyyden, pitkäaikaisen työttömyyden, huoltovelvollisuuden tai muun näihin verrattavan syyn perusteella.

35 §

Luottolaitoksen kulujen korvaaminen

Maaseutuvirasto päättää valtionlainan hoitamisesta luottolaitokselle maksettujen 1 momentissa tarkoitettujen korvausten perimisestä luottolaitokselta takaisin joko osaksi tai kokonaan, jos luottolaitos ei ole hoitanut valtionlainaa tässä laissa tai sen nojalla säädetyllä tavalla. Takaisinperimiseen voidaan 46 §:ssä säädetyn estämättä ryhtyä koko laina-ajan.

37 §

Vapaaehtoisen velkajärjestelyn rajoitukset

Vapaaehtoisessa velkajärjestelyssä ei voida myöntää maksuvapautusta valtionlainan lyhennyksille, jos lainan esinevakuus tai lainalle liike- tai siihen verrattavassa toiminnassa annettu takaus turvaa lyhennysten maksun. Velallisen asunnon säilyttämiseksi, yrityksen toiminnan jatkumisen turvaamiseksi tai muista erityisen painavista syistä maksuvapautus voidaan kuitenkin myöntää. Hakemus on näissä tapauksissa saatettava Maaseutuviraston ratkaistavaksi.

41 §

Valvonta

Maa- ja metsätalousministeriön velvollisuutena on järjestää varojen käytön valvonta siten, että tarvittavien varojen käyttö- ja seurantatietojen avulla todetaan, ovatko tuen myöntämisen ja maksamisen edellytykset olleet olemassa sekä onko tuen myöntämisen ja maksamisen ehtoja noudatettu. Kauppa- ja teollisuusministeriöllä on kuitenkin ensisijainen vastuu jalostuksen ja markkinoinnin tuen käyttöä koskevasta valvonnasta ja tarkastuksesta EY:n maaseudun kehittämisasetuksen 25–28 artiklassa tarkoitetun osarahoitetun tuen osalta. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella tai, jos kysymys on kauppa- ja teollisuusministeriön vastuulla olevien tukien valvonnasta, kauppa- ja teollisuusministeriön asetuksella voidaan tarvittaessa antaa teknislousteisia säännöksiä lainojen ja tukien käytön valvonnasta ja seurannasta.

43 §

Luottolaitoksissa suoritettava valvonta

Lainan myöntänyt luottolaitos on velvollinen antamaan maa- ja metsätalousministeriölle yksilöidystä pyynnöstä sellaisia tietoja, jotka ovat tarpeen sen selvittämiseksi, onko lainan hakija ollut tuen tarpeessa. Se on myös velvollinen antamaan maa- ja metsätalousministeriölle tai sen valtuuttamalle henkilölle ne tiedot ja tarkastettavaksi ne asiakirjat, jotka tarvitaan sen toteamiseksi, onko lainaehdot ja asianomaisia Euroopan yhteisön säädöksiä, tätä lakia ja sen nojalla annettuja säädöksiä ja määräyksiä muutoin noudatettu. Edellä mainittu tietojenantovelvollisuus koskee myös salassa pidettäviä tietoja.

41 §

Valvonta

Maa- ja metsätalousministeriö huolehtii siitä, että varojen käytön valvonta on järjestetty asianmukaisesti. Maaseutuvirasto toteuttaa varojen käytön valvonnan siten, että tarvittavien varojen käyttö- ja seurantatietojen avulla todetaan, ovatko tuen myöntämisen ja maksamisen edellytykset olleet olemassa sekä onko tuen myöntämisen ja maksamisen ehtoja noudatettu. Kauppa- ja teollisuusministeriöllä on kuitenkin ensisijainen vastuu jalostuksen ja markkinoinnin tuen käyttöä koskevasta valvonnasta ja tarkastuksesta EY:n maaseudun kehittämisasetuksen 25–28 artiklassa tarkoitetun osarahoitetun tuen osalta. Maaseutuvirasto voi antaa teknislousteisia määräyksiä lainojen ja tukien käytön valvonnasta ja seurannasta. Jos kysymys on kauppa- ja teollisuusministeriön vastuulla olevien tukien valvonnasta, kauppa- ja teollisuusministeriön asetuksella voidaan antaa vastaavia teknislousteisia säännöksiä.

43 §

Luottolaitoksissa suoritettava valvonta

Lainan myöntänyt luottolaitos on velvollinen antamaan maa- ja metsätalousministeriölle sekä Maaseutuvirastolle yksilöidystä pyynnöstä tietoja, jotka ovat tarpeen sen selvittämiseksi, onko lainan hakija ollut tuen tarpeessa. Se on myös velvollinen antamaan maa- ja metsätalousministeriölle, Maaseutuvirastolle tai näiden valtuuttamalle henkilölle tiedot, jotka tarvitaan sen toteamiseksi, onko lainaehdot ja asianomaisia Euroopan yhteisön säädöksiä taikka tätä lakia ja sen nojalla annettuja säädöksiä ja määräyksiä muutoin noudatettu. Edellä mainittu tietojenantovelvollisuus koskee myös salassa pidettäviä tietoja.

44 §

Tarkastusoikeus

Maa- ja metsätalousministeriöllä, työvoima- ja elinkeinokeskuksilla, EY:n kehittämisasetuksen 25? 28 artiklassa tarkoitetun osarahoitetun maataloustuotteiden jalostuksen ja markkinoinnin tuen osalta kauppa- ja teollisuusministeriöllä sekä metsitykseen tai muihin metsätaloustoimenpiteisiin liittyvän tuen osalta metsäkeskuksilla samoin kuin suunnitelmiin perustuvien ympäristötuen erityistukisopimusten osalta alueellisilla ympäristökeskuksilla on oikeus teettää palveluksessaan olevilla virkamiehillä ennakolta ilmoittamatta tässä laissa tarkoitettujen avustusten, lainojen ja muiden tukien myöntämiseen, maksamiseen ja käyttöön liittyvien edellytysten ja ehtojen noudattamisen valvonnassa tarvittavia tarkastuksia.

Valvonnan ja tarkastusten asianmukaiseksi suorittamiseksi maa- ja metsätalousministeriö voi valtuuttaa toisen viranomaisen tai ulkopuolisen tilintarkastajan suorittamaan I momentissa mainittujen tukimuotojen käyttöön liittyviä tuen välittäjiin, myöntäjiin ja saajiin kohdistuvia tarkastuksia. Tilintarkastajan tulee olla tilintarkastuslaissa (936/1994) tai julkishallinnon ja -talouden tilintarkastajista annetussa laissa (467/1999) tarkoitettu hyväksytty tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö. Tilintarkastusyhteisön on nimettävä tarkastuksesta vastuullinen tilintarkastaja. Tarkastustehtävää suorittamaan valtuutettuun tilintarkastajaan tai tilintarkastusyhteisöön sovelletaan hallintolakia, kielilakia (423/2003) sekä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia (621/1999). Tarkastusta suorittavat tilintarkastajat toimivat virkavastuulla.

44 §

Tarkastusoikeus

Maa- ja metsätalousministeriöllä, *Maaseutuvirastolla*, työvoima- ja elinkeinokeskuksilla, EY:n kehittämisasetuksen 25—28 artiklassa tarkoitetun osarahoitetun maataloustuotteiden jalostuksen ja markkinoinnin tuen osalta kauppa- ja teollisuusministeriöllä sekä metsitykseen tai muihin metsätaloustoimenpiteisiin liittyvän tuen osalta metsäkeskuksilla samoin kuin suunnitelmiin perustuvien ympäristötuen erityistukisopimusten osalta alueellisilla ympäristökeskuksilla on oikeus teettää palveluksessaan olevilla virkamiehillä ennakolta ilmoittamatta tässä laissa tarkoitettujen avustusten, lainojen ja muiden tukien myöntämiseen, maksamiseen ja käyttöön liittyvien edellytysten ja ehtojen noudattamisen valvonnassa tarvittavia tarkastuksia.

Valvonnan ja tarkastusten asianmukaiseksi suorittamiseksi maa- ja metsätalousministeriö ja *Maaseutuvirasto* voivat valtuuttaa toisen viranomaisen tai ulkopuolisen tilintarkastajan suorittamaan I momentissa mainittujen tukimuotojen käyttöön liittyviä tuen välittäjiin, myöntäjiin ja saajiin kohdistuvia tarkastuksia. Tilintarkastajan tulee olla tilintarkastuslaissa (936/1994) tai julkishallinnon ja -talouden tilintarkastajista annetussa laissa (467/1999) tarkoitettu hyväksytty tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö. Tilintarkastusyhteisön on nimettävä tarkastuksesta vastuullinen tilintarkastaja. Tarkastustehtävää suorittamaan valtuutettuun tilintarkastajaan tai tilintarkastusyhteisöön sovelletaan hallintolakia, kielilakia (423/2003) sekä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia (621/1999). *Tilintarkastajaan sovelletaan hänen suorittamassaan tässä tarkoitettua tarkastustehtävää rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä. Vahingonkorvausvastuusta säädetään vahingonkorvauslaissa (412/1974).*

45 §

Tietojensaanti, luovutus ja salassapito

Tämän lain täytäntöönpanoon osallistuvalla viranomaisella ja metsäkeskuksella on salassapitovelvollisuuden estämättä oikeus luovuttaa maa- ja metsätalousministeriölle, kauppa- ja teollisuusministeriölle ja ympäristöministeriölle edelleen Euroopan yhteisön asianomaisille toimielimille luovutettavaksi muutoin salassa pidettävä tieto, joka on tarpeen valvottaessa, että Euroopan yhteisön lainsäädäntöä on noudatettu myönnettäessä tukea, jonka rahoittamiseen yhteisö on osallistunut.

46 §

Tuen ja valtionlainan takaisinperiminen tuen saajalta

Asianomainen ministeriö päättää myöntämiensä avustusten takaisinperimisestä ja niiden maksamisen lakkauttamisesta. Muutoin tuen takaisinperimisestä ja maksamisen lakkauttamisesta päättää työvoima- ja elinkeinokeskus. Tuki on perittävä takaisin kohtuullisessa ajassa ottaen huomioon takaisinperimisen peruste ja henkilön maksukyky. Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää ajasta, jonka kuluessa tuki on perittävä takaisin. Tuen takaisinperimiseen ei saa ryhtyä enää sen jälkeen, kun 10 vuotta on kulunut tuen viimeisen erän maksamisesta.

52 §

Takaisin maksettavan määrän korko ja viivästyskorko

Maa- ja metsätalousministeriö voi erityi-

45 §

Tietojensaanti, luovutus ja salassapito

Tämän lain täytäntöönpanoon osallistuvalla viranomaisella ja metsäkeskuksella on salassapitovelvollisuuden estämättä oikeus luovuttaa maa- ja metsätalousministeriölle, *Maaseutuvirastolle*, kauppa- ja teollisuusministeriölle ja ympäristöministeriölle edelleen Euroopan yhteisön asianomaisille toimielimille luovutettavaksi muutoin salassa pidettävä tieto, joka on tarpeen valvottaessa, että Euroopan yhteisön lainsäädäntöä on noudatettu myönnettäessä tukea, jonka rahoittamiseen yhteisö on osallistunut.

46 §

Tuen ja valtionlainan takaisinperiminen tuen saajalta

Asianomainen ministeriö ja *Maaseutuvirasto päättävät* myöntämiensä avustusten takaisinperimisestä ja niiden maksamisen lakkauttamisesta. Muutoin tuen takaisinperimisestä ja maksamisen lakkauttamisesta päättää työvoima- ja elinkeinokeskus. Tuki on perittävä takaisin kohtuullisessa ajassa ottaen huomioon takaisinperimisen peruste ja henkilön maksukyky. *Avustuksen takaisinmaksuaika saa olla korkeintaan vuoden ja valtionlainan takaisinmaksuaika korkeintaan kahden vuoden pituinen. Lainaa ja avustusta irtisanottaessa ja tukea takaisin perittäessä on samalla päätettävä, onko maksettavaksi määrätty pääoma suoritettava yhdessä vai useammassa erässä.* Tuen takaisinperimiseen ei saa ryhtyä enää sen jälkeen, kun 10 vuotta on kulunut tuen viimeisen erän maksamisesta.

52 §

Takaisin maksettavan määrän korko ja viivästyskorko

Maaseutuvirasto voi erityisestä syystä

sestä syystä päättää, että I momentissa tarkoitettu korko jätetään osaksi tai kokonaan perimättä, jollei Euroopan yhteisön lainsäädännöstä muuta johdu.

55 §

Viranomaiset

Tämän lain täytäntöönpanosta huolehtivat maa- ja metsätalousministeriö, maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskus, työvoima- ja elinkeinokeskukset, metsäkeskukset ja kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset. Maataloustuotteiden jalostuksen ja markkinoinnin tukea koskevalta osalta tämän lain täytäntöönpanosta huolehtii myös kauppa- ja teollisuusministeriö. Maatalouden ympäristötuen täytäntöönpanosta huolehtii maa- ja metsätalousministeriö yhteistyössä ympäristöministeriön kanssa. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin toimivallan jaosta kysymyksessä olevien ministeriöiden kesken.

58 §

Muutoksenhaku

Asianosainen saa hakea muutosta työvoima- ja elinkeinokeskuksen tämän lain nojalla tekemään päätökseen valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan 30 päivän kuluessa siitä, kun hän on saanut tiedon päätöksestä.

60 §

Muutoksenhakumenettely

Valituskirjelmä voidaan 58 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa toimittaa muutoksenhakuviranomaiselle tai sille työvoima- ja elinkeinokeskukselle, jonka päätökseen muutosta haetaan. Työvoima- ja elinkeinokeskuksen on lähetettävä valituskirjelmä sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta maaseutuelinkeinojen valituslautakunnalle.

päättää, että I momentissa tarkoitettu korko jätetään osaksi tai kokonaan perimättä, jollei Euroopan yhteisön lainsäädännöstä muuta johdu.

55 §

Viranomaiset

Tämän lain täytäntöönpanosta huolehtivat maa- ja metsätalousministeriö, *Maaseutuvirasto*, työvoima- ja elinkeinokeskukset, metsäkeskukset ja kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset. Maataloustuotteiden jalostuksen ja markkinoinnin tukea koskevalta osalta tämän lain täytäntöönpanosta huolehtii myös kauppa- ja teollisuusministeriö. Maatalouden ympäristötuen täytäntöönpanosta huolehtii maa- ja metsätalousministeriö ja *Maaseutuvirasto* yhteistyössä ympäristöministeriön kanssa. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin toimivallan jaosta kysymyksessä olevien ministeriöiden kesken.

58 §

Muutoksenhaku

Asianosainen saa hakea muutosta *Maaseutuviraston* ja työvoima- ja elinkeinokeskuksen tämän lain nojalla tekemään päätökseen valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan 30 päivän kuluessa siitä, kun hän on saanut tiedon päätöksestä.

60 §

Muutoksenhakumenettely

Valituskirjelmä voidaan 58 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa toimittaa muutoksenhakuviranomaiselle tai sille työvoima- ja elinkeinokeskukselle, jonka päätökseen muutosta haetaan. *Jos muutosta haetaan Maaseutuviraston tämän lain nojalla antamaan päätökseen, valituskirjelmä voidaan toimittaa myös Maaseutuvirastolle. Maaseutuviraston ja työvoima- ja elinkeinokeskuksen*

on lähetettävä valituskirjelmä sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta maaseutuelinkeinojen valituslautakunnalle.

63 §

Käsittelymaksun periminen

Tämän lain nojalla annetuista päätöksistä peritään maksu siten kuin maksujen perimisestä erikseen säädetään. Työvoima- ja elinkeinokeskuksen velkajärjestelyä ja muita luottojen maksuhelpotuksia sekä avustusten ja muun tuen myöntämistä koskevat päätökset ovat kuitenkin maksuttomia. Velkajärjestelyä ja muita luottojen maksuhelpotuksia koskevat päätökset ovat maksuttomat myös maaseutuelinkeinojen valituslautakunnassa.

64 §

Tarkemmat säännökset

Maa- ja metsätalousministeriö säätää lakia ja valtioneuvoston asetusta tarkemmat asetukset tuettavien toimenpiteiden hyväksyttävistä kustannuksista, tuettavien kokonaisinvestointien enimmäismääristä, hankkeen ja toimenpiteen toteuttamisajasta, tuen siirtämisestä sekä tarvittavien maksuvalmius-, kannattavuus- ja muiden laskelmien, maaseutuyritysten kehittämissuunnitelmien ja velkajärjestelysopimusten laatimistavasta. Maa- ja metsätalousministeriö vahvistaa niin ikään kauppa- ja velkakirjakaavat, hakemus-, sopimus- ja päätöskaat sekä määrää hakijan omakustannusosuuden velkajärjestelysuunnitelmasta ja säätää asetuksella määräykset kustannusten korvaamiseen liittyvistä menettelytavoista.

Maa- ja metsätalousministeriö voi säätää asetuksella myös tarkemmin tuen ja lainan hakemis-, myöntämis- ja maksamismenettelystä sekä lainojen ja tukien hoitoon liittyvien tallennus-, seuranta- ja valvontajärjestelmien teknisistä yksityiskohdista. Edellä mainituista seikoista voi myös kauppa- ja teollisuusministeriö säätää asetuksella tar-

63 §

Käsittelymaksun periminen

Tämän lain nojalla annetuista päätöksistä peritään maksu siten kuin maksujen perimisestä erikseen säädetään. *Maaseutuviraston ja työvoima- ja elinkeinokeskuksen velkajärjestelyä ja muita luottojen maksuhelpotuksia sekä avustusten ja muun tuen myöntämistä koskevat päätökset ovat kuitenkin maksuttomia. Velkajärjestelyä ja muita luottojen maksuhelpotuksia koskevat päätökset ovat maksuttomat myös maaseutuelinkeinojen valituslautakunnassa.*

64 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään tuettavien toimenpiteiden hyväksyttävistä kustannuksista, tuettavien kokonaisinvestointien enimmäismääristä, hankkeen ja toimenpiteen toteuttamisajasta ja tuen siirtämisestä. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan säätää myös tuen hakemis-, myöntämis- ja maksamismenettelystä.

Maaseutuvirasto antaa tarkemmat määräykset hakijan omakustannusosuudesta velkajärjestelysuunnitelmasta ja velkajärjestelyyn liittyvien kustannusten korvaamiseen liittyvistä menettelytavoista. Maaseutuvirasto antaa määräykset tarvittavien maksuvalmius-, kannattavuus- ja muiden laskelmien, maaseutuyritysten kehittämis-

kempia määräyksiä siltä osin kuin on kysymys sen hallinnonalalle kuuluvasta jalostuksen ja markkinoinnin tuesta.

65 §

Maatilatalouden kehittämisrahaston varojen käyttö

Maatilatalouden kehittämisrahaston varoja voidaan sen lisäksi, mitä niiden käyttämisestä on edellä säädetty, käyttää:

6) maa- ja metsätalousministeriön ja työvoima- ja elinkeinokeskuksen hallinnassa olevan pellon metsittämiseen ja niiden hallinnassa olevilla metsämailla tarpeellisiin metsänhoito- ja metsänparannustöihin; sekä

suunnitelmien ja velkajärjestelysopimusten laatimistavasta. Lisäksi Maaseutuvirasto antaa määräykset kauppa- ja velkakirjakaavoista, hakemus-, sopimus- ja päätöskaavoista sekä lainojen ja tukien hoitoon liittyvien tallennus-, seuranta- ja valvontajärjestelmien yksityiskohdista. Edellä mainituista seikoista voi myös kauppa- ja teollisuusministeriö antaa asetuksella tarkempia säännöksiä siltä osin kuin on kysymys sen hallinnonalalle kuuluvasta jalostuksen ja markkinoinnin tuesta.

65 §

Maatilatalouden kehittämisrahaston varojen käyttö

Maatilatalouden kehittämisrahaston varoja voidaan sen lisäksi, mitä niiden käyttämisestä on edellä säädetty, käyttää:

6) maa- ja metsätalousministeriön, *Maaseutuviraston* tai työvoima- ja elinkeinokeskuksen hallinnassa olevan pellon metsittämiseen ja niiden hallinnassa olevilla metsämailla tarpeellisiin metsänhoito- ja metsänparannustöihin; sekä

74 b §

Aikaisemmasta lainsäädännöstä aiheutuvat Maaseutuviraston tehtävät

Sen estämättä, mitä 68, 69 ja 71—74 §:ssä säädetään ennen tämän lain voimaantuloa syntyneeseen oikeussuhteeseen sovellettavista säännöksistä, määräyksistä ja sopimusehdoista, maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskukselle kuuluneet tehtävät hoitaa Maaseutuvirasto, jollei lailla erikseen toisin säädetä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Tämän lain voimaan tullessa siirtyvät ne maa- ja metsätalousministeriössä vireillä olevat asiat, jotka tämän tai muun lain tai lain nojalla annettavan asetuksen mukaan

kuuluvat Maaseutuviraston tehtäviin, kyseisen viraston käsiteltäviksi. Lain 27 §:n mukaiset maa- ja metsätalousministeriössä viireillä olevat hyvityshakemukset ratkaistaan kuitenkin maa- ja metsätalousministeriössä.

4.

Laki

porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 21 päivänä tammikuuta 2000 annetun porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain (45/2000) 21 §:n 1 momentti, 23 §:n 1 ja 2 momentti, 24 §:n 1 momentti, 25 §:n 2 momentti, 26 §:n 1 momentti, 27 §:n 2 momentti, 28 §:n 3 momentti, 29 §:n 2 momentti, 31 §:n 2 momentti, 35 §:n 1 momentti, 37 §:n 1 momentti, 39 §:n 2 momentti, 40 §:n 1 ja 2 momentti, 42 §:n 3 momentti, 45 §:n 1 momentti, 50 §:n 2 momentti, 55 §:n 1 momentti, 56 §:n 1 momentti, 60 §, 64 §:n otsikko ja 2 ja 3 momentti sekä 74 §,

sellaisina kuin niistä ovat 31 §:n 2 momentti, 40 §:n 1 ja 2 momentti ja 45 §:n 1 momentti laissa 275/2004, ja

lisätään lakiin uusi 76 a § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

21 §

21 §

Valtionlainat ja niiden korko

Valtionlainat ja niiden korko

Luottolaitokset voivat myöntää lainaa maa- ja metsätalousministeriön osoittamista maatilatalouden kehittämisrahaston varoista (*valtionlainat*).

Luottolaitokset voivat myöntää lainaa maa- ja metsätalousministeriön osoittamista maatilatalouden kehittämisrahaston varoista (*valtionlainat*). *Maaseutuvirasto päättää lainan myöntämisestä luottolaitokselle kehittämisrahaston varoin toteutettavaa valtionlainoitusta varten.*

23 §

23 §

Valtionlainoista maksettavat hyvitykset

Valtionlainoista maksettavat hyvitykset

Maa- ja metsätalousministeriö päättää luottolaitokselle valtionvastuun perusteella suoritettavasta pääoman ja korkojen hyvityksestä. Ennen hyvityksen vahvistamista

Maaseutuvirasto päättää luottolaitokselle valtionvastuun perusteella suoritettavasta pääoman ja korkojen hyvityksestä. Ennen hyvityksen vahvistamista Maaseutuviraston

ministeriön on selvitettävä, että velallisen ja mahdollisen takaajan maksukyvyttömyydestä johtuva lopullinen menetys on todettu ja ettei menetystä ole voitu kattaa vakuutena olevan omaisuuden myynnistä saaduilla varoilla. Vakuuden myyntiä ei kuitenkaan vaadita silloin, kun velallinen tai lainasta vastuussa oleva kolmas henkilö saa yrityssaneerauksessa tai yksityishenkilön velkajärjestelyssä tai muussa niitä vastaavassa järjestelyssä tai vakuusvastuun järjestelyssä säilyttää vakuutena olevan omaisuuden. Hyvityksen suorittaa luottolaitokselle maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskus maatilatalouden kehittämisrahaston varoista.

Jos luottolaitos saa hyvityksen maksamisen jälkeen perityksi lainansaajalta kertymättä jääneitä lyhennyksiä ja korkoja, sen on tilitettävä ne maa- ja metsätalousministeriölle maatilatalouden kehittämisrahastoon edelleen tuloutettavaksi. Maa- ja metsätalousministeriö päättää luottolaitokselle maksetun hyvityksen perimisestä takaisin lainansaajalta.

24 §

Hyvityshakemusten käsittelyaika ja hyvityksiä koskevat viivästyskorot

Maa- ja metsätalousministeriön on käsiteltävä valtionlainaa koskeva hyvityshakemus kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun luottolaitoksen hakemus on saapunut maa- ja metsätalousministeriölle ja velallisen ja mahdollisen takaajan maksukyvyttömyydestä johtuva lopullinen menetys on todettu. Jos hyvityshakemuksen ratkaisemiseen tarvitaan luottolaitokselta lisäselvitystä, lasketaan kolmen kuukauden määräaika siitä, kun maa- ja metsätalousministeriön pyytämät lisäselvitykset on annettu ministeriölle. Jos määräaika ylitetään, on valtio velvollinen suorittamaan ylitysajalta viivästyskorkoa korkolain (633/1982) 4 §:n 3 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan.

on selvitettävä, että velallisen ja mahdollisen takaajan maksukyvyttömyydestä johtuva lopullinen menetys on todettu ja ettei menetystä ole voitu kattaa vakuutena olevan omaisuuden myynnistä saaduilla varoilla. Vakuuden myyntiä ei kuitenkaan vaadita silloin, kun velallinen tai lainasta vastuussa oleva kolmas henkilö saa yrityssaneerauksessa tai yksityishenkilön velkajärjestelyssä tai muussa vastaavassa järjestelyssä tai vakuusvastuun järjestelyssä säilyttää vakuutena olevan omaisuuden. Hyvityksen suorittaa luottolaitokselle *Maaseutuvirasto* maatilatalouden kehittämisrahaston varoista.

Jos luottolaitos saa hyvityksen maksamisen jälkeen perityksi lainansaajalta kertymättä jääneitä lyhennyksiä ja korkoja, sen on tilitettävä ne *Maaseutuvirastolle* maatilatalouden kehittämisrahastoon edelleen tuloutettavaksi. *Maaseutuvirasto* päättää luottolaitokselle maksetun hyvityksen perimisestä takaisin lainansaajalta.

24 §

Hyvityshakemusten käsittelyaika ja hyvityksiä koskevat viivästyskorot

Maaseutuviraston on käsiteltävä valtionlainaa koskeva hyvityshakemus kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun luottolaitoksen hakemus on saapunut *Maaseutuvirastolle* ja velallisen ja mahdollisen takaajan maksukyvyttömyydestä johtunut lopullinen menetys on todettu. Jos hyvityshakemuksen ratkaisemiseen tarvitaan luottolaitokselta lisäselvitystä, lasketaan kolmen kuukauden määräaika siitä, kun *Maaseutuviraston* pyytämät lisäselvitykset on toimitettu. Jos määräaika ylitetään, on valtio velvollinen suorittamaan ylitysajalta viivästyskorkoa korkolain (633/1982) 4 §:n 1 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan.

25 §

Valtionlainan tilittäminen

Luottolaitoksen hyvityshakemuksen johdosta annetun maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaiset maksut on maksettava seitsemän pankkipäivän kuluessa siitä, kun luottolaitos on saanut päätöksestä tiedon.

26 §

Korkotukilainojen korko

Luottolaitoksen korkotukilainasta perimä kokonaiskorko saa olla enintään sen koron suuruinen, jota pankki perii samanlaisiin tarkoituksiin tavanomaisin ehdoin myönnettävistä normaalikorkoisista lainoista lisättyinä korkotukilainojen myöntämisestä ja hoitamisesta aiheutuvilla ylimääräisillä kustannuksilla. Maa- ja metsätalousministeriöllä on oikeus olla hyväksymättä lainaa korkotukilainaksi, jos lainan kokonaiskorko poikkeaa edellä mainitusta korosta.

27 §

Lainoitusta koskevia yleisiä säännöksiä

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin tukihakemuksista vaadittavista lausunnoista, lainavarojen nostamisesta, työn suorittamisajasta, maksuhelputuksista, lyhennysten ja koron kannosta, maksujen suorittamisen ajankohdasta, lainansiirroista, ylimääräisistä lyhennyksistä ja niiden vaikutuksesta erääntyviin lyhennyksiin, pääomamäärältään vähäisen saamisen suorittamisesta, valtionlainojen valtionvastuun toteuttamisesta, lainaehtojen muuttamismenettelyistä sekä muista lainan myöntämiseen ja hoitoon liittyvistä menettelyistä ja ehdoista.

25 §

Valtionlainan tilittäminen

Luottolaitoksen hyvityshakemuksen johdosta annetun *Maaseutuviraston* päätöksen mukaiset maksut on maksettava seitsemän pankkipäivän kuluessa siitä, kun luottolaitos on saanut päätöksestä tiedon.

26 §

Korkotukilainojen korko

Luottolaitoksen korkotukilainasta perimä kokonaiskorko saa olla enintään sen koron suuruinen, jota pankki perii samanlaisiin tarkoituksiin tavanomaisin ehdoin myönnettävistä normaalikorkoisista lainoista lisättyinä korkotukilainojen myöntämisestä ja hoitamisesta aiheutuvilla ylimääräisillä kustannuksilla. *Maaseutuvirastolla* on oikeus olla hyväksymättä lainaa korkotukilainaksi, jos lainan kokonaiskorko poikkeaa edellä mainitusta korosta.

27 §

Lainoitusta koskevia yleisiä säännöksiä

Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin tukihakemuksista vaadittavista lausunnoista, lainavarojen nostamisesta, työn suorittamisajasta, maksuhelputuksista, lyhennysten ja koron kannosta, maksujen suorittamisen ajankohdasta, lainansiirroista, ylimääräisistä lyhennyksistä ja niiden vaikutuksesta erääntyviin lyhennyksiin, pääomamäärältään vähäisen saamisen suorittamisesta, valtionlainojen valtionvastuun toteuttamisesta ja muista lainan myöntämiseen ja hoitoon liittyvistä *seikoista*. *Maaseutuvirasto voi antaa tarkempia määräyksiä lainan myöntämiseen ja hoitoon liittyvistä menettelyistä sekä lainaehtojen muuttamismenettelyistä.*

28 §

Valtionlainojen ja korkotukilainojen rahanliikenne

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan määrätä, missä tapauksessa luottolaitokset voivat toimittaa edellä mainitut tehtävät ilman keskusrahallaitosta tai rahoituksen palveluyritystä.

29 §

Luottolaitoksen kulujen korvaaminen

Maa- ja metsätalousministeriö päättää valtionlainan hoitamisesta luottolaitokselle maksettujen I momentissa tarkoitettujen korvausten perimisestä luottolaitokselta takaisin osaksi tai kokonaan, jos luottolaitos ei ole hoitanut valtionlainaa tässä laissa tai sen nojalla säädetyllä tavalla tai hyvän pankkitavan edellyttämällä tavalla. Takaisinperimiseen voidaan 43 ja 44 §:n takaisinperintäsääntöjen estämättä ryhtyä koko laina-ajan.

31 §

Vapaaehtoisen velkajärjestelyn rajoitukset

Vapaaehtoisessa velkajärjestelyssä ei voida myöntää maksuvapautusta valtionlainan lyhennyksille, jos lainan esinevakuus tai lainalle liike- tai siihen verrattavassa toiminnassa annettu takaus turvaa lyhennysten maksun. Velallisen asunnon säilyttämiseksi, yrityksen toiminnan jatkumisen turvaamiseksi tai muista erityisen painavista syistä maksuvapautus voidaan kuitenkin myöntää. Hakemus on näissä tapauksissa saatettava maa- ja metsätalousministeriön ratkaistavaksi.

28 §

Valtionlainojen ja korkotukilainojen rahanliikenne

Maaseutuvirasto voi antaa määräyksiä siitä, missä tapauksessa luottolaitokset voivat toimittaa edellä mainitut tehtävät ilman keskusrahallaitosta tai rahoituksen palveluyritystä. Maaseutuvirasto allekirjoittaa I momentin 3 kohdassa tarkoitettujen velkakirjat valtion puolesta.

29 §

Luottolaitoksen kulujen korvaaminen

Maaseutuvirasto päättää valtionlainan hoitamisesta luottolaitokselle maksettujen I momentissa tarkoitettujen korvausten perimisestä luottolaitokselta takaisin osaksi tai kokonaan, jos luottolaitos ei ole hoitanut valtionlainaa tässä laissa tai sen nojalla säädetyllä tavalla tai hyvän pankkitavan edellyttämällä tavalla. Takaisinperimiseen voidaan 43 ja 44 §:n estämättä ryhtyä koko laina-ajan.

31 §

Vapaaehtoisen velkajärjestelyn rajoitukset

Vapaaehtoisessa velkajärjestelyssä ei voida myöntää maksuvapautusta valtionlainan lyhennyksille, jos lainan esinevakuus tai lainalle liike- tai siihen verrattavassa toiminnassa annettu takaus turvaa lyhennysten maksun. Velallisen asunnon säilyttämiseksi, yrityksen toiminnan jatkumisen turvaamiseksi tai muista erityisen painavista syistä maksuvapautus voidaan kuitenkin myöntää. Hakemus on näissä tapauksissa saatettava Maaseutuviraston ratkaistavaksi.

35 §

Viranomaiset

Tämän lain täytäntöönpanosta huolehtivat maa- ja metsätalousministeriö, maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskus, työvoima- ja elinkeinokeskukset ja kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset.

37 §

Valvonta

Maa- ja metsätalousministeriön velvollisuutena on järjestää varojen käytön valvonta siten, että tarvittavien varojen käyttö- ja seurantatietojen avulla todetaan, ovatko tuen myöntämisen ja maksamisen edellytykset olleet olemassa sekä onko tuen myöntämisen ja maksamisen ehtoja noudatettu.

39 §

Luottolaitoksissa suoritettava valvonta

Lainan myöntänyt luottolaitos on velvollinen antamaan maa- ja metsätalousministeriölle yksilöidystä pyynnöstä sellaisia tietoja, jotka ovat tarpeen sen selvittämiseksi, onko lainan hakija ollut tuen tarpeessa. Se on myös velvollinen antamaan maa- ja metsätalousministeriölle ne tiedot ja tarkastettavaksi ne asiakirjat, jotka tarvitaan sen toteamiseksi, onko lainaehtoja ja asianomaisia Euroopan yhteisön säädöksiä, tätä lakia ja sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä muutoin noudatettu. Edellä mainittu tietojenantovelvollisuus koskee myös salassa pidettäviä tietoja.

40 §

Tarkastusoikeus

Maa- ja metsätalousministeriöllä ja työvoima- ja elinkeinokeskuksilla on oikeus

35 §

Viranomaiset

Tämän lain täytäntöönpanosta huolehtivat maa- ja metsätalousministeriö, *Maaseutuvirasto*, työvoima- ja elinkeinokeskukset sekä kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset.

37 §

Valvonta

Maaseutuviraston velvollisuutena on järjestää varojen käytön seuranta siten, että tarvittavien varojen käyttö- ja seurantatietojen avulla todetaan, ovatko tuen myöntämisen ja maksamisen edellytykset olleet olemassa sekä onko tuen myöntämisen ja maksamisen ehtoja noudatettu.

39 §

Luottolaitoksissa suoritettava valvonta

Lainan myöntänyt luottolaitos on velvollinen antamaan *Maaseutuvirastolle* yksilöidystä pyynnöstä sellaisia tietoja, jotka ovat tarpeen sen selvittämiseksi, onko lainan hakija ollut tuen tarpeessa. Se on myös velvollinen antamaan maa- ja metsätalousministeriölle ja *Maaseutuvirastolle* ne tiedot ja tarkastettavaksi ne asiakirjat, jotka tarvitaan sen toteamiseksi, onko lainaehtoja ja asianomaisia Euroopan yhteisön säädöksiä sekä tätä lakia ja sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä muutoin noudatettu. Edellä mainittu tietojenantovelvollisuus koskee myös salassa pidettäviä tietoja.

40 §

Tarkastusoikeus

Maa- ja metsätalousministeriöllä, *Maaseutuvirastolla* ja työvoima- ja elinkein-

suorittaa ennakolta ilmoittamatta tässä laissa tarkoitettujen avustusten, lainojen ja muiden tukien myöntämiseen, maksamiseen ja käyttöön liittyvien edellytysten ja ehtojen noudattamisen valvonnassa tarvittavia tarkastuksia.

Valvonnan ja tarkastusten asianmukaiseksi suorittamiseksi maa- ja metsätalousministeriö voi valtuuttaa toisen viranomaisen tai ulkopuolisen tilintarkastajan suorittamaan I momentissa mainittujen tukimuotojen käyttöön liittyviä tuen välittäjiin, myöntäjiin ja saajiin kohdistuvia tarkastuksia. Tilintarkastajan tulee olla tilintarkastuslaissa (936/1994) tai julkishallinnon ja -talouden tilintarkastajista annetussa laissa (467/1999) tarkoitettu hyväksytty tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö. Tilintarkastusyhteisön on nimettävä tarkastuksesta vastuullinen tilintarkastaja. Tarkastustehtävää suorittavaan valtuutettuun sovelletaan hallintolakia (434/2003), kielilakia (423/2003), saamen kielilakia (1086/2003) sekä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia (621/1999). Tarkastusta suorittavat tilintarkastajat toimivat virkavastuulla.

42 §

Salassa pidettävien tietojen luovuttaminen

Tämän lain täytäntöönpanoon osallistuvilla viranomaisilla on salassapitovelvollisuuden estämättä oikeus luovuttaa myös maa- ja metsätalousministeriölle ja Euroopan yhteisön asianomaisille toimielimille luovutettavaksi muutoin salassa pidettävä tieto, joka on tarpeen valvottaessa, että Euroopan yhteisön lainsäädäntöä on noudatettu myönnettäessä tukea, jonka rahoittamiseen yhteisö on osallistunut.

keskuksilla on oikeus suorittaa ennakolta ilmoittamatta tässä laissa tarkoitettujen avustusten, lainojen ja muiden tukien myöntämiseen, maksamiseen ja käyttöön liittyvien edellytysten ja ehtojen noudattamisen valvonnassa tarvittavia tarkastuksia.

Valvonnan ja tarkastusten asianmukaiseksi suorittamiseksi maa- ja metsätalousministeriö ja *Maaseutuvirasto* voivat valtuuttaa toisen viranomaisen tai ulkopuolisen tilintarkastajan suorittamaan I momentissa mainittujen tukimuotojen käyttöön liittyviä tuen välittäjiin, myöntäjiin ja saajiin kohdistuvia tarkastuksia. Tilintarkastajan tulee olla tilintarkastuslaissa (936/1994) tai julkishallinnon ja -talouden tilintarkastajista annetussa laissa (467/1999) tarkoitettu hyväksytty tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö. Tilintarkastusyhteisön on nimettävä tarkastuksesta vastuullinen tilintarkastaja. *Valtuutetun tulee tarkastustehtävässään noudattaa hallintolakia (434/2003), kielilakia (423/2003), saamen kielilakia (1086/2003) sekä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia (621/1999). Tilintarkastajaan sovelletaan hänen suorittessaan tarkastustehtävää rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä. Vahingonkorvausvastuusta säädetään vahingonkorvauslaissa (412/1974).*

42 §

Salassa pidettävien tietojen luovuttaminen

Tämän lain täytäntöönpanoon osallistuvilla viranomaisilla on salassapitovelvollisuuden estämättä oikeus luovuttaa myös maa- ja metsätalousministeriölle, *Maaseutuvirastolle* ja Euroopan yhteisön asianomaisille *viranomaisille* luovutettavaksi muutoin salassa pidettävä tieto, joka on tarpeen valvottaessa, että Euroopan yhteisön lainsäädäntöä on noudatettu myönnettäessä tukea, jonka rahoittamiseen yhteisö on osallistunut.

45 §

Takaisinperimisen toimivalta

Maa- ja metsätalousministeriö päättää myöntämiensä tukien takaisinperimisestä ja niiden maksamisen lakkauttamisesta. Muutoin tuen takaisinperimisestä ja maksamisen lakkauttamisesta päättää työvoima- ja elinkeinokeskus. Tuki on perittävä takaisin kohtuullisessa ajassa ottaen huomioon takaisinperimisen peruste ja henkilön maksukyky. Valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää tarkemmin ajasta, jonka kuluessa tuki on perittävä takaisin. Tuen takaisinperimiseen ei saa ryhtyä enää sen jälkeen, kun kymmenen vuotta on kulunut tuen viimeisen erän maksamisesta.

45 §

Takaisinperimisen toimivalta

Maa- ja metsätalousministeriö ja Maaseutuvirasto päättävät myöntämiensä tukien takaisin perimisestä ja niiden maksamisen lakkauttamisesta. Muutoin tuen takaisinperimisestä ja maksamisen lakkauttamisesta päättää työvoima- ja elinkeinokeskus. Tuki on perittävä takaisin kohtuullisessa ajassa ottaen huomioon takaisinperimisen peruste ja henkilön maksukyky. Avustuksen takaisinmaksuaika saa olla korkeintaan vuoden ja valtionlainan takaisinmaksuaika korkeintaan kahden vuoden pituinen. Lainaa ja avustusta irtisanottaessa ja tukea takaisin perittäessä on samalla päätettävä, onko maksettavaksi määrätty pääoma suoritettava yhdessä vai useammassa erässä. Tuen takaisin perimiseen ei saa ryhtyä enää sen jälkeen, kun kymmenen vuotta on kulunut tuen viimeisen erän maksamisesta.

50 §

Takaisin maksettavan määrän korko ja viivästyskorko

Maa- ja metsätalousministeriö voi erityisestä syystä päättää, että 1 momentissa tarkoitettu korko jätetään osaksi tai kokonaan perimättä, jos tuensaajan menettely on tapahtunut lieventävien olosuhteiden vallitessa tai hänen tilanteensa on vanhuuden, sairauden, pysyvän työkyvyttömyyden, pakottavien taloudellisten vaikeuksien tai muun vastaavan syyn takia sellainen, ettei korkoja saataisi perityksi.

50 §

Takaisin maksettavan määrän korko ja viivästyskorko

Maaseutuvirasto voi erityisestä syystä päättää, että 1 momentissa tarkoitettu korko jätetään osaksi tai kokonaan perimättä, jos tuen saajan menettely on tapahtunut lieventävien olosuhteiden vallitessa tai hänen tilanteensa on vanhuuden, sairauden, pysyvän työkyvyttömyyden, pakottavien taloudellisten vaikeuksien tai muun vastaavan syyn takia sellainen, ettei korkoja saataisi perityksi.

55 §

Muutoksenhakuoikeus

Asianosainen saa hakea muutosta työvoima- ja elinkeinokeskuksen tämän lain nojalla tekemään päätökseen valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan 30 päivän kuluessa siitä, kun hän on saanut tiedon päätöksestä.

55 §

Muutoksenhakuoikeus

Asianosainen saa hakea muutosta Maaseutuviraston ja työvoima- ja elinkeinokeskuksen tämän lain nojalla tekemään päätökseen valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan 30 päivän kuluessa siitä, kun hän on saanut tiedon päätöksestä.

56 §

Muutoksenhakumenettely

Valituskirjelmä voidaan toimittaa muutoksenhakuviranomaiselle tai sille työvoima- ja elinkeinokeskukselle, jonka päätöksen muutosta haetaan. Työvoima- ja elinkeinokeskuksen on lähetettävä valituskirjelmä sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta maaseutuelinkeinon valituslautakunnalle.

60 §

Käsittelymaksun periminen

Tämän lain nojalla annetuista päätöksistä peritään maksu siten kuin maksujen perimisestä erikseen säädetään. Työvoima- ja elinkeinokeskuksen velkajärjestelyä ja muita luottojen maksuhelpotuksia sekä tuen myöntämistä koskevat päätökset ovat kuitenkin maksuttomia. Velkajärjestelyä ja muita luottojen maksuhelpotuksia koskevat päätökset ovat maksuttomia myös maaseutuelinkeinon valituslautakunnassa.

64 §

Tarkemmat säännökset

Maa- ja metsätalousministeriö antaa lakia ja valtioneuvoston asetusta tarkemmat asetukset tuettavien toimenpiteiden hyväksyttävistä kustannuksista, tuettavien kokonaisinvestointien enimmäismääristä, hankkeen ja toimenpiteen toteuttamisajasta, tuen siirtämisestä sekä tarvittavien maksuvalmius-, kannattavuus- ja muiden laskelmien, maaseutuyritysten kehittämissuunnitelmien sekä velkajärjestelysopimusten laatimistavasta. Maa- ja metsätalousministeriö vahvistaa niin ikään velkakirja-, hakemus-, sopimus-

56 §

Muutoksenhakumenettely

Valituskirjelmä voidaan toimittaa muutoksenhakuviranomaiselle tai sille työvoima- ja elinkeinokeskukselle, jonka päätöksen muutosta haetaan. *Jos muutosta haetaan Maaseutuviraston tämän lain perusteella antamaan päätökseen, valituskirjelmä voidaan toimittaa myös Maaseutuvirastolle.* Maaseutuviraston ja työvoima- ja elinkeinokeskuksen on lähetettävä valituskirjelmä sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta maaseutuelinkeinon valituslautakunnalle.

60 §

Käsittelymaksun periminen

Tämän lain nojalla annetuista päätöksistä peritään maksu siten kuin maksujen perimisestä erikseen säädetään. *Maaseutuviraston ja työvoima- ja elinkeinokeskuksen velkajärjestelyä ja muita luottojen maksuhelpotuksia sekä tuen myöntämistä koskevat päätökset ovat kuitenkin maksuttomia.* Velkajärjestelyä ja muita luottojen maksuhelpotuksia koskevat päätökset ovat maksuttomia myös maaseutuelinkeinon valituslautakunnassa.

64 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään tuettavien toimenpiteiden hyväksyttävistä kustannuksista, tuettavien kokonaisinvestointien enimmäismääristä, hankkeen ja toimenpiteen toteuttamisajasta ja tuen siirtämisestä. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan säätää myös tuen hakemis-, myöntämis- ja maksamismenettelyistä.

ja päätöskaavat sekä määrää hakijan omakustannusosuuden velkajärjestelysuunnitelmasta ja antaa tarkemmat määräykset kustannusten korvaamiseen liittyvistä menettelytavoista.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa myös tarkempia määräyksiä tuen hakemis- ja myöntämismenettelystä sekä maksamismenettelystä tai lainojen ja tukien hoitoon liittyvien tallennus-, seuranta- ja valvontajärjestelmien teknisistä yksityiskohdista.

Maaseutuvirasto antaa tarkemmat määräykset hakijan omakustannusosuudesta velkajärjestelysuunnitelmasta ja velkajärjestelyyn liittyvien kustannusten korvaamiseen liittyvistä menettelytavoista. Maaseutuvirasto antaa määräykset tarvittavien maksuvalmius-, kannattavuus- ja muiden laskelmien, maaseutuyritysten kehittämissuunnitelmien ja velkajärjestelysopimusten laatimistavasta. Lisäksi Maaseutuvirasto antaa määräykset kauppa- ja velkakirjakaavoista sekä hakemus-, sopimus- ja päätöskaavoista sekä määräyksiä lainojen ja tukien hoitoon liittyvien tallennus-, seuranta- ja valvontajärjestelmien yksityiskohdista.

74 §

Aikaisemman lainsäädännön mukaisten lainojen valtionvastuu

Ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleen lainsäädännön nojalla maatilatalouden kehittämisrahaston varoista myönnettyjen valtionlainojen valtionvastuun osalta noudatetaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

74 §

Aikaisemman lainsäädännön mukaisten lainojen valtionvastuu

Ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleen lainsäädännön nojalla maatilatalouden kehittämisrahaston varoista myönnettyjen valtionlainojen valtionvastuun osalta noudatetaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. *Maaseutuvirasto päättää kuitenkin luottolaitokselle valtionvastuun perusteella suoritettavasta pääoman ja korkojen hyvityksestä.*

76 a §

Aikaisemmasta lainsäädännöstä aiheutuvat Maaseutuviraston tehtävät

Sen estämättä, mitä 70—76 §:ssä säädetään ennen tämän lain voimaantuloa syntyneeseen oikeussuhteeseen sovellettavista säännöksistä, määräyksistä ja sopimusehdoista, maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskukselle kuuluneet tehtävät hoitaa Maaseutuvirasto, jollei lailla erikseen toisin säädetä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Tämän lain voimaan tullessa siirtyvät ne maa- ja metsätalousministeriössä vireillä olevat asiat, jotka tämän tai muun lain tai lain nojalla annettavan asetuksen mukaan kuuluvat Maaseutuviraston tehtäviin, kyseisen viraston käsiteltäviksi. Lain 23 §:n mukaiset maa- ja metsätalousministeriössä vireillä olevat hyvityshakemukset ratkaistaan kuitenkin maa- ja metsätalousministeriössä.

5.

Laki

kolttalain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 24 päivänä helmikuuta 1995 annetun kolttalain (253/1995) 20 §:n 1 momentti, 55 §:n 1 momentti ja 65 §:n otsikko ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 20 §:n 1 momentti ja 65 §:n otsikko ja 2 momentti laissa 276/2004 ja 55 §:n 1 momentti laissa 1379/2004, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

20 §

Valvonta

Maa- ja metsätalousministeriöllä, maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksella ja työvoima- ja elinkeinokeskuksella on oikeus suorittaa ennakolta ilmoittamatta tässä laissa tarkoitettujen avustusten, lainojen ja muiden tukien myöntämiseen, maksamiseen ja käyttöön liittyvien edellytysten ja ehtojen noudattamisen valvonnassa tarvittavia tarkastuksia.

Ehdotus

20 §

Valvonta

Maa- ja metsätalousministeriöllä, Maaseutuvirastolla ja työvoima- ja elinkeinokeskuksella on oikeus suorittaa ennakolta ilmoittamatta tässä laissa tarkoitettujen avustusten, lainojen ja muiden tukien myöntämiseen, maksamiseen ja käyttöön liittyvien edellytysten ja ehtojen noudattamisen valvonnassa tarvittavia tarkastuksia.

55 §

Täytäntöönpanoviranomaiset

Maa- ja metsätalousministeriö, Lapin työvoima- ja elinkeinokeskus, maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskus, Inarin kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen sekä Metsähallitus huolehtivat tämän lain täytäntöönpanosta. Maa- ja metsätalousministeriö voi tarvittaessa antaa tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanossa noudatettavasta menettelystä.

65 §

Tarkemmat säännökset ja vahvistettavat asiakirjakaavat

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tätä lakia ja sen nojalla annettua asetusta tarkempia säännöksiä tuen kohdentamisesta ja tukitasoista. Maa- ja metsätalousministeriö vahvistaa myös kauppa- ja velkakirjakaavat, hakemus- ja päätöskaavat sekä muut tämän lain toimeenpanoa varten tarpeelliset kaavat.

55 §

Täytäntöönpanoviranomaiset

Maa- ja metsätalousministeriö, *Maaseutuvirasto*, Lapin työvoima- ja elinkeinokeskus, Inarin kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen sekä Metsähallitus huolehtivat tämän lain täytäntöönpanosta. *Tarkempia säännöksiä* tämän lain täytäntöönpanossa noudatettavasta menettelystä *voidaan antaa maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.*

65 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa säännöksiä tuen kohdentamisesta ja tukitasoista. *Maaseutuvirasto antaa määräykset kauppa- ja velkakirjakaavoista, hakemus- ja päätöskaavoista sekä muista tämän lain toimeenpanoa varten tarpeellisista kaavoista.*

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

6.

Laki

maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä 18 päivänä joulukuuta 1992 annetun lain (1336/1992) 13 a §, sellaisena kuin se on laissa 39/1997,
muutetaan 2 §:n 1 momentti, 3 §:n 2 momentti, 10 §, 11 §:n 1 momentti, 12 § ja 13 §:n otsikko, sellaisina kuin niistä on 12 § laissa 1514/1994, sekä
lisätään 13 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

2 §

Viranomaiset

Maa- ja metsätalousministeriö, maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskus, maaseutuelinkeinopiirit ja kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset hoitavat tässä laissa säädetty tehtävät sekä niihin liittyvät valvonta- ja muut tehtävät.

3 §

Päätös

Jos kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen tai maaseutuelinkeinopiiri on myöntänyt tukea hakemuksesta poiketen tai jos se on hylännyt hakemuksen, hakijalle annetaan päätökseksi ote pöytäkirjasta tai erillinen päätös.

10 §

Muutoksenhaku

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen ja maaseutuelinkeinopiirin tässä laissa tarkoitettussa asiassa tekemään päätöksen saa hakea muutosta valittamalla kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen päätöksestä

2 §

Viranomaiset

Maa- ja metsätalousministeriö, *Maaseutuvirasto*, työvoima- ja elinkeinokeskukset sekä kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset hoitavat tässä laissa säädetty tehtävät sekä niihin liittyvät valvonta- ja muut tehtävät.

3 §

Päätös

Jos *edellä* 2 §:ssä tarkoitettu viranomainen on myöntänyt tukea hakemuksesta poiketen tai jos se on hylännyt hakemuksen, hakijalle annetaan päätökseksi ote pöytäkirjasta tai erillinen päätös.

10 §

Muutoksenhaku

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen päätökseen saa hakea muutosta valittamalla työvoima- ja elinkeinokeskukseen. Toimivaltainen tutkimaan valituksen on se työvoima- ja elinkeinokeskus, jonka toimialu-

maaseutuelinkeinopiiriin ja maaseutuelinkeinopiiriin päätöksestä maa- ja metsätalousministeriön yhteydessä toimivaan maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan 30 päivän kuluessa siitä päivästä, jona valittaja on saanut tiedon päätöksestä. Valituslautakuntaan valitetaan myös Ahvenanmaan maakunnan lääninhallituksen tässä laissa tarkoitetussa asiassa tekemästä päätöksestä.

Valituskirjelmä voidaan toimittaa myös sille viranomaiselle, jonka päätökseen muutosta haetaan, ja sen on lähetettävä valituskirjelmä sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta muutoksenhakuviranomaiselle.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun valituslautakunnan, tämän lain 7 tai 8 §:ssä mainitussa asiassa antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siinä järjestyksessä kuin muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/50) säädetään. Muihin valituslautakunnan tässä laissa tarkoitetussa asiassa antamiin päätöksiin saa hakea muutosta vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. *Lupa voidaan myöntää ainoastaan, jos lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeää saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi tai jos luvan myöntämiseen on muu painava syy.*

11 §

Kunnalle suoritettava korvaus

Tässä laissa tarkoitettujen tehtävien hoitamisesta kunnalle aiheutuvista menoista suoritetaan kunnalle korvausta sen mukaan kuin kuntien valtionosuuslaissa (688/982) säädetään. Edellä 2 §:n 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa suoritetaan kunnalle korvausta kuitenkin valtioneuvoston määrittämien perusteiden mukaisesti.

eella asianomainen kunta sijaitsee. Työvoima- ja elinkeinokeskuksen ja Maaseutuviraston päätökseen saa hakea muutosta valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan. Valituslautakuntaan valitetaan myös Ahvenanmaan maakunnan lääninhallituksen tässä laissa tarkoitetussa asiassa tekemästä päätöksestä. Muutoksenhakuun sovelletaan muutoin, mitä hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

Valituskirjelmä voidaan toimittaa myös sille viranomaiselle, jonka päätökseen muutosta haetaan, ja sen on lähetettävä valituskirjelmä sekä asiassa kertyneet asiakirjat ja lausuntonsa valituksesta muutoksenhakuviranomaiselle.

Maaseutuelinkeinojen valituslautakunnan päätökseen, joka koskee tämän lain 7 tai 8 §:ssä tarkoitettua asiaa, saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään. Muihin valituslautakunnan päätöksiin saa hakea muutosta vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

11 §

Kunnalle suoritettava korvaus

Tässä laissa tarkoitettujen tehtävien hoitamisesta kunnalle aiheutuvista menoista suoritetaan kunnalle korvausta sen mukaan kuin kuntien valtionosuuslaissa (1147/1996) säädetään. Edellä 2 §:n 3 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa suoritetaan kunnalle korvausta kuitenkin valtioneuvoston asetuksella säädettävien perusteiden mukaisesti.

12? §

Päätöksen maksullisuus

Tässä laissa tarkoitettua tukea koskevista viranomaisten toimituskirjoista peritään maksu, siten kuin maksujen perimisestä erikseen säädetään tai määrätään. Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen ja, sikäli kun kysymys ei ole mainitun viranomaisen antamasta päätöksestä tehdystä valituksesta, maaseutuelinkeinopiirin antama toimituskirja on maksuton.

13 §

Tarkemmat määräykset

13?a?§

Säännösten soveltaminen työvoima- ja elinkeinokeskukseen

Mitä tässä laissa tai sen nojalla säädetään tai määrätään maaseutuelinkeinopiiristä, koskee työvoima- ja elinkeinokeskusta.

12 §

Päätöksen maksullisuus

Tässä laissa tarkoitettua tukea koskevista viranomaisten päätöksistä peritään maksu siten kuin maksujen perimisestä erikseen säädetään. Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen sekä työvoima- ja elinkeinokeskuksen antama toimituskirja on maksuton, ei kuitenkaan työvoima- ja elinkeinokeskuksen valitusasiassa antama toimituskirja.

13 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset

Maaseutuvirasto voi antaa määräyksiä kiintiöiden, tukien, palkkioiden ja korvausten hakemis-, myöntämis- ja maksamismenettelystä sekä niiden hoitoon liittyvistä talennus-, suunnitelma- ja seurantajärjestelmien teknisistä yksityiskohdista siltä osin kuin kansallisen tai Euroopan yhteisön lainsäädännön täytäntöönpano sitä edellyttää ja määräykset ovat Maaseutuvirastosta annetun lain (666/2006) 2 §:ssä säädettyjen tehtävien toimeenpanoa. Lisäksi Maaseutuvirasto antaa määräykset tehtäviensä hoitamista varten tarvittavista hakemus-, sopimus-, valvonta-, päätös- ja muista vastaavista lomakkeista.

13?a?§

Säännösten soveltaminen työvoima- ja elinkeinokeskukseen

(kumotaan)

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

7.

Laki**tilatukijärjestelmän täytäntöönpanosta annetun lain 14 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan tilatukijärjestelmän täytäntöönpanosta 15 päivänä heinäkuuta 2005 annetun lain (557/2005) 14 § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

14 §

Rekisterin pitäjä, käyttäjät ja käyttötarkoitus

Tukioikeusrekisterin pidosta vastaa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskus. Maa- ja metsätalousministeriöllä, maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksella, työvoima- ja elinkeinokeskusten maaseutuosastoilla ja kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisilla on oikeus saada rekisteristä tietoja salassapitosäännösten estämättä, jos kysymys on tilatukiasetuksen 21 artiklan mukaisesta tukioikeuksien tarkastamisesta ja ristiintarkastuksista sekä muussa tilatukiasetuksen edellyttämässä tukioikeuksien hallinnoinnissa.

Ehdotus

14 §

Rekisterin pitäjä, käyttäjät ja käyttötarkoitus

Tukioikeusrekisterin pidosta vastaa *rekisterin omistajana Maaseutuvirasto ja teknisestä ylläpidosta vastaa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskus*. Maa- ja metsätalousministeriöllä, *Maaseutuvirasto lla*, maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksella, työvoima- ja elinkeinokeskusten maaseutuosastoilla ja kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisilla on oikeus saada rekisteristä tietoja salassapitosäännösten estämättä, jos kysymys on tilatukiasetuksen 21 artiklan mukaisesta tukioikeuksien tarkastamisesta ja ristiintarkastuksista sekä muussa tilatukiasetuksen edellyttämässä tukioikeuksien hallinnoinnissa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

8.

Laki

maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain 25 ja 27 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista 28 päivänä joulukuuta 2001 annetun lain (1559/2001) 25 §:n 3 momentti ja 27 § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

25 §

25 §

Hakumenettely

Hakumenettely

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään hakuajoista sekä viranomaisista, joille hakemus toimitetaan.

Maaseutuvirasto antaa määräykset tässä laissa tarkoitettujen tukien hakuajoista. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään siitä, mille toimivaltaiselle viranomaiselle hakemus toimitetaan eri tukimuodoissa.

27 §

27 §

Poikkeuksien myöntäminen

Poikkeuksien myöntäminen

Maa- ja metsätalousministeriö voi erityisestä syystä myöntää hakijalle poikkeuksen 3 §:n 2 momentin 2 kohdassa säädetystä muista kuin ikää koskevista edellytyksistä. Harkittaessa erityisten syiden olemassaoloa on otettava huomioon yrityksen erityispiirteet, tuotannon aiempi tukikelpoisuus sekä muut vastaavat seikat.

Maaseutuvirasto voi erityisestä syystä myöntää hakijalle poikkeuksen 3 §:n 2 momentin 2 kohdassa säädetystä muista kuin ikää koskevista edellytyksistä. Harkittaessa erityisten syiden olemassaoloa on otettava huomioon yrityksen erityispiirteet, tuotannon aiempi tukikelpoisuus sekä muut vastaavat seikat.

Maa- ja metsätalousministeriö voi erityisestä syystä myöntää hakijalle poikkeuksen 10 §:n 2 momentin 1 kohdassa säädetystä edellytyksestä. Harkittaessa erityisten syiden olemassaoloa on otettava huomioon hakijan mahdollisuus hankkia kohtuullisella etäisyydellä tarvittava määrä viljelykseen soveltuvaa peltoa, kotieläintalouden harjoittaminen tulonhankkimistarkoituksessa sekä muut vastaavat seikat.

Maaseutuvirasto voi erityisestä syystä myöntää hakijalle poikkeuksen 10 §:n 2 momentin 1 kohdassa säädetystä edellytyksestä. Harkittaessa erityisten syiden olemassaoloa on otettava huomioon hakijan mahdollisuus hankkia kohtuullisella etäisyydellä tarvittava määrä viljelykseen soveltuvaa peltoa, kotieläintalouden harjoittaminen tulonhankkimistarkoituksessa sekä muut vastaavat seikat.

Maa- ja metsätalousministeriö voi erityisestä syystä myöntää hakijalle poikkeuksen 11 §:n 2 momentin 4 kohdassa tarkoitetuista

Maaseutuvirasto voi erityisestä syystä myöntää hakijalle poikkeuksen 11 §:n 2 momentin 4 kohdassa tarkoitetuista kasvi-

kasvihuoneiden rakenteita koskevista teknisistä vaatimuksista. Harkittaessa erityisten syiden olemassaoloa on otettava huomioon viljeltävät kasvit, rakennusmateriaalien sopivuus sekä muut vastaavat seikat.

Maa- ja metsätalousministeriön tämän pykälän nojalla tekemään päätökseen haetaan muutosta valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

huoneiden rakenteita koskevista teknisistä vaatimuksista. Harkittaessa erityisten syiden olemassaoloa on otettava huomioon viljeltävät kasvit, rakennusmateriaalien sopivuus sekä muut vastaavat seikat.

Tässä pykälässä tarkoitettua poikkeusta tulee hakea vuosittain Maaseutuviraston määräämänä ajankohtana.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toulukuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

9.

Laki

maaseutuelinkeinorekisteristä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti *muutetaan* maaseutuelinkeinorekisteristä 29 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1515/1994) 1 §:n 1 momentti, 2 §, 3 §:n 1 momentti ja 7 §:n 5 momentti, sellaisena kuin niistä on 2 § laissa 305/2005, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

1 §

Lain soveltamisala

Maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskus pitää maaseutuelinkeinohallinnon tehtävien hoitamiseksi maataloja, metsätaloustiloja, puutarhayrityksiä, turkistarhoja, porotalousyrityksiä ja muita maaseutuelinkeinohallinnon asiakkaita sekä yhtä tai useampaa tuotantoeläintä pitäviä tiloja tai muita eläintenpitoyksiköitä koskevia rekistereitä, jotka yhdessä muodostavat maaseutuelinkeinorekisterin. Mainituista yrityksistä ja yksiköistä käytetään jäljempänä nimitystä rekisteriyksikkö.

Ehdotus

1 §

Lain soveltamisala

Maa- ja metsätalousministeriön *toimialan tehtävien hoitamiseksi pidetään* maataloja, metsätaloustiloja, puutarhayrityksiä, turkistarhoja, porotalousyrityksiä ja muita maa- ja metsätalousministeriön toimialan asiakkaita sekä yhtä tai useampaa tuotantoeläintä pitäviä tiloja tai muita eläintenpitoyksiköitä koskevia *hallinnollisia* rekistereitä *sekä tilastorekistereitä*, jotka yhdessä muodostavat maaseutuelinkeinorekisterin. Mainituista yrityksistä ja yksiköistä käytetään jäljempänä nimitystä rekisteriyksikkö.

2 §

Rekisterin käyttötarkoitus

Rekisterin tietoja käytetään maaseutuelinkeinohallinnon tukien hallinnointiin ja valvontaan, muuhun päätöksenteon valmisteluun, toimenpiteiden suunnitteluun ja niiden vaikutusten seurantaan, tilastollisiin tarkoituksiin sekä tutkimukseen. Lisäksi rekisterin tietoja voidaan käyttää kasvinjalostajanoikeudesta annetun lain (789/1992) 6 c §:n mukaisen tilan oman siemenen käytöstä lajikkeen omistajalle suoritettavan korvauksen perinnän toteuttamiseen sen mukaan kuin siitä säädetään mainitussa laissa *sekä eläinlääkintää koskevien säännösten ja määräysten valvontaan ja sen edellyttämään hallinnointiin.*

3 §

Rekisterin pitäminen

Rekisterinpidosta vastaa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskus. Rekisteriä käyttävät ja päivittävät säädettyjen tehtävien edellyttämässä laajuudessa maa- ja metsätalousministeriö, maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskus, eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos, kasvintuotannon tarkastuskeskus, maaseutuelinkeinopiirit sekä kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset. Lisäksi rekisteriä voivat käyttää ja päivittää eläinlääkintää koskevien säännösten ja määräysten valvonnan ja sen edellyttämän hallinnoinnin vaatimassa laajuudessa lääninhallitukset, kunnaneläinlääkärit ja tarkastuseläinlääkärit.

7 §

Rekisteritietojen antaminen ja luovutus

Rekisteritietojen luovuttamisesta sivullisille päättää maa- ja metsätalousministeriö.

2 §

Rekisterin käyttötarkoitus

Rekisterin tietoja käytetään maa- ja metsätalousministeriön toimialan tukien hallinnointiin ja valvontaan *sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia, kasvinterveyttä, maatalouden tuotantopanoksia, maataloustuotteita ja elintarvikkeita koskevan lainsäädännön noudattamisen valvontaan, mainittuja tehtäviä koskevan päätöksenteon valmisteluun, toimenpiteiden suunnitteluun ja niiden vaikutusten seurantaan, tilastollisiin tarkoituksiin ja tutkimukseen.* Lisäksi rekisterin tietoja voidaan käyttää kasvinjalostajanoikeudesta annetun lain (789/1992) 6 c §:n mukaisen tilan oman siemenen käytöstä lajikkeen omistajalle suoritettavan korvauksen perinnässä sen mukaan kuin siitä säädetään mainitussa laissa.

3 §

Rekisterin pitäminen

*Rekisteriä pitävät Maaseutuvirasto, Elin-
tarviketurvallisuusvirasto ja maa- ja metsä-
talousministeriön tietopalvelukeskus kukin
oman toimialansa osalta. Rekisterin tekni-
sistä ylläpidosta vastaa maa- ja metsätalo-
usministeriön tietopalvelukeskus.* Rekisteriä
käyttävät ja päivittävät säädettyjen tehtävi-
en edellyttämässä laajuudessa maa- ja met-
sätalousministeriö, *Maaseutuvirasto, Elin-
tarviketurvallisuusvirasto, maa- ja metsäta-
lousministeriön tietopalvelukeskus, työvoima-
ja elinkeinokeskukset, kuntien maaseu-
tuelinkeino- ja elintarvikevalvontaviran-
omaiset, lääninhallitukset ja kunnaneläin-
lääkärit.*

7 §

Rekisteritietojen antaminen ja luovutus

Rekisteritietojen luovuttamisesta sivullisille päättää *rekisterin pitäjä.*

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

10.

Laki

perintökaaren 25 luvun 8 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 5 päivänä helmikuuta 1965 annetun perintökaaren (40/1965) 25 luvun 8 §, sellaisena kuin se on laissa 612/1989, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

25 luku

Jäämistöön kuuluvan maatilán jakamisesta

8 §

Ennen lopullista perinnönjakoa, jossa sovelletaan tämän luvun säännöksiä, pesänjakajan on tarvittaessa tai kuolinpesän osakkaan vaatimuksesta hankittava maatalouspiiriltä, jonka alueella jäämistöön kokonaan tai osaksi kuuluvan maatilán talouskeskus sijaitsee, lausunto siitä:

1) onko jäämistöön kuuluva maatila sellainen, että sen viljelijä ja hänen perheenjäsenensä voivat saada siitä pääasiallisen toimeentulonsa taikka muodostavatko jäämistöön kuuluvat tilat tai tilanosat joko yksinään tai yhdessä soveliaan tilanpidonjakajan ja hänen puolisonsa omistamien tilojen tai tilanosien kanssa, 1 b §:n 2 momentissa tarkoitetussa tapauksessa eloonjääneelle puolisolalle kuuluva osa mukaan luettuna, sellaisen maatilataloudellisen kokonaisuuden, josta sen viljelijä ja hänen perheenjäsenensä voivat saada pääasiallisen toimeentulonsa;

2) onko sillä, joka haluaa jäämistöön kuuluvan maatilán, tilan tai tilanosan tämän luvun mukaisesti perintöosaansa, riittävät ammatilliset edellytykset maatalouselinkei-

Ehdotus

25 luku

Jäämistöön kuuluvan maatilán jakamisesta

8 §

Ennen lopullista perinnönjakoa, jossa sovelletaan tämän luvun säännöksiä, pesänjakajan on tarvittaessa tai kuolinpesän osakkaan vaatimuksesta hankittava työvoima- ja elinkeinokeskukselta, jonka alueella jäämistöön kokonaan tai osaksi kuuluvan maatilán talouskeskus sijaitsee, lausunto siitä:

1) onko jäämistöön kuuluva maatila sellainen, että sen viljelijä ja hänen perheenjäsenensä voivat saada siitä pääasiallisen toimeentulonsa taikka muodostavatko jäämistöön kuuluvat tilat tai tilanosat joko yksinään tai yhdessä soveliaan tilanpidonjakajan ja hänen puolisonsa omistamien tilojen tai tilanosien kanssa, 1 b §:n 2 momentissa tarkoitetussa tapauksessa eloonjääneelle puolisolalle kuuluva osa mukaan luettuna, sellaisen maatilataloudellisen kokonaisuuden, josta sen viljelijä ja hänen perheenjäsenensä voivat saada pääasiallisen toimeentulonsa;

2) onko sillä, joka haluaa jäämistöön kuuluvan maatilán, tilan tai tilanosan tämän luvun mukaisesti perintöosaansa, riittävät ammatilliset edellytykset maatalouselinkei-

non harjoittamiseen;

3) kenellä useasta soveliaasta tilanpidon jatkajasta, jotka haluavat jäämistöön kuuluvan maatilasta, tilan tai tilanosan tämän luvun mukaisesti perintöosaansa, on parhaat ammatilliset edellytykset kysymykseen tulevan maatalouselinkeinon harjoittamiseen;

4) voidaanko maatilasta jaon yhteydessä luovuttaa alueita muille osakkaille, kun otetaan huomioon 4 §:n säännökset; sekä

5) mikä on jäämistöön kuuluvan maatilasta, tilan tai tilanosan käypä arvo ja 2 §:n mukainen laskelmallinen arvo.

Jos osakas ei hyväksy maatalouspiirin lausuntoa, hän voi kuukauden kuluessa siitä, kun hän todistettavasti sai tiedon tästä lausunnosta, pyytää 1 momentissa mainituista seikoista maatilahallituksen lausunnon. Maatilahallituksen tulee lähettää lausuntonsa lausunnon pyytäjälle ja pesänjakajalle.

Maatalouspiirin ja maatilahallituksen on annettava tässä pykälässä tarkoitettu lausuntonsa kiireellisenä.

non harjoittamiseen;

3) kenellä useasta soveliaasta tilanpidon jatkajasta, jotka haluavat jäämistöön kuuluvan maatilasta, tilan tai tilanosan tämän luvun mukaisesti perintöosaansa, on parhaat ammatilliset edellytykset kysymykseen tulevan maatalouselinkeinon harjoittamiseen;

4) voidaanko maatilasta jaon yhteydessä luovuttaa alueita muille osakkaille, kun otetaan huomioon 4 §:n säännökset; sekä

5) mikä on jäämistöön kuuluvan maatilasta, tilan tai tilanosan käypä arvo ja 2 §:n mukainen laskelmallinen arvo.

Jos osakas ei hyväksy *työvoima- ja elinkeinokeskuksen* lausuntoa, hän voi kuukauden kuluessa siitä, kun hän todistettavasti sai tiedon tästä lausunnosta, pyytää 1 momentissa mainituista seikoista *Maaseutuviraston* lausunnon. *Maaseutuviraston* tulee lähettää lausuntonsa lausunnon pyytäjälle ja pesänjakajalle.

Työvoima- ja elinkeinokeskuksen ja Maaseutuviraston on annettava tässä pykälässä tarkoitettu lausuntonsa kiireellisenä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Tämän lain voimaan tullessa ne maa- ja metsätalousministeriössä vireillä olevat asiat, jotka tämän lain mukaan kuuluvat Maaseutuviraston tehtäviin, käsitellään kuitenkin lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti maa- ja metsätalousministeriössä.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

11.

Laki

poikkeuksellisten tulvien aiheuttamien vahinkojen korvaamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan poikkeuksellisten tulvien aiheuttamien vahinkojen korvaamisesta 18 päivänä maaliskuuta 1983 annetun lain (284/1983) 4 §:n 1 momentti sekä 5 ja 7 §, sellaisina kuin niistä ovat 4 §:n 1 momentti ja 5 § laissa 92/1995, ja

lisätään 4 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa laissa 92/1995, uusi 3 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

4 §

Korvauksen saamiseksi vahinkoa kärsineen on tehtävä maa- ja metsätalousministeriön määräämän ajan kuluessa korvaushakemus sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jossa vahingoittunut kiinteistö tai irtaimisto sijaitsee, taikka jos on kysymys maatilalle tai sillä olevalle irtaimistolle sattuneesta vahingosta, sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jossa maatilan talouskeskus sijaitsee.

Ehdotus

4 §

Maaseutuvirasto antaa määräykset siitä, minkä ajan kuluessa vahinkoa kärsineen on korvauksen saamiseksi tehtävä korvaushakemus sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jossa vahingoittunut kiinteistö tai irtaimisto sijaitsee, taikka, jos on kysymys maatilalle tai sillä olevalle irtaimistolle sattuneesta vahingosta, sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomaiselle, jossa maatilan talouskeskus sijaitsee. Maaseutuvirasto antaa määräykset hakemuslomakkeesta, jolla korvausta haetaan sekä selvityksistä, jotka on liitettävä hakemukseen.

Alueellisille metsäkeskuksille voidaan maksaa niiden antamasta asiantuntijavasta korvausta 1 §:n 2 momentissa tarkoitetusta määrärahasta maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädettävien perusteiden. Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen tulee 2 momentissa tarkoitetut arvioinnit suoritettuaan toimittaa Maaseutuvirastolle hakemusten ja arviointipöytäkirjojen, hakemuksen liitteiden ja muiden tarvittavien asiakirjojen jäljennökset.

5 §

Korvauksen myöntämisestä päättää ja korvauksen maksaa kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen sen jälkeen, kun maa- ja metsätalousministeriö on todennut, että kysymyksessä on tässä laissa tarkoitettujen

5 §

Korvauksen myöntämisestä päättää ja korvauksen maksaa kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen sen jälkeen, kun *Maaseutuvirasto* on yksittäistapauksittain todennut, että kysymyksessä on tässä laissa

vahinkojen korvaaminen, ja osoittanut tarvittavat varat kunnan maaseutuelinkeinoveranomaisen käytettäväksi. Maa- ja metsätalousministeriö päättää, huomioon ottaen käytettävissä olevat määrärahat, korvattavien vahinkojen ja kustannusten määrät sekä 67§:n säännökset, mikä osuus tulvan aiheuttamien 27§:ssä tarkoitettujen vahinkojen ja kustannusten määrästä korvataan, jolloin korvattava osuus voi eriluonteisten vahinkojen ja kustannusten osalta olla erilainen.

7 §

Jollei tässä laissa ole toisin säädetty, noudatetaan lisäksi soveltuvin osin, mitä maataloustuen jako- ja valvontatehtävien hoitamisesta annetussa laissa (88/71) on säädetty.

tarkoitettujen vahinkojen korvaaminen, ja *Maaseutuvirasto on määrärahojen rajoissa osoittanut yksittäistapausten perusteella lasketut vahinkojen korvaamiseen tarvittavat varat kunnan maaseutuelinkeinoveranomaisen käytettäväksi. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään korvausprosentista, joka voi olla eriluonteisten vahinkojen ja kustannusten osalta erilainen.*

7 §

Jollei tässä laissa toisin *säädetä*, noudatetaan lisäksi soveltuvin osin, mitä *maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä* annetussa laissa (1336/1992) *säädetään*.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toulukuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

12.

Laki

satovahinkojen korvaamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti *muutetaan* satovahinkojen korvaamisesta 21 päivänä joulukuuta 2000 annetun lain (1214/2000) 6 §, 7 §, 8 §:n 5 momentti, 10 §:n 2 momentti sekä 11 § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

6 §

Kasvilajien yksikköhinnat

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella vahvistetaan vuosittain tämän lain mukaan korvattaville kasvilajeille yksikköhinnat käytettäväksi satovahinkojen arvioinnissa. Yksikköhintana pidetään interventiohintaa tai vahinkovuotta edeltäneenä vuonna toteutunutta markkinahintaa, jolloin voii-

Ehdotus

6 §

Kasvilajien yksikköhinnat

Maaseutuvirasto antaa määräykset vuosittain tämän lain mukaan korvattavien kasvilajien yksikköhinnoista käytettäväksi satovahinkojen arvioinnissa. Yksikköhintana pidetään interventiohintaa tai vahinkovuotta edeltäneenä vuonna toteutunutta markkinahintaa, jolloin voidaan ottaa huo-

daan ottaa huomioon myös markkinoiden myöhempi kehitys. Jos interventio- tai markkinahintaa ei ole, maa- ja metsätalousministeriö määrää yksikköhinnan satovahinkoneuvottelukuntaa kuultuaan. Yksikköhintaa määrättäessä voidaan ottaa huomioon kasvilajille maksettava tuotantotuki.

7 §

Normisato

Normisatojen määräämistä varten valtakunnan alue jaetaan normisatoalueisiin siten kuin valtioneuvoston asetuksella erikseen säädetään. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään vuosittain kasvilajeittain normisadot kullekin normisatoalueelle.

Kasvilajin normisadolla tarkoitetaan normisatoalueella saatua keskimääräistä vuosisatoa pinta-alayksikköä kohti. Normisato lasketaan vahinkovuotta edeltäneiden viiden vuoden satotilastojen perusteella aritmeettisena keskiarvona. Tästä laskemistavasta voidaan poiketa, jos poikkeamiseen on erityinen syy tai jos tarvittavia satotilastoja ei ole käytettävissä.

Kasvilajin normisadon arvo lasketaan käyttämällä kertoimena maa- ja metsätalousministeriön kyseiselle kasville vahvistamaa yksikköhintaa.

Viljelmän normisadon arvolla tarkoitetaan viljelmällä viljeltyjen tämän lain mukaan korvattavien kasvilajien normisatojen viljelyaloilla kerrottujen arvojen summaa.

8 §

Viljelmäkohtainen satovahinkokorvaus

Tässä pykälässä tarkoitettua korvausta on haettava ennen kuin sadonkorjuu vahinkoalalla aloitetaan. Korvausta talvehtimisvahingosta on haettava ennen vaHINGOITTUNEEN kasvuston rikkomista ja viimeistään vahin-

mioon myös markkinoiden myöhempi kehitys. Jos interventio- tai markkinahintaa ei ole, *Maaseutuvirasto* antaa määräykset yksikköhinnoista satovahinkoneuvottelukuntaa kuultuaan. Yksikköhintaa määrättäessä voidaan ottaa huomioon kasvilajille maksettava tuotantotuki.

7 §

Normisato

Kasvilajin *normisadolla* tarkoitetaan normisatoalueella saatua keskimääräistä vuosisatoa pinta-alayksikköä kohti. Normisato lasketaan vahinkovuotta edeltäneiden viiden vuoden satotilastojen perusteella aritmeettisena keskiarvona. Tästä laskemistavasta voidaan poiketa, jos poikkeamiseen on erityinen syy tai jos tarvittavia satotilastoja ei ole käytettävissä.

Kasvilajin normisadon arvo lasketaan käyttämällä kertoimena kyseiselle kasville *Maaseutuviraston antaman määräyksen mukaista* yksikköhintaa.

Viljelmän normisadon arvolla tarkoitetaan viljelmällä viljeltyjen tämän lain mukaan korvattavien kasvilajien normisatojen viljelyaloilla kerrottujen arvojen summaa.

Normisatojen määräämistä varten valtakunnan alue jaetaan normisatoalueisiin, *joi-na pidetään työvoima- ja elinkeinokeskusten toimialueita. Maaseutuvirasto antaa vuosittain määräykset normisadoista kasvilajeittain* kullekin normisatoalueelle.

8 §

Viljelmäkohtainen satovahinkokorvaus

Tässä pykälässä tarkoitettua korvausta on haettava ennen kuin sadonkorjuu vahinkoalalla aloitetaan. Korvausta talvehtimisvahingosta on haettava ennen vaHINGOITTUNEEN kasvuston rikkomista ja viimeistään vahin-

gon ilmenemistä seuranneen kesäkuun 30 päivänä. Korvausasian käsittelee sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen, jonka alueella viljelmän talouskeskus sijaitsee. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä korvausta haettaessa noudatettavasta menettelystä.

10 §

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen tehtävät

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen on toimitettava satovahinkokorvauksiin liittyvät tiedot maa- ja metsätalousministeriölle siten kuin maa- ja metsätalousministeriön asetuksella tarkemmin säädetään.

11 §

Satovahinkoneuvottelukunta

Tässä laissa tarkoitettujen toimenpiteiden valmistelua varten valtioneuvosto asettaa satovahinkoneuvottelukunnan, jonka tehtävänä on toimia maa- ja metsätalousministeriön apuna satovahinkojen korvaamista koskevissa asioissa. Neuvottelukunnassa ovat edustettuina maa- ja metsätalousministeriö, valtiovarainministeriö sekä maataloustuottajain keskusjärjestöt. Neuvottelukunnasta ja sen tehtävistä säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

gon ilmenemistä seuranneen kesäkuun 30 päivänä. Korvausasian käsittelee sen kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen, jonka alueella viljelmän talouskeskus sijaitsee. *Maaseutuvirasto voi antaa määräyksiä korvausta haettaessa noudatettavasta menettelystä.*

10 §

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen tehtävät

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen on toimitettava satovahinkokorvauksiin liittyvät tiedot *Maaseutuvirastolle. Maaseutuvirasto voi antaa määräyksiä tietojen toimittamiseen liittyvistä menettelytavoista.*

11 §

Satovahinkoneuvottelukunta

Tässä laissa tarkoitettujen toimenpiteiden valmistelua varten valtioneuvosto asettaa satovahinkoneuvottelukunnan, jonka tehtävänä on toimia maa- ja metsätalousministeriön ja *Maaseutuviraston* apuna satovahinkojen korvaamista koskevissa asioissa. Neuvottelukunnassa ovat edustettuina maa- ja metsätalousministeriö, valtiovarainministeriö, *Maaseutuvirasto* sekä maataloustuottajain keskusjärjestöt. Neuvottelukunnasta ja sen tehtävistä säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

13.

Laki

Euroopan yhteisön maidon ja maitotuotteiden kiintiöjärjestelmän täytäntöönpanosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan Euroopan yhteisön maidon ja maitotuotteiden kiintiöjärjestelmän täytäntöönpanosta 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetun lain (355/1995) 5, 7, 8 a ja 13 a §, sellaisina kuin niistä ovat 8 a § laissa 550/1997 ja 13 a § laissa 38/1997, ja *muutetaan* 1—4 ja 6 §, 8 §:n 1 momentti, 10 § sekä 11 §:n 1 ja 3 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 6 § osaksi ja 8 §:n otsikko ja 1 momentti laissa 443/2002 ja 11 §:n 3 momentti laissa 550/1997, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 §

1 §

Soveltamisala

Soveltamisala

Tämä laki koskee siirtymistä Suomen maidon kaksihintajärjestelmästä maito- ja maitotuotealan lisämaksusta annetun Euroopan yhteisön neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3950/92 mukaiseen kiintiöjärjestelmään sekä sitä täydentävän yhteisön lainsäädännön soveltamiseen 1 päivästä huhtikuuta 1995 alkaen.

Tämä laki koskee *maito- ja maitotuotealan maksun vahvistamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1788/2003, jäljempänä neuvoston asetus, mukaisen kiintiöjärjestelmän ja sitä täydentävän yhteisön lainsäädännön soveltamista.*

2 §

2 §

Toimivaltainen viranomainen

Toimivaltainen viranomainen

Tämän lain täytäntöönpano kuuluu maa- ja metsätalousministeriölle ja maaseutuelinkeinopiireille.

Ministeriö voi jonkin tehtävän tai tehtävär ryhmän osalta siirtää toimivaltaansa kuuluvia tehtäviä maaseutuelinkeinopiirille. Viitemäärän ja viitemäärää vastaavan rasvaprosentin (perusrasvaprosentti) vahvistaa se maaseutuelinkeinopiiri, jonka toimialueella maatilat talouskeskus sijaitsee.

Ahvenanmaan maakunnassa suorittaa tässä laissa maaseutuelinkeinopiirille kuuluvat tehtävät lääninhallitus.

Tämän lain täytäntöönpano kuuluu maa- ja metsätalousministeriölle, *Maaseutuvirastolle ja työvoima- ja elinkeinokeskuksille.*

Maaseutuvirasto voi jonkin tehtävän tai tehtävär ryhmän osalta siirtää toimivaltaansa kuuluvia tehtäviä *työvoima- ja elinkeinokeskuksille.* Viitemäärän ja viitemäärää vastaavan rasvaprosentin (*perusrasvaprosentti*) vahvistaa se *työvoima- ja elinkeinokeskus,* jonka toimialueella maatilat talouskeskus sijaitsee.

Ahvenanmaan maakunnassa suorittaa tässä laissa *työvoima- ja elinkeinokeskukselle* kuuluvat tehtävät lääninhallitus.

3 §

Rekisterit

Maa- ja metsätalousministeriö hyväksyy maidon ostajat sekä pitää rekisteriä maidon ostajista, tuottajista, vahvistetuista viitemääristä, rasvaprosenteista ja suoritettavista maksuista. Ministeriö voi antaa nämä tehtävät tai osan niistä yhteisölle, joka sitoutuu noudattamaan ministeriön ohjeita ja määräyksiä. Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset rekistereiden sisällystä ja järjestämisestä.

4 §

Viitemäärä meijerimaidolle

Maaseutuelinkeinopiiri vahvistaa tuottajan hakemuksesta tai rekisteröidyn ostajan ilmoituksen perusteella? tilakohtaisen viitemäärän ja perusrasvaprosentin meijerimaidon tuottajalle, joka tuottaa tai ryhtyy tuottamaan maitoa. Viitemäärä on se litramäärä maitoa, joka tuottajalla on oikeus asianomaisen vuoden huhtikuun 1 päivänä alkavan 12 kuukauden pituisen jakson aikana toimittaa ostajalle ilman lisämaksua.

3 §

Rekisterit

Maaseutuvirasto hyväksyy maidon ostajat sekä pitää rekisteriä, johon talletetaan tiedot vahvistetuista viitemääristä, rasvaprosenteista ja suoritettavista maksuista sekä tarpeelliset yksilöinti- ja yhteystiedot maidon ostajista ja tuottajista. Rekisterin tietojen julkisuuteen, niiden luovuttamiseen ja luovuttamisesta perittäviin maksuihin sovelletaan viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia (621/1999) ja henkilötietojen käsittelyyn henkilötietolakia (523/1999). Tieto säilytetään rekisterissä 10 vuoden ajan asiaa koskevan viimeisen merkinnän tekemisestä rekisteriin, jollei tiedon säilyttäminen ole Euroopan yhteisön säännösten edellyttämän valvonnan vuoksi edelleen tarpeellista.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä rekisterin hallinnoinnista. Maaseutuvirasto voi antaa määräyksiä tietojärjestelmän ylläpitämisessä noudatettavasta teknisestä menettelystä, tietojen hakuperusteista ja muista järjestelmän käyttöä koskevista ehdoista.

4 §

Toimitusten viitemäärä

Työvoima- ja elinkeinokeskus vahvistaa neuvoston asetuksen 5 artiklan c alakohdassa tarkoitetun tuottajan hakemuksesta tilakohtaisen viitemäärän ja perusrasvaprosentin tuottajalle, joka ryhtyy neuvoston asetuksen 5 artiklan f alakohdan mukaisesti toimittamaan maitoa e alakohdassa tarkoitetulle ostajalle. Toimitusten viitemäärä on se litramäärä, joka tuottajalla on oikeus asianomaisen vuoden huhtikuun 1 päivänä alkavan 12 kuukauden jakson, jäljempänä tuotantajakso, aikana toimittaa maitoa ilman ylitysmaksua edellä tarkoitetulle ostajalle.

5 §

Viitemäärän peruste

Perusteena 1 päivänä huhtikuuta 1995 alkavalla jaksolla tilalla käytettävissä olevaa meijerimaidon viitemäärää määrättäessä on tuottajan voimassa oleva maidon väliaikaisista tuotantokiintiöistä annetun lain (570/84)? mukainen tuotantokiintiö. Perusrasvaprosentiksi vahvistetaan tilalta vuonna 1994 meijeriin toimitetun maidon rasvapitoisuuden keskiarvo.

6 §

Suoramyyntin viitemäärä

Työvoima- ja elinkeinokeskus vahvistaa hakemuksesta tilakohtaisen viitemäärän tuottajalle, joka myy maitoa tai maitomäärää vastaavia tuotteita suoraan kulutukseen.

Maa- ja metsätalousministeriö määrittää vastaavuudet tilalta lähteville juustolle ja muille maitotuotteille kermaa ja voita lukuun ottamatta sekä antaa tarvittaessa tarkemmat määräykset hakemuksessa ilmoitettavista tiedoista sekä hakemismenettelystä.

7 §

Ostajan ilmoitus ja viitemäärien vahvistaminen

Rekisteröidyn ostajan tulee ilmoittaa maa- ja metsätalousministeriölle tai sen määräämälle rekisterinpitäjälle ja tuottajalle sekä maaseutuelinkeinopiirille 5?§:ssä tarkoitettu tuotantokiintiö ja maidon rasvaprosentti niiden tuottajien osalta, jotka toimittavat maitoa meijeriin 31 päivänä maaliskuuta 1995.

Jos maidontuottaja katsoo, että ostajan ilmoittama tuotantokiintiö ei vastaa tilan voimassa olevaa tuotantokiintiötä tai että

5 §

Viitemäärän peruste

(kumotaan)

6 §

Suoramyyntin viitemäärä

Työvoima- ja elinkeinokeskus vahvistaa tuottajan hakemuksesta tilakohtaisen suoramyyntin viitemäärän tuottajalle, joka harjoittaa neuvoston asetuksen 5 artiklan g alakohdassa tarkoitettua suoramyyntiä. Suoramyyntin viitemäärä on se litramäärä, joka tuottajalla on oikeus tuotantojakson aikana ilman ylitysmaksua myydä tai siirtää maitoa suoraan kuluttajille sekä myydä tai siirtää muita maitotuotteita.

Maaseutuvirasto määrittää vastaavuudet tilalta lähteville juustolle ja muille maitotuotteille kermaa ja voita lukuun ottamatta.

7 §

Ostajan ilmoitus ja viitemäärien vahvistaminen

(kumotaan)

maidon rasvaprosentti on ilmoitettua määrää suurempi, tulee tuottajan 30 päivän kuluessa 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen saatuaan hakea muutosta kirjallisella oikaisuvaatimuksella maaseutuelinkeinopiiriltä. Erityisistä syistä voidaan myöhemmin tehty hakemus käsitellä.

Maaseutuelinkeinopiirin on ilmoitettava tuotantokiintiöiden yhteismäärä maa- ja metsätalousministeriölle. Maa- ja metsätalousministeriö vahvistaa sen prosenttiosuuden, joka tuotantokiintiöstä vahvistetaan tuottajan viitemääräksi. Viitemäärä ja perusrasvaprosentti katsotaan vahvistetuiksi ilman eri päätöstä maaseutuelinkeinopiirin asiasta rekisteröidylle ostajalle lähettämällä ilmoituksella. Maa- ja metsätalousministeriö antaa tarkemmat määräykset tässä pykälässä tarkoitettujen ilmoitusten tekemisestä.

8 §

Lisämaksun laiminlyönti

Jollei maksuvelvollinen ole oma-aloitteisesti suorittanut maidon viitemäärän ylittämistä menevää lisämaksua tai jos maksua on suoritettu liian vähän, maksettavaan määrään lisätään maito- ja maitotuotealan lisämaksusta annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3950/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission asetuksen (EY) N:o 1392/2001 8 artiklan mukainen viivästyskorko.

8 a?§

Kansallinen varanto

Maatilatalouden kehittämisrahaston varoja voidaan käyttää maidon viitemäärien välittämiseen maidontuottajille kansallisesta varannosta siten, että viitemääriä myytäessä ostajilta peritään ennakkomaksu ja rahastoon tuloutetut ennakkomaksut käytetään vastaavan suuruisten viitemäärien ostamiseen varantoon.

Myös muissa kuin 1 momentissa tarkoite-

8 §

Ylitysmaksun laiminlyönti

Jollei maksuvelvollinen ole oma-aloitteisesti suorittanut maidon viitemäärän ylittämistä menevää ylitysmaksua tai jos maksua on suoritettu liian vähän, maksettavaan määrään lisätään maito- ja maitotuotealan maksun vahvistamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1788/2003 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun komission asetuksen (EY) N:o 595/2004 15 artiklan mukainen viivästyskorko.

8 a?§

Kansallinen varanto

(kumotaan)

tuissa tapauksissa maidon viitemääriä voidaan ostaa kansalliseen varantoon maatalouden kehittämisrahaston varoilla. Varantoon ostettuja viitemääriä voidaan tällöin luovuttaa edelleen tuottajille siten kuin asianomaisen ministeriön päätöksellä tarkemmin säädetään.

10 §

Neuvottelukunta

Tässä laissa tarkoitettujen kansallisten toimenpiteiden valmistelua ja seuranta varten maa- ja metsätalousministeriö asettaa neuvottelukunnan, jonka tehtävänä on seurata maidon ja maitotuotteiden kiintiöjärjestelmän toimivuutta Suomessa ja tarvittaessa tehdä ehdotuksia järjestelmän täytäntöönpanosta, soveltamisesta ja kehittämisestä.

Neuvottelukuntaan kuuluu puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja enintään viisi muuta jäsentä, joiden tulee edustaa maa- ja metsätalousministeriötä, maataloustuottajain keskusjärjestöjä ja meijeriyrityksiä. Jäsenille voidaan määrätä henkilökohtaiset varamiehet.

Neuvottelukunnasta on voimassa, mitä komiteoista annetussa valtioneuvoston päätöksessä (218/88) on määrätty.

11 §

Muutoksenhaku

Maaseutuelinkeinopiirin tämän lain nojalla tekemään päätökseen saa hakea muutosta valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan 30 päivän kuluessa siitä päivästä, jona valittaja on saanut tiedon päätöksestä. Valituslautakuntaan valitetaan myös Ahvenanmaan maakunnan lääninhallituksen tässä laissa tarkoitettussa asiassa tekemästä päätöksestä.

Valituslautakunnan sekä asianomaisen ministeriön päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen siinä järjestyksessä kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Valituslautakun-

10 §

Neuvottelukunta

Tässä laissa tarkoitettujen kansallisten toimenpiteiden valmistelua ja seuranta varten maa- ja metsätalousministeriö asettaa neuvottelukunnan, jonka tehtävänä on seurata maidon ja maitotuotteiden kiintiöjärjestelmän toimivuutta Suomessa ja tarvittaessa tehdä ehdotuksia järjestelmän täytäntöönpanosta, soveltamisesta ja kehittämisestä.

Neuvottelukuntaan kuuluu puheenjohtaja, varapuheenjohtaja sekä enintään kuusi muuta jäsentä, joiden tulee edustaa maa- ja metsätalousministeriötä, *Maaseutuvirastoa*, maataloustuottajain keskusjärjestöjä ja meijeriyrityksiä. Jäsenille voidaan määrätä henkilökohtaiset *neuvottelukunnan varajäsenet*.

11 §

Muutoksenhaku

Maaseutuviraston ja työvoima- ja elinkeinokeskuksen tekemään päätökseen haetaan muutosta valittamalla maaseutuelinkeinojen valituslautakuntaan siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Myös Ahvenanmaan maakunnan lääninhallituksen päätöksestä haetaan muutosta valittamalla valituslautakuntaan.

Valituslautakunnan sekä *maa- ja metsätalousministeriön* päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen *siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään. Valituslautakunnan päätökseen*

kunnan päätökseen saa hakea muutosta vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. *Lupa voidaan myöntää ain o-astaan, jos lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeää saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi taikka jos luvan myöntämiseen on muu painava syy. Valituslautakunnan päätöstä on muutoksenhausta huolimatta noudatettava, jollei valitusviranomainen toisin päättä.*

13?a?§

Säännösten soveltaminen työvoima- ja elinkeinokeskukseen

Mitä tässä laissa tai sen nojalla säädetään tai määrätään maaseutuelinkeinopö-ristä ja sen toimialueesta, koskee työvoima- ja elinkeinokeskusta ja sen toimialuetta.

saa hakea valittamalla muutosta, jos korkein hallinto -oikeus myöntää valitusluvan.

13?a?§

Säännösten soveltaminen työvoima- ja elinkeinokeskukseen

(kumotaan)

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

14.

Laki

maaseutuelinkeinojen hallinnosta kunnissa annetun lain 1 ja 5 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan maaseutuelinkeinojen hallinnosta kunnissa 20 päivänä joulukuuta 1991 annetun lain (1558/1991) 6 §, ja
muutetaan 1 §:n 2 momentti sekä 5 §, sellaisina kuin ne ovat, 1 §:n 2 momentti laissa 48/2000 ja 5 § osaksi laissa 694/1992, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

1 §

1 §

Kunnan on annettava maa- ja metsätalousministeriölle, maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskukselle, työvoima- ja elinkeinokeskukselle ja muille valtion viranomaisille virka-apua, lausuntoja ja selvityksiä maaseutuelinkeinoihin sekä porotalous- ja luontaiselinkeinoihin liittyvissä asioissa.

Kunnan on annettava maa- ja metsätalousministeriölle, Elintarviketurvallisuusvirastolle, *Maaseutuvirastolle*, maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskukselle, työvoima- ja elinkeinokeskukselle ja muille valtion viranomaisille virka-apua, lausuntoja ja selvityksiä maaseutuelinkeinoihin sekä porotalous- ja luontaiselinkeinoihin liittyvissä asioissa.

5 §

5 §

Kunnan toimielimen toimintaa valvovat 1 §:ssä mainittujen tehtävien osalta maaseutupiirit ja maatilahallitus.

Kunnan toimielimen toimintaa valvovat 1 §:ssä mainittujen tehtävien *osalta työvoima- ja elinkeinokeskukset, Maaseutuvirasto ja maa- ja metsätalousministeriö.*

Kunnille myönnetään valtionosuutta 1 §:ssä mainittujen tehtävien hoitamiseen siten kuin kuntien valtionosuuslaissa (688/92) säädetään.

Kunnille myönnetään valtionosuutta 1 §:ssä mainittujen tehtävien hoitamiseen siten kuin kuntien valtionosuuslaissa (1147/1996) säädetään.

6 §

6 §

Kunnan toimielimen 1 §:n 1 momentissa tarkoitettussa asiassa tekemään päätökseen saa hakea muutosta valittamalla maaseutupiiriin 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksi saamisesta. Päätös annetaan tiedoksi siten kuin tiedoksiannosta hallintoasioissa annetussa laissa (232/66) säädetään. Valituskirjelmä voidaan määräajan kuluessa jättää myös tässä laissa tarkoitetulle kunnan toimielimelle, jonka on lausuntonsa ohella toimitettava se maaseutupiiriin.

(kumotaan)

Maaseutupiirin päätökseen saa hakea muutosta valittamalla maatilahallitukseen

siten kuin muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/50) säädetään. Valituskirjelmä voidaan säädetyt määräajan kuluessa jättää myös maaseutupiirille, jonka on lausuntonsa ohella toimitettava se maatilahallitukselle.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, ei sovelleta, jos laissa tai asetuksessa säädetään toisin muutoksenhausta tai kielletään muutoksenhaku.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

15.

Laki

luopumiseläkelain 14 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 4 päivänä tammikuuta 1974 annetun luopumiseläkelain (16/1974) 14 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1304/1990, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

14 §

Tämän lain täytäntöönpanosta huolehtivat maatilahallitus, maaseutupiirit, kuntien maataloussihteerit sekä maatalousyrittäjien eläkelaiissa tarkoitettu maatalousyrittäjien eläkelaitos, jota jäljempänä sanotaan eläkelaitokseksi. Jos kunnassa ei ole maataloussihteeriä, huolehtii hänelle tämän lain mukaan kuuluvista tehtävistä maatalouslautakunta taikka sitä vastaava toimielin tai muu viranomainen. Mitä tässä laissa on säädetty maataloussihteeristä, koskee vastaavasti sanottua viranomaista.

Ehdotus

14 §

Tämän lain täytäntöönpanosta huolehtivat maa- ja metsätalousministeriö, Maaseutuviirasto, työvoima- ja elinkeinokeskukset, kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset sekä maatalousyrittäjien eläkelaiissa tarkoitettu maatalousyrittäjien eläkelaitos, jäljempänä eläkelaitos.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

16.

Laki**maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta annetun lain 28 ja 31 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maatalousyrittäjien luopumiskorvauksesta 18 päivänä joulukuuta 1992 (1330/1992) annetun lain 28 §:n 1 momentti ja 31 § seuraava sti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

28 §

Tämän lain täytäntöönpanosta huolehtivat kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset, maaseutuelinkeinopiirit ja maatalousyrittäjien eläkelaitos.

28 §

Tämän lain täytäntöönpanosta huolehtivat *maa- ja metsätalousministeriö, Maaseutuvirasto, kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset, työvoima- ja elinkeinokeskukset sekä eläkelaitos.*

31 §

Kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisten ja maaseutuelinkeinopiirien asiana on eläkelaitoksen ohella valvoa, ettei luopumiskorvauksen saaja harjoita maataloutta tai poronhoitoa omaan tai yhteiseen lukuun ja että tässä laissa tarkoitettuja sitoumuksia noudatetaan.

31 §

Kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisten, *työvoima- ja elinkeinokeskusten sekä Maaseutuviraston* asiana on eläkelaitoksen ohella valvoa, ettei luopumiskorvauksen saaja harjoita maataloutta tai poronhoitoa omaan tai yhteiseen lukuun ja että tässä laissa tarkoitettuja sitoumuksia noudatetaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

17.

Laki**maatalousyrittäjien sukupolvenvaihdoseläkkeestä annetun lain 35 ja 38 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maatalousyrittäjien sukupolvenvaihdoseläkkeestä 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun lain (1317/1990) 35 §:n 1 momentti ja 38 §, sellaisina kuin ne ovat laissa 1471/1993, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

35 §

Tämän lain täytäntöönpanosta huolehtivat maa- ja metsätalousministeriö, maaseutuelinkeinopiirit, kuntien maaseutuelkeinovinomaiset sekä maatalousyrittäjien eläkelaisissa tarkoitettu maatalousyrittäjien eläkelaitos, jäljempänä eläkelaitos.

38 §

Kunnan maaseutuelkeinovinomaisen ja maaseutuelinkeinopiirin tehtävänä on eläkelaitoksen ohella valvoa, että sukupolvenvaihdoseläkkeen saaja pidättäytyy tässä laissa edellytetyllä tavalla maatalouden, ammattimaisen kalastuksen ja poronhoidon harjoittamisesta ja että jatkaja täyttää 10 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetun jatkamissitoutuksensa.

Ehdotus

35 §

Tämän lain täytäntöönpanosta huolehtivat maa- ja metsätalousministeriö, *Maaseutuvi-rasto, työvoima- ja elinkeinokeskukset*, kuntien maaseutuelinkeinovinomaiset *sekä* eläkelaitos.

38 §

Kunnan maaseutuelinkeinovinomaisen, *työvoima- ja elinkeinokeskusten sekä Maaseutuviraston* tehtävänä on eläkelaitoksen ohella valvoa, että sukupolvenvaihdoseläkkeen saaja pidättäytyy tässä laissa edellytetyllä tavalla maatalouden, ammattimaisen kalastuksen ja poronhoidon harjoittamisesta ja että jatkaja täyttää 10 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetun jatkamissitoutuksensa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

18.

Laki

maatalousyrittäjien luopumistuesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maatalousyrittäjien luopumistuesta 16 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1293/1994) 30 a §:n 2 momentti, 34 §:n 1 ja 3 momentti, 36 §:n 1 momentti ja 40 §:n 5 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 30 a §:n 2 momentti ja 34 §:n 3 momentti laissa 593/2002, sekä 34 §:n 1 momentti, 36 §:n 1 momentti ja 40 §:n 5 momentti laissa 1326/1999, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

30 a

Eläkelaitos, työvoima- ja elinkeinokeskus tai kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen voi tarvittaessa vaatia luopumistuen saajalta selvityksen siitä, että hän edelleen täyttää luopumistuen saamisen edellytykset. Jollei tuensaaja toimita selvitystä hänelle asetetussa kohtuullisessa määräajassa, eläkelaitos voi päättää, että luopumistuen suorittaminen keskeytetään, kunnes selvitys on toimitettu.

34 §

Tämän lain täytäntöönpanosta huolehtivat kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset, työvoima- ja elinkeinokeskukset, maa- ja metsätalousministeriö, Paliskuntain yhdistys sekä eläkelaitos.

Maa- ja metsätalousministeriö tekee Euroopan yhteisön varojen käytöstä eläkelaitoksen ja tarvittaessa Ahvenanmaan maakuntahallituksen kanssa yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun sopimuksen, jossa määritellään eläkelaitoksen ja Ahvenanmaan maakuntahallituksen maksajaviraston sijasta hoitamat tehtävät siten kuin niistä laissa, mainitussa neuvoston asetuksessa sekä valtioneuvoston asetuksessa säädetään. Sopimukseen voidaan ottaa myös määräykset eläkelaitokselle ja Ahvenanmaan maakuntahallitukselle laissa säädetyn tiedonan-

Ehdotus

30 a §

Eläkelaitos, *Maaseutuvirasto*, työvoima- ja elinkeinokeskus tai kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen voi tarvittaessa vaatia luopumistuen saajalta selvityksen siitä, että hän edelleen täyttää luopumistuen saamisen edellytykset. Jollei tuensaaja toimita selvitystä hänelle asetetussa kohtuullisessa määräajassa, eläkelaitos voi päättää, että luopumistuen suorittaminen keskeytetään, kunnes selvitys on toimitettu.

34 §

Tämän lain täytäntöönpanosta huolehtivat kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset, työvoima- ja elinkeinokeskukset, *Maaseutuvirasto*, maa- ja metsätalousministeriö, Paliskuntain yhdistys sekä eläkelaitos.

Maaseutuvirasto korvaa sopimussopimuksena maa- ja metsätalousministeriön tämän Euroopan yhteisön varojen käytöstä eläkelaitoksen kanssa tekemässä yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa sopimuksessa, jossa määritellään eläkelaitoksen maksajaviraston sijasta hoitamat tehtävät siten kuin niistä laissa, mainitussa neuvoston asetuksessa sekä valtioneuvoston asetuksessa säädetään. Maaseutuvirasto voi myös tarvittaessa muuttaa sopimusta tai uusia sen siten, kuin siitä yhteisön lainsäädännössä säädetään. Sopimukseen voidaan ottaa

tovelvollisuuden ja muiden velvoitteiden toteuttamiseksi tarpeellisista teknisluonteisista seikoista kuten menojen oikeellisuuden todentamisesta, maksajaviraston menoilmoitusten ja muiden selvitysten laatimiseksi tarpeellisten tietojen toimittamisesta sekä niitä koskevista määräajoista.

36 §

Kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisten, työvoima- ja elinkeinokeskusten sekä maa- ja metsätalousministeriön asiana on eläkelaitoksen ohella valvoa, että luopumistuen saaja ei harjoita maataloutta ja että luopuja sekä luovutuksensaaja noudattavat tässä laissa tarkoitettuja sitoumuksia.

40 §

Eläkelaitoksella on velvollisuus antaa maa- ja metsätalousministeriölle tarvittavat tiedot tämän lain mukaisten etuuskien saajista ja sitoumuksen antajista maa- ja metsätalouden rakennepoliittisista toimenpiteistä annetussa laissa (1303/1994) tarkoitettun pellon metsittämistukijärjestelmän valvontaa varten.

myös määräykset eläkelaitokselle säädetyn tiedonantovelvollisuuden ja muiden velvoitteiden toteuttamiseksi tarpeellisista teknisluonteisista seikoista kuten menojen oikeellisuuden todentamisesta, maksajaviraston menoilmoitusten ja muiden selvitysten laatimiseksi tarpeellisten tietojen toimittamisesta sekä niitä koskevista määräajoista.

36 §

Kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisten, työvoima- ja elinkeinokeskusten, *Maaseutuviraston* ja maa- ja metsätalousministeriön asiana on eläkelaitoksen ohella valvoa, että luopumistuen saaja ei harjoita maataloutta ja että luopuja sekä luovutuksensaaja noudattavat tässä laissa tarkoitettuja sitoumuksia.

40 §

Eläkelaitoksella on velvollisuus antaa tarvittavat tiedot maa- ja metsätalousministeriölle, *Maaseutuvirastolle ja työvoima- ja elinkeinokeskukselle 36 §:n 1 momentissa tarkoitettuja tehtäviä varten sekä* maa- ja metsätalouden rakennepoliittisista toimenpiteistä annetussa laissa (1303/1994) tarkoitettun pellon metsittämistukijärjestelmän valvontaa varten.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

19.

Laki**maatalouden harjoittamisesta luopumisen tukemisesta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maatalouden harjoittamisesta luopumisen tukemisesta 21 päivänä heinäkuuta 2006 annetun lain (612/2006) 63 ja 65 §, 66 §:n 1 momentti, 70 §:n 2 momentti ja 73 §:n 3 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

63 §

Lain toimeenpano

Tämän lain toimeenpanosta huolehtivat kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset, työvoima- ja elinkeinokeskukset, maa- ja metsätalousministeriö sekä eläkelaitos.

65 §

Valvonnan järjestäminen

Maa- ja metsätalousministeriö vastaa luopumistuen käytön valvonnasta. Ministeriöllä on oikeus ohjata ja valvoa eläkelaitoksen toimintaa siltä osin kuin se suorittaa tässä laissa tarkoitettuja tehtäviä.

Eläkelaitoksen on tukijärjestelmää toimeenpannessaan huolehdittava, ettei tukea makseta sitoumusten vastaisesti. Eläkelaitoksen on järjestettävä toimintansa niin, että maa- ja metsätalousministeriö voi valvoa tuen myöntämisen ja maksamisen edellytysten täyttymistä sekä sitoumusten noudattamista.

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen ja työvoima- ja elinkeinokeskuksen tehtävänä on osaltaan valvoa annettujen sitoumusten noudattamista.

Ehdotus

63 §

Lain toimeenpano

Tämän lain toimeenpanosta huolehtivat kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset, työvoima- ja elinkeinokeskukset, *Maaseutuvirasto*, maa- ja metsätalousministeriö sekä eläkelaitos.

65 §

Valvonnan järjestäminen

Maa- ja metsätalousministeriö vastaa luopumistuen käytön valvonnasta. *Valvonnan toteuttamisesta vastaa Maaseutuvirasto*. Ministeriöllä on oikeus ohjata ja valvoa eläkelaitoksen toimintaa siltä osin kuin se suorittaa tässä laissa tarkoitettuja tehtäviä. *Maaseutuvirastolla on oikeus tarkastaa eläkelaitoksen toimintaa tässä laissa tarkoitettujen tukijärjestelmän toimeenpanon osalta.*

Eläkelaitoksen on tukijärjestelmää toimeenpannessaan huolehdittava, ettei tukea makseta sitoumusten vastaisesti. Eläkelaitoksen on järjestettävä toimintansa niin, että maa- ja metsätalousministeriö ja *Maaseutuvirasto* voivat valvoa tuen myöntämisen ja maksamisen edellytysten täyttymistä sekä sitoumusten noudattamista.

Kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisen ja työvoima- ja elinkeinokeskuksen tehtävänä on osaltaan valvoa annettujen sitoumusten noudattamista.

66 §

Tuen saajia ja sitoumusten antajia koskevien tarkastusten suorittaminen

Maa- ja metsätalousministeriöllä sekä työvoima- ja elinkeinokeskuksella on oikeus teettää palveluksessaan olevilla virkamiehillä ennakolta ilmoittamatta tässä laissa tarkoitetun tuen myöntämisen ja maksamisen ehtojen sekä sitoumusten noudattamisen valvonnassa tarvittavia tarkastuksia.

70 §

Oikeus saada tietoja asian ratkaisemiseksi ja lakisääteisten tehtävien toimeenpanemiseksi

Maa- ja metsätalousministeriöllä, työvoima- ja elinkeinokeskuksella sekä kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisella on oikeus saada salassapitosäännösten ja muiden tiedon saamista koskevien säännösten estämättä eläkelaitokselta luopumistuen saajaa ja sitoumuksen antajaa koskevat ne tiedot, jotka ovat välttämättömiä 65 ja 66 §:ssä säädettyjen tehtävien hoitamiseksi. Maa- ja metsätalousministeriöllä on oikeus saada tietoja kaikista luopumistuen saajista ja sitoumuksen antajista. Työvoima- ja elinkeinokeskuksella sekä kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisella on oikeus saada tietoja niistä tuensaajista ja sitoumuksen antajista, jotka ovat antaneet sitoumuksen asianomaisen viranomaisen toimialueella sijaitsevasta maatilasta.

66 §

Tuen saajia ja sitoumusten antajia koskevien tarkastusten suorittaminen

Maa- ja metsätalousministeriöllä, *Maaseutuvirastolla* sekä työvoima- ja elinkeinokeskuksella on oikeus teettää palveluksessaan olevilla virkamiehillä ennakolta ilmoittamatta tässä laissa tarkoitetun tuen myöntämisen ja maksamisen ehtojen sekä sitoumusten noudattamisen valvonnassa tarvittavia tarkastuksia.

70 §

Oikeus saada tietoja asian ratkaisemiseksi ja lakisääteisten tehtävien toimeenpanemiseksi

Maa- ja metsätalousministeriöllä, *Maaseutuvirastolla*, työvoima- ja elinkeinokeskuksella sekä kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisella on oikeus saada salassapitosäännösten ja muiden tiedon saamista koskevien säännösten estämättä eläkelaitokselta luopumistuen saajaa ja sitoumuksen antajaa koskevat tiedot, jotka ovat välttämättömiä 65 ja 66 §:ssä säädettyjen tehtävien hoitamiseksi. Maa- ja metsätalousministeriöllä ja *Maaseutuvirastolla* on oikeus saada tietoja kaikista luopumistuen saajista ja sitoumuksen antajista. Työvoima- ja elinkeinokeskuksella sekä kunnan maaseutuelinkeinoviranomaisella on oikeus saada tietoja niistä tuensaajista ja sitoumuksen antajista, jotka ovat antaneet sitoumuksen asianomaisen viranomaisen toimialueella sijaitsevasta maatilasta.

73 §

Eläkelaitoksen oikeus ja velvollisuus antaa tietoja

Eläkelaitoksen on annettava luopumistuen käytön seurantaa ja valvontaa varten maa- ja metsätalousministeriölle tuen käyttämisen ja tukijärjestelmän toimeenpanon valvomiseksi välttämättömät 70 §:n 2 momentissa tarkoitetut tiedot siten kuin valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädetään. Maa- ja metsätalousministeriöllä sekä työvoima- ja elinkeinokeskuksella on oikeus saada eläkelaitokselta tieto luopumistuen saajan ja hänen puolisonsa sekä sitoumuksen antajan ja hänen puolionsa henkilötunnuksesta sekä yhteystiedoista.

73 §

Eläkelaitoksen oikeus ja velvollisuus antaa tietoja

Eläkelaitoksen on annettava luopumistuen käytön seurantaa ja valvontaa varten maa- ja metsätalousministeriölle ja Maaseutuvierastolle tuen käyttämisen ja tukijärjestelmän toimeenpanon valvomiseksi välttämättömät 70 §:n 2 momentissa tarkoitetut tiedot. *Tietojen antamisesta säädetään tarkemmin* valtioneuvoston asetuksella. Maa- ja metsätalousministeriöllä, *Maaseutuvierastolla* sekä työvoima- ja elinkeinokeskuksella on oikeus saada eläkelaitokselta tieto luopumistuen saajan ja hänen puolionsa sekä sitoumuksen antajan ja hänen puolionsa henkilötunnuksesta sekä yhteystiedoista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

20.

Laki**maataloustuotannon lopettamistuesta annetun lain 18 ja 20 §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maataloustuotannon lopettamistuesta 30 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1340/1996) 18 §:n 1 momentti ja 20 §:n 1 momentti seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

18?§

18 §

Lain täytäntöönpano

Lain täytäntöönpano

Tämän lain täytäntöönpanosta huolehtivat asianomainen ministeriö, maaseutuelinkeinopiirit, kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset ja eläkelaitos.

Tämän lain täytäntöönpanosta huolehtivat *maa- ja metsätalousministeriö, Maaseutuvirasto, työvoima- ja elinkeinokeskukset*, kuntien maaseutuelinkeinoviranomaiset ja eläkelaitos.

20?§

20 §

Valvonta

Valvonta

Maa- ja metsätalousministeriön, maaseutuelinkeinopiirien ja kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisten asiana on eläkelaitoksen ohella valvoa, että lopettamistuen saaja ei harjoita maataloutta omaan tai yhteiseen lukuun ja että maatalouden harjoittamisen lopettanut luovuttaja ja luovutuksensaaja noudattavat tässä laissa tarkoitettuja sitoumuksia.

Maa- ja metsätalousministeriön, *Maaseutuviraston, työvoima- ja elinkeinokeskusten* sekä kuntien maaseutuelinkeinoviranomaisten asiana on eläkelaitoksen ohella valvoa, että lopettamistuen saaja ei harjoita maataloutta omaan tai yhteiseen lukuun ja että maatalouden harjoittamisen lopettanut luovuttaja ja luovutuksensaaja noudattavat tässä laissa tarkoitettuja sitoumuksia.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toulukuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

21.

Laki**maatalousyrittäjien eläkelain 17 f §:n muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkelain (467/1969) 17 f §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on laissa 484/2002, se uraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

17 f §

17 f §

Sosiaali- ja terveysministeriöllä, Vakuutusvalvontavirastolla sekä valtiovarainministeriöllä on oikeus määräämässään kohtuullisessa ajassa saada muutakin kirjallista selvitystä eläkelaitoksen toiminnasta, ja ne voivat muullakin tavalla tarkastaa eläkelaitoksen toimintaa. Sama oikeus on eläketurvakeskuksella 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettujen eläkkeiden ja muiden etuuksien sekä niiden perusteena olevien tietojen osalta sekä maa- ja metsätalousministeriöllä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun toiminnan osalta.

Sosiaali- ja terveysministeriöllä, Vakuutusvalvontavirastolla sekä valtiovarainministeriöllä on oikeus määräämässään kohtuullisessa ajassa saada muutakin kirjallista selvitystä eläkelaitoksen toiminnasta, ja ne voivat muullakin tavalla tarkastaa eläkelaitoksen toimintaa. Sama oikeus on eläketurvakeskuksella 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettujen eläkkeiden ja muiden etuuksien sekä niiden perusteena olevien tietojen osalta sekä maa- ja metsätalousministeriöllä ja Maaseutuvirastolla 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun toiminnan osalta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 2007.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.